ROBBEDOES

KERSTNUMMER

ROBBEDOES

KERSTNUMMER

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 873.
20 December 1956. - 44 bladzijden.
=
België : 10 fr. - Nederland : Abonné's :
50 ct. — Losse nummers : 55 ct.

De tekening op de omslag is van Vera Zitman. Tricolor, het tijdschrift van het Venezuelaanse Ministerie voor Volksopvoeding, heeft die welwillend afgestaan.

ROBBEDOES

KERSTNUMMER

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 873.
20 December 1956. - 44 bladzijden.

België : 10 fr. - Nederland : Abonné's :
50 ct. — Losse nummers : 55 ct.

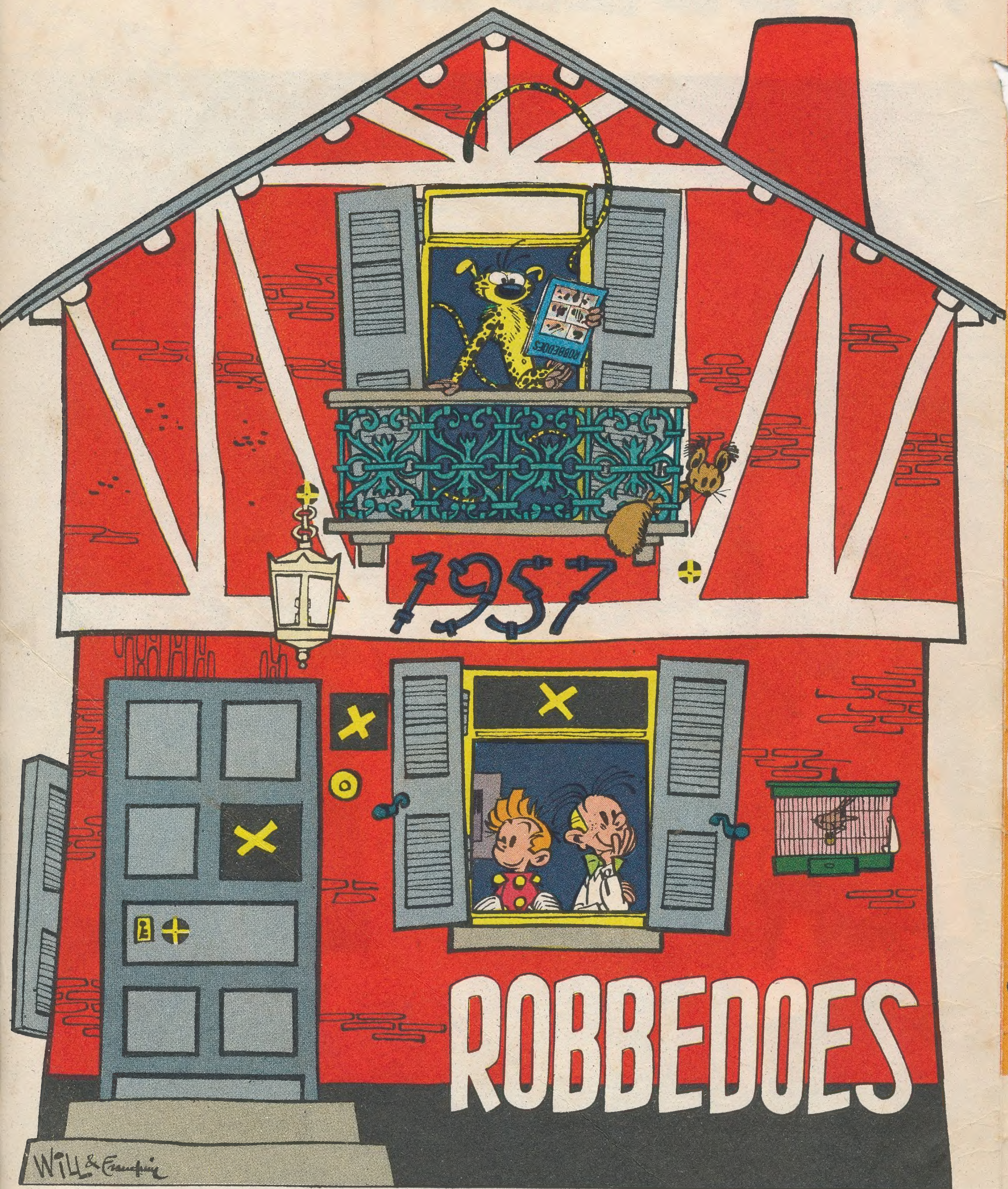
De tekening op de omslag is van Vera Zitman. Tricolor, het tijdschrift van het Venezuelaanse Ministerie voor Volksopvoeding, heeft die welwillend afgestaan.

ROBBEDOES

KERSTNUMMER

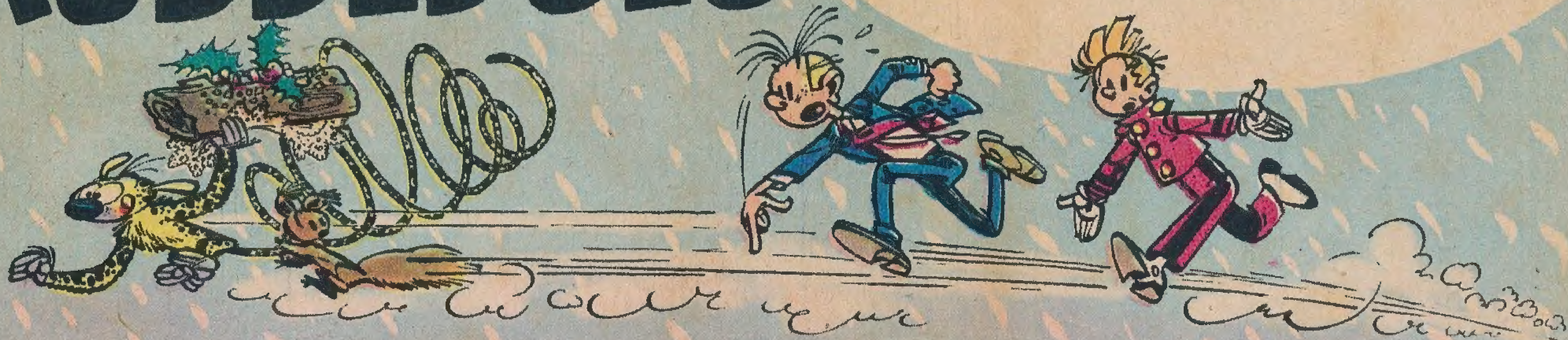
ROBBEDOES-KALENDER

Zie op bladzijde 43 de benodigde aanwijzingen om de doorlopende kalender zelf te maken.

ROBBEDOES

VROLIJK KERSTFEEST ALLEMAAL!

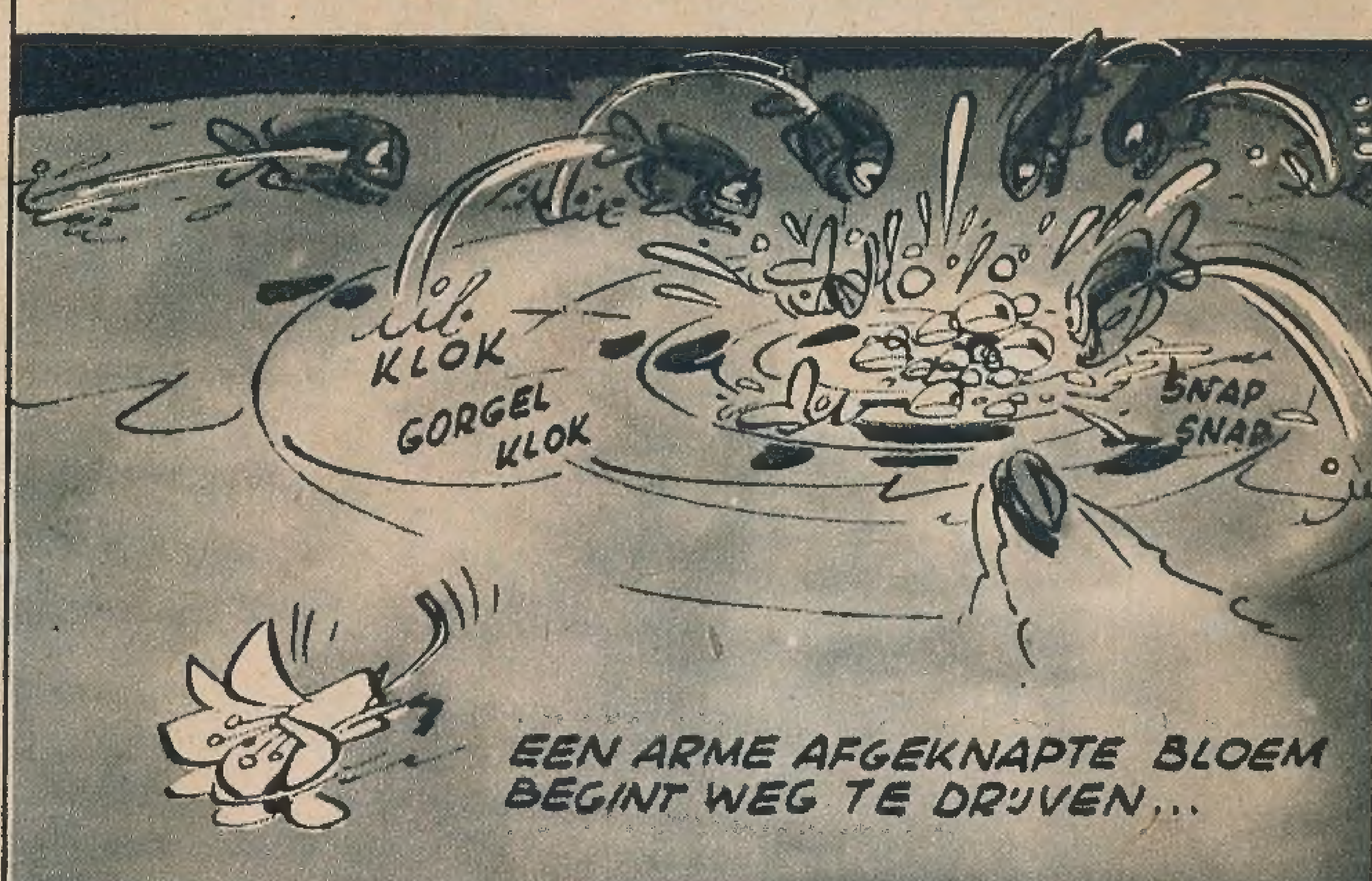

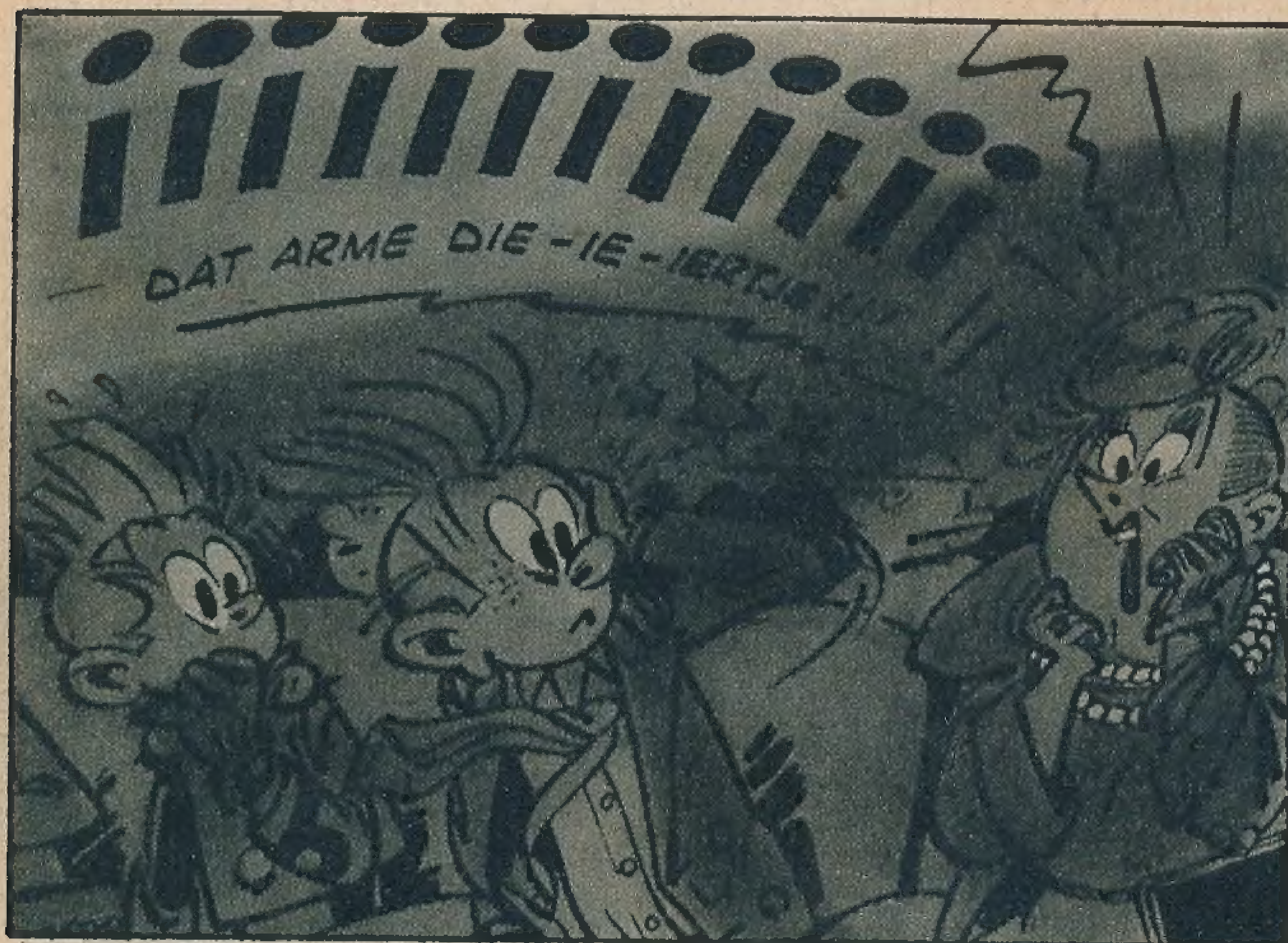

...HEBBEN HAAR GEZIEN, EN IK SLAAK EEN KREET VAN SCHRIK ALS IK HET TENGERE DIERTJE IN DE GEVAARLIJKE RIO ZIE DUIKEN.
HOEBI HOEBI, HOP!

OP DE PLAATS WAAR HET LIEVE WEZENTJE VERDWENEN IS BEGINT HET WATER INEENS TE KOLKEN...
KLOK
GORGEL KLOK
SNAP SNAP
EEN ARME AFGEKNAPTE BLOEM BEGINT WEG TE DRIJVEN...

iiiiiiiiiii
DAT ARME DIE-IE-IERTJE!!!

...MAAR U ZAL MET MIJ MERKEN DAT DE MARSUPILAMIA EVENEENS...
GNAP GNAP

DE WONDERLIJK SNELLE REFLEXEN BEZIT WAARDOOR DE MANNETJES-MARSUPILAMI ZO'N ONOVERWINNELIJKE VECHTER IS...
HOEBI HOP HIK!

ENKELE SECONDEN LATER FILMDE IK DE ONTMOETING!...
HOEBA!
HOEBI!

HOEBI!

!

HOEBA!

EH....DAMES EN HEREN. TER GELEGENHEID VAN HET MOOIE KERSTFEEST....NEEM IK...EH.... HOE ZAL IK HET ZEGGEN...NEEM IK HET WOORD NAMENS MIJN VRIENDEN BUCK DANNY, JERRY SPRING, JAN KORDAAT, TIMOER, OOM WIM, LUCKY LUKE, JOHAN EN PIRREWIET, BAARD EN KALE, GUUS SLIM, PUKJE, DE HELE BEVERPATROELJE, SNUFFELTJE, STARTER, SPIP, DE MARSUPILAMI...EH...EN DEGENEN DIE IK VERGETEN HEB EN BOOS ZULLEN ZIJN...KORTOM... NAMENS ALLE HELDEN VAN ONS JEUGDBLAD... WAAR WAS IK OOK WEER?...O, JA! NAMENS ALLEN NEEM IK HET WOORD EN WENS JULLIE VAN GANSER HARTE......

EEN ZALIG, GEZELLIG

VROLIJK KERSTFEEST!

DE GROTE BAAS VAN HET ROBBEDOESHUIS HOOPT DAT DIT BIZONDERE NUMMER, DAT MISSCHIEN EEN KLEIN STEENTJE BIJDRAAGT TOT JE KERSTVREUGDE IN 1956, IN JULLIE SMAAK ZAL VALLEN. DAT IS DE INNIGE WENS VAN ALLEN DIE ER MET POTLOOD, PEN PENSEEL OF PERS AAN HEBBEN MEEGEWERKT.

(Wordt vervolgd.)

DE JEUGD DER HELE WER

MAAR HET IS NIET OVERAL DER EN VEEL AARDIGE GEW TEN DOEN ONS VREEMD OP

Met stokslagen trachten jeugdige Mexicanen geblinddoekt de « pinata » van aardewerk stuk te slaan... Aanstonds begint het feest voor jong en oud en wordt er tot de ochtend gezongen...

In Japan wordt het vliegerfeest gevierd. In de bevlagde straten, in dorpen, op het land, laten de schoolkinderen vol trots hun prachtig versierde vlieger op...

Kerstmis! Onwillekeurig denk je dan aan dat kribbetje, dennetakken, kaarsen en... als het even kan, de sneeuw buiten. Dan is het pas echt Kerstmis!

In Afrika, vertellen de missionarissen en zendelingen de kinderen ook over Kerstmis. Voor de kleine zwartjes is dat woordje sneeuw natuurlijk volkomen vreemd. Als het bij ons Kerstmis is, dan schijnt in Australië, Brazilië en Zuid-Afrika de zomerzon. En zo viert elk land het kerstfeest op zijn eigen manier. Overal waar Kerstmis gevierd wordt, speelt de denneboom een grote rol. Maar het kribbetje is en blijft het eigenlijke symbool van het mooiste feest van het jaar.

De eerste kribbe van het kerstkindje bestaat nog altijd en staat in Greccio. De levendige fantasie van het Italiaanse volk kan zich hier goed botvieren. Bekijk maar eens een kerststal bij hun. Een bakker, een kleermaker of een smid zijn meestal de figuren, die om het kribbetje staan. Vol aandacht kijken ze naar het kleine kind op het stro!

Te Catane is de kribbe geplaatst in een grot van lavasteen en omringd door vooraanstaande personen van die streek. De « presepio » wordt hij hier genoemd.

In Mexico duurt het kerstfeest veel langer dan één dag. Van 10 December af zijn de mensen daar al druk bezig met het bouwen van een stal. Met de grootste toewijding en liefde maken ze de beeldjes, die ze daarna in de miniatuurstal plaatsen!

Negen dagen voor Kerstmis speelt zich in deze streek een groot toneelstuk af. Elk huis moet dan één dag de heilige familie ontvangen, die op zoek is naar een onderdak.

Eerst wordt dan net gedaan alsof er geen plaats is voor hen, maar uiteindelijk mogen ze dan vlak bij de kribbe plaats nemen...

En dan komt het tweede bedrijf van het feest. Aan een touw hangt dan de « pinata », een beeldje van leem, dat versierd is met papier in de vorm van een klok. Het zit vol met snoepgoed, vruchten en andere cadeautjes. Op de dag van het kerstfeest mogen de kinderen alle snoepgoed en vruchten uit de « pinata » graaien. Maar eerst moeten ze het beeld kapot slaan. Daarom moeten ze geblinddoekt het beeld met een stok proberen te raken.

ELD BLAAST VERZAMELEN

EEN-
OON-
KIJKEN.

Heel Scandinavië viert Sint Lucia. Meisjes met een lichtkrans op het hoofd en in het wit gekleed dienen het eten op voor hun familie.

In Griekenland volgen ze niet precies dezelfde kalender als wij. De kerstavond bij ons heet bij hun Sint-Basileus-nacht. In die dagen bouwen de kinderen in de straten een soort kapelletje. Alle deuren staan open en de tafeltjes zijn gedekt. De vreemdeling is er dan altijd van harte welkom. En voor de armen wordt er dan een speciale taart gebakken, die ze de « Taart van Sint Basileus » noemen... De volgende dag staan alle kinderen in de straat. Ze wachten dan op hun vader of oom, die hun wat geld geven bij wijze van kerstcadeau.

In Japan gaat het weer heel anders. Hun kerstfeest (dat ze « O-Shu-Gatsu » noemen) doet ons, Europeanen, zeer vreemd aan. Voor de kinderen is het een zeer speciale dag, want dan gaan ze allemaal met hun vlieger spelen. Die vliegers zijn gemaakt van gekleurd papier en dat is een fantastisch vrolijk gezicht als je zo'n dag meemaakt.

Na een traditioneel maal, dat uit rijstwijn, rijstsoep, karper, erwtjes, kastanjes en gedroogde algen bestaat, wordt er een soort van kaartspel gespeeld. Zeven Januari, de eerste week van het jaar wordt er een vreugdevuur ontstoken. Dan gaan de versieringen van bamboe en papier, waarmee de huizen opgesmukt waren, in vlammen op. En reken maar, dat het dan een prachtgezicht is als dat allemaal aan het branden is.

Zweden houdt er wel de meest originele gewoonten op na. Op de 13e December 's morgensvroeg brengt een jong meisje met een krans van kaarsen op haar hoofd en een lange witte jurk aan, het ontbijt naar haar familie. Sint Lucia wordt gevierd. De denneboom komt uit Noorwegen. Traditie getrouw worden er dan rode appels en mooi-ingepakt snoepgoed aan de boom gehangen. Het feest is op 't mooist op het platteland als ze naar de kerk rijden. De paarden zijn dan overdekt met een wit net. De mensen lopen in optocht, met een flambouw in de hand, naar de kerk en roepen elkaar vrolijk « Joël » toe.

In Scandinavische landen begint 't Joël-feest de 13e December en eindigt de 13e Januari. Dan wordt de denneboom van z'n pinkelende lichtjes ontdaan en weggegooid. Denk maar aan het tere sprookje van Andersen, « De Denneboom » !

En dan is het weer wachten op het volgende kerstfeest, vol ongeduld...

WILL

Kerstmislegende

door M. ROSY

Ze waren met z'n tweeën. Twee kleine jongens met engelachtige snoetjes. Ze stievelden door de sneeuw en hun neusjes waren rood van de kou.

Plotseling stonden ze met hun neus voor Mijnheer Vekens. Meneer Vekens voelde zich bepaald niet op zijn gemak en keek een beetje verdrietig uit zijn ogen. Om te beginnen wist hij niet hoe hij het stalletje klaar moest krijgen zoals hij elk jaar met Kerstmis deed. Verder vertikte zijn auto het, om nog een centimeter te vervoeren. De wielen draaiden dol op de harde sneeuw en de motor pufte en zoemde. Maar beweging kwam er niet in.

— Goededag, Mijnheer, zeiden de twee kereltjes beleefd.

— Dag vriendjes, zei mijnheer Vekens met een glimlach, niettegenstaande alles opeens scheen tegen te lopen.

» Jullie wonen niet hier, hè ?

— Nee, wij komen... Wij wonen veel verder. Wij zijn hier gekomen om « voor engel te spelen » voor het kerstfeest in het volgende dorpje...

En inderdaad, onder hun manteltjes waren vleugeltjes te zien...

— Heb je moeilijkheden, Mijnheer ? vroegen de jongens belangstellend en een beetje nieuwsgierig.

— Ja, zuchtte mijnheer Vekens verdrietig. Die oude trouwe wagen wil niet meer... En als het alleen maar dat was ! Maar er is nog iets anders...

— Kunnen wij u misschien helpen, mijnheer ?

Joost mag weten hoe, maar de twee bengeltjes haalden een lang eind touw voor de dag. Snel, ongelooflijk snel zelfs, hadden ze het aan de eerste de beste dikke boom vastgebonden. Toen liepen ze op een drafje naar de achterkant van de auto en bogen zich over één van de wielen...

— Wat doen jullie toch ? vroeg mijnheer Vekens.

— Maak je maar niet ongerust Mijnheer... Rij maar achteruit... Ja, het kan !

Mijnheer Vekens drukte op het gaspedaal... Rrrrrrnnngg ! De auto was nu zeker wel een meter verschoven. De jongens stortten zich nu op de auto en maakten gauw het touw weer los...

— Ziezo ! Mijnheer, je kan nu weer verder rijden... En zeg nu gauw wat er nog dwars zit...

— Och ! Ik denk niet dat jullie me hiermee kunnen helpen. Maar goed, we zullen het proberen jongens. Zoals jullie weten, heb ik het erg druk. Ik moet elk jaar met Kerstmis, een stalletje bouwen voor de kinderen van dit dorp. Elk jaar moet het weer een andere stal zijn, dus een nieuwe. En nu heb ik net ontdekt, dat ik een achtergrond mis in de stal, die ik nu aan het maken ben. Och, de stal zelf is wel aardig, maar ik mis een mooie achtergrond, zien jullie ! Daarom maak ik me nu zo bezorgd, want ik wil er zo graag iets moois van maken. Begrijpen jullie nu, waarom ik zo verdrietig ben ? O, die achtergrond, vond ik toch iets !...

— Een beetje hemel, is dat niet mooi als achtergrond, Mijnheer Vekens ? Heeft u daar eigenlijk al over nagedacht ?

— Ja ! Dat is het 'm juist, ik wou zo graag een mooie sterrenhemel daar achter plaatsen. Ik heb het al geprobeerd met crèpepapier. Maar dat scheurt te gemakkelijk. Met fluweel gaat het ook niet, want dat kreukelt te gauw. En met karton zou het eventueel wel gaan, maar dat ruikt zo muf !

» Jullie zien, dat ik al van alles heb geprobeerd... Ik moet iets nieuws vinden, maar wat ?...

De kleine bengels keken elkaar even, zonder iets te zeggen, aan. Toen zei één van hun wat aarzelend :

— We zouden misschien...

— Ja, zei de andere. Gewoonlijk doe je zoiets niet, maar... maar voor Kerstmis... Dan mag er een uitzondering zijn...

Mijnheer Vekens begreep er allemaal niets van.

— Wil je even wachten. We komen zo direct weer terug.

Mijnheer Vekens bleef stomverbaasd staan. Toen zag hij, hoe de twee kleine jongens hun jassen uitdeden. De vleugels op hun ruggetjes ontplooiden zich...

Met open mond staarde mijnheer Vekens naar de twee jongens, die... zweefden. Ze stegen zelfs naar de hemel...

Er waren nauwelijks vijf minuten verstreken, terwijl mijnheer Vekens nog steeds aan de grond genageld was van verbazing, toen de twee engeltjes weer naast hem neerstreken, met een stuk hemel in hun handen... Ze hadden een rond stukje hemel uitgeknipt en reikten het glimlachend aan mijnheer Vekens...

Nog steeds verbaasd nam deze het aan. Nog nooit had hij de hemel van zo dichtbij gezien. Het was heel zacht en warm. Het was zelfs zachter dan fluweel en zat vol kleine, glinsterende sterretjes...

De twee kleine engeltjes gaven mijnheer Vekens niet eens de tijd hun te bedanken. Ze verontschuldigden zich, zo'n haast te hebben.

— Maar weet je, Mijnheer Vekens, men wacht op ons voor de generale repetitie... Tot ziens !

En weg waren ze.

Dat jaar werd de stal iets prachtigs. Onvergetelijk mooi ! En in dat dorpje zeggen de mensen, dat toen de maan veel groter is geworden. God heeft dat gedaan om het gat te stoppen, dat de engeltjes die kerstavond in de hemel hadden gemaakt.

Kerstmislegende

door M. ROSY

ZE waren met z'n tweeën. Twee kleine jongens met engelachtige snoetjes. Ze stievelden door de sneeuw en hun neusjes waren rood van de kou.

Plotseling stonden ze met hun neus voor Mijnheer Vekens. Meneer Vekens voelde zich bepaald niet op zijn gemak en keek een beetje verdrietig uit zijn ogen. Om te beginnen wist hij niet hoe hij het stalletje klaar moest krijgen zoals hij elk jaar met Kerstmis deed. Verder vertikte zijn auto het, om nog een centimeter te vervoeren. De wielen draaiden dol op de harde sneeuw en de motor pufte en zoemde. Maar beweging kwam er niet in.

— Goededag, Mijnheer, zeiden de twee kereltjes beleefd.

— Dag vriendjes, zei mijnheer Vekens met een glimlach, niettegenstaande alles opeens scheen tegen te lopen.

» Jullie wonen niet hier, hè ?

— Nee, wij komen... Wij wonen veel verder. Wij zijn hier gekomen om « voor engel te spelen » voor het kerstfeest in het volgende dorpje...

En inderdaad, onder hun manteltjes waren vleugeltjes te zien...

— Heb je moeilijkheden, Mijnheer ? vroegen de jongens belangstellend en een beetje nieuwsgierig.

— Ja, zuchtte mijnheer Vekens verdrietig. Die oude trouwe wagen wil niet meer... En als het alleen maar dat was ! Maar er is nog iets anders...

— Kunnen wij u misschien helpen, mijnheer ?

Joost mag weten hoe, maar de twee bengeltjes haalden een lang eind touw voor de dag. Snel, ongelooflijk snel zelfs, hadden ze het aan de eerste de beste dikke boom vastgebonden. Toen liepen ze op een drafje naar de achterkant van de auto en bogen zich over één van de wielen...

— Wat doen jullie toch ? vroeg mijnheer Vekens.

— Maak je maar niet ongerust Mijnheer... Rij maar achteruit... Ja, het kan !

Mijnheer Vekens drukte op het gaspedaal... Rrrrrrnnngg ! De auto was nu zeker wel een meter verschoven. De jongens stortten zich nu op de auto en maakten gauw het touw weer los...

— Ziezo ! Mijnheer, je kan nu weer verder rijden... En zeg nu gauw wat er nog dwars zit...

— Och ! Ik denk niet dat jullie me hiermee kunnen helpen. Maar goed, we zullen het proberen jongens. Zoals jullie weten, heb ik het erg druk. Ik moet elk jaar met Kerstmis, een stalletje bouwen voor de kinderen van dit dorp. Elk jaar moet het weer een andere stal zijn, dus een nieuwe. En nu heb ik net ontdekt, dat ik een achtergrond mis in de stal, die ik nu aan het maken ben. Och, de stal zelf is wel aardig, maar ik mis een mooie achtergrond, zien jullie ! Daarom maak ik me nu zo bezorgd, want ik wil er zo graag iets moois van maken. Begrijpen jullie nu, waarom ik zo verdrietig ben ? O, die achtergrond, vond ik toch iets !...

— Een beetje hemel, is dat niet mooi als achtergrond, Mijnheer Vekens ? Heeft u daar eigenlijk al over nagedacht ?

— Ja ! Dat is het 'm juist, ik wou zo graag een mooie sterrenhemel daar achter plaatsen. Ik heb het al geprobeerd met crèpepapier. Maar dat scheurt te gemakkelijk. Met fluweel gaat het ook niet, want dat kreukelt te gauw. En met karton zou het eventueel wel gaan, maar dat ruikt zo muf !

» Jullie zien, dat ik al van alles heb geprobeerd... Ik moet iets nieuws vinden, maar wat ?...

De kleine bengels keken elkaar even, zonder iets te zeggen, aan. Toen zei één van hun wat aarzelend :

— We zouden misschien...

— Ja, zei de andere. Gewoonlijk doe je zoiets niet, maar... maar voor Kerstmis... Dan mag er een uitzondering zijn...

Mijnheer Vekens begreep er allemaal niets van.

— Wil je even wachten. We komen zo direct weer terug.

Mijnheer Vekens bleef stomverbaasd staan. Toen zag hij, hoe de twee kleine jongens hun jassen uitdeden. De vleugels op hun ruggetjes ontplooiden zich...

Met open mond staarde mijnheer Vekens naar de twee jongens, die... zweefden. Ze stegen zelfs naar de hemel...

Er waren nauwelijks vijf minuten verstreken, terwijl mijnheer Vekens nog steeds aan de grond genageld was van verbazing, toen de twee engeltjes weer naast hem neerstreken, met een stuk hemel in hun handen... Ze hadden een rond stukje hemel uitgeknipt en reikten het glimlachend aan mijnheer Vekens...

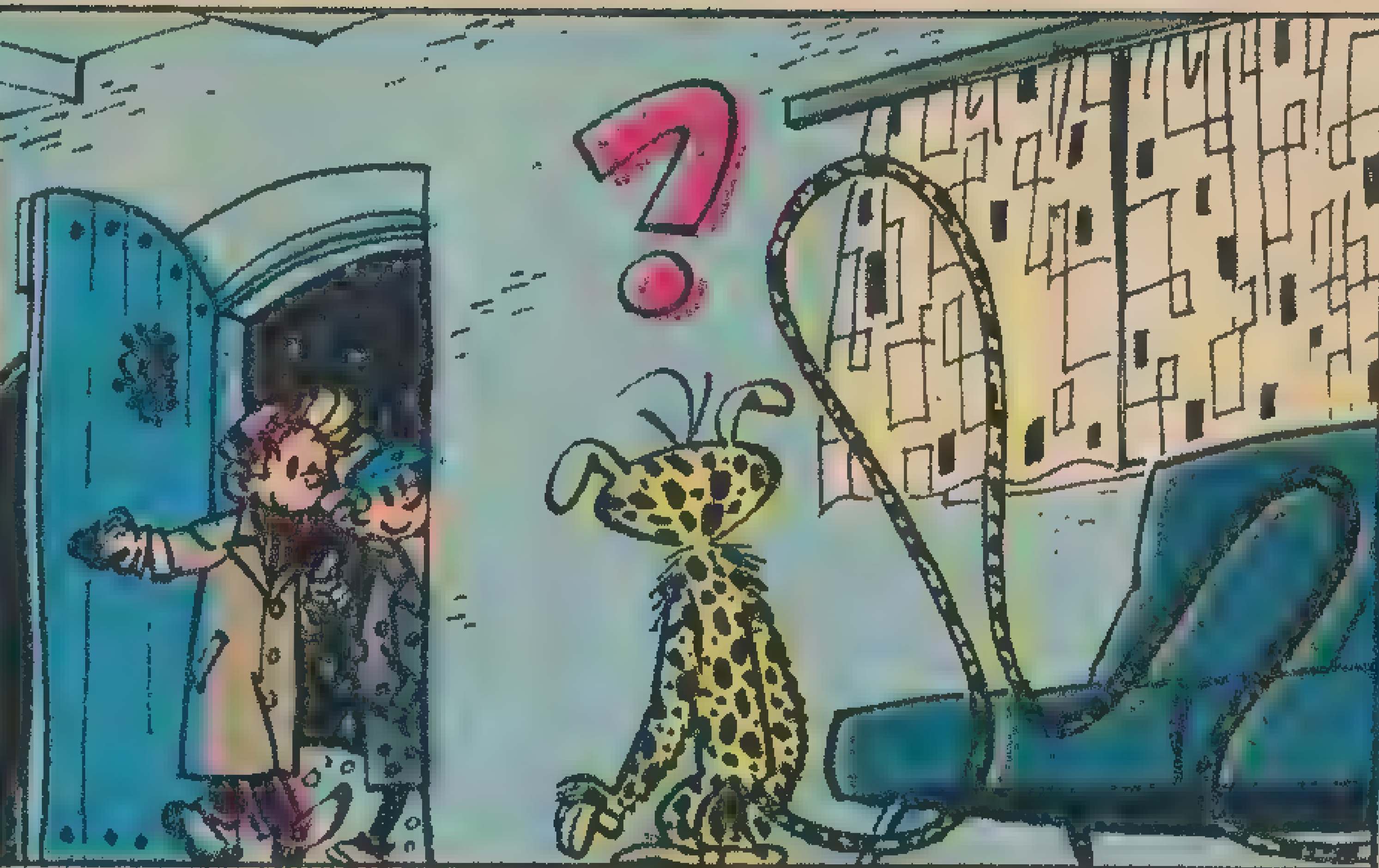
Nog steeds verbaasd nam deze het aan. Nog nooit had hij de hemel van zo dichtbij gezien. Het was heel zacht en warm. Het was zelfs zachter dan fluweel en zat vol kleine, glinsterende sterretjes...

De twee kleine engeltjes gaven mijnheer Vekens niet eens de tijd hun te bedanken. Ze verontschuldigden zich, zo'n haast te hebben.

— Maar weet je, Mijnheer Vekens, men wacht op ons voor de generale repetitie... Tot ziens !

En weg waren ze.

Dat jaar werd de stal iets prachtigs. Onvergetelijk mooi ! En in dat dorpje zeggen de mensen, dat toen de maan veel groter is geworden. God heeft dat gedaan om het gat te stoppen, dat de engeltjes die kerstavond in de hemel hadden gemaakt.

KERSTMIS VAN EEN HERRIESCHOPPER
EEN SPROOKJE IN BEELD.
DE MARSUPILAMI SNAPT ER NATUURLIJK NIETS VAN ALS ROBBEDOES EN KWABBERNOOT EEN STUK VOOR MIDDERNACHT UITGAAN. VOOR EEN MARSUPILAMI IS EEN KERSTNACHT EEN NACHT ZOALS ANDERE NACHTEN.
?

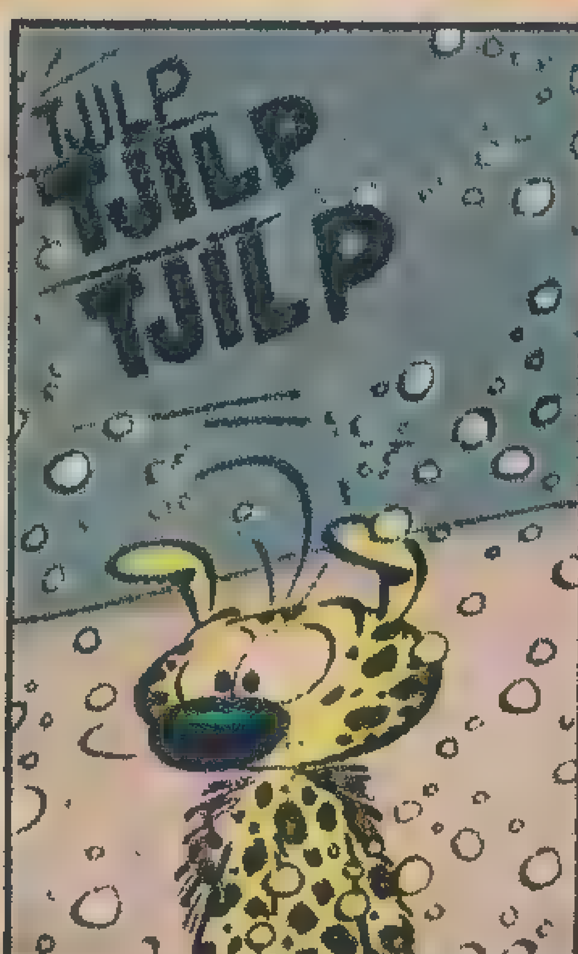

VOOR SPIP TROUWENS OOK. DIE SLAAPT REEDS ALS EEN ROOS. EEKHOORNS ZIJN TROUWENS GEEN VOORBEELD VAN WERKLUST IN DE WINTER.

DE MARSUPILAMI VERVEELT ZICH.

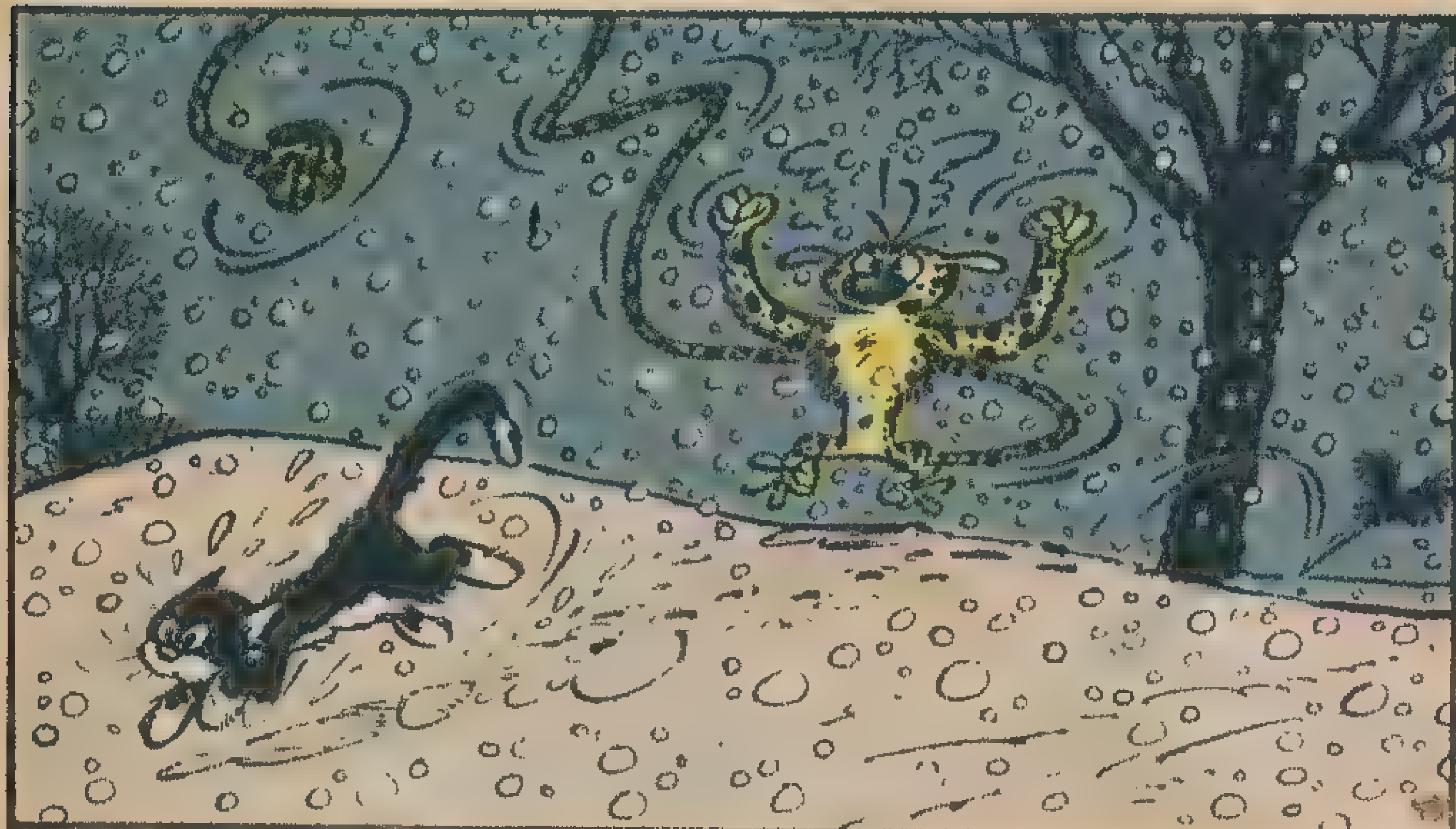

DOOR HET RAAM NIETS TE ZIEN DAN DUIZENDEN WITTE VLOKJES.

MAAR ZELFS EEN DICHT RAAM HOUDT EEN MARSUPILAMI NIET TEGEN....

EN ONDANKS DE SNEEUW DIE ZO KOUD AANVOELT, GAAT HIJ KUIEREN.
HOEBA!

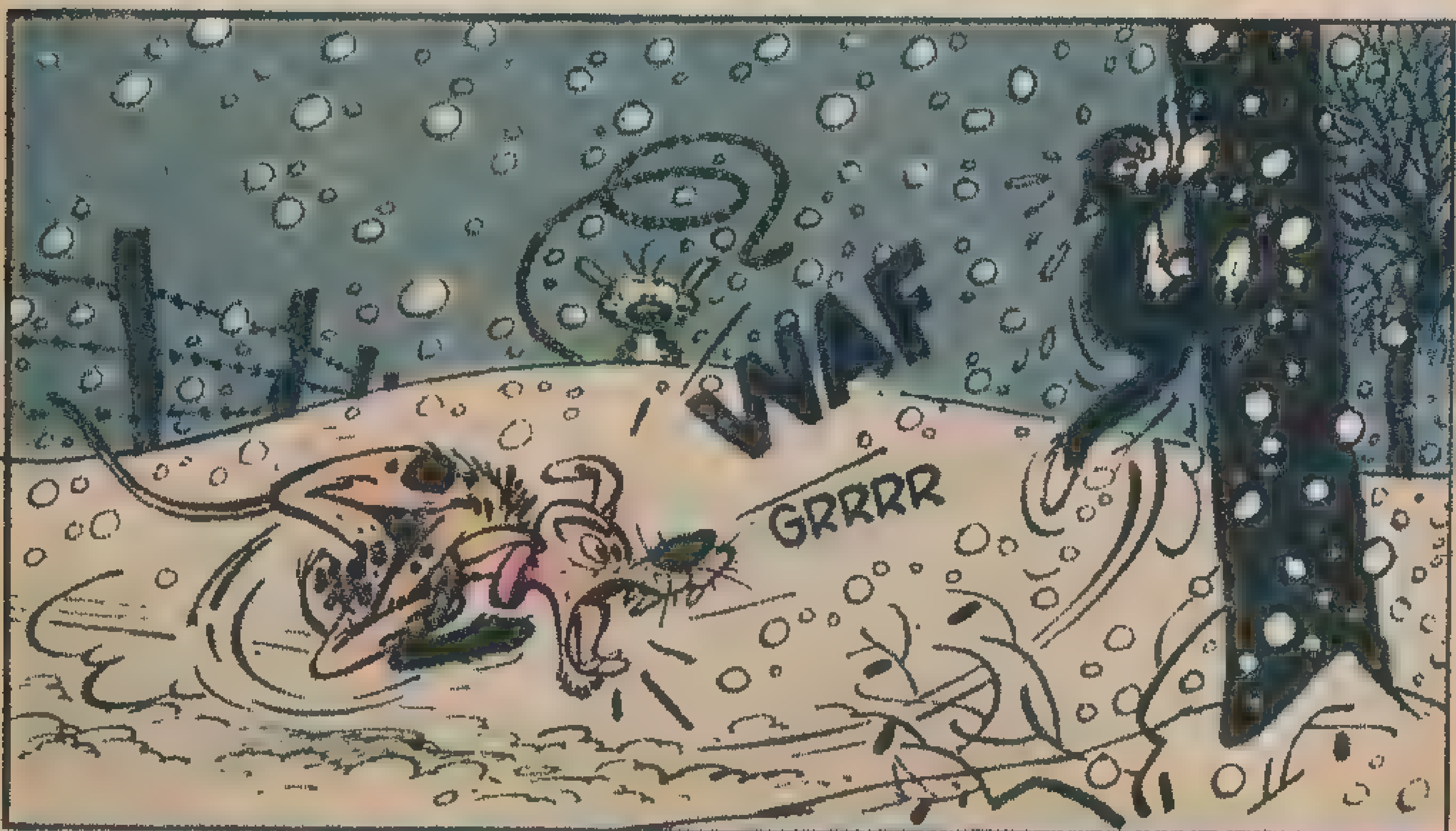

TJILP
TJILP
TJILP

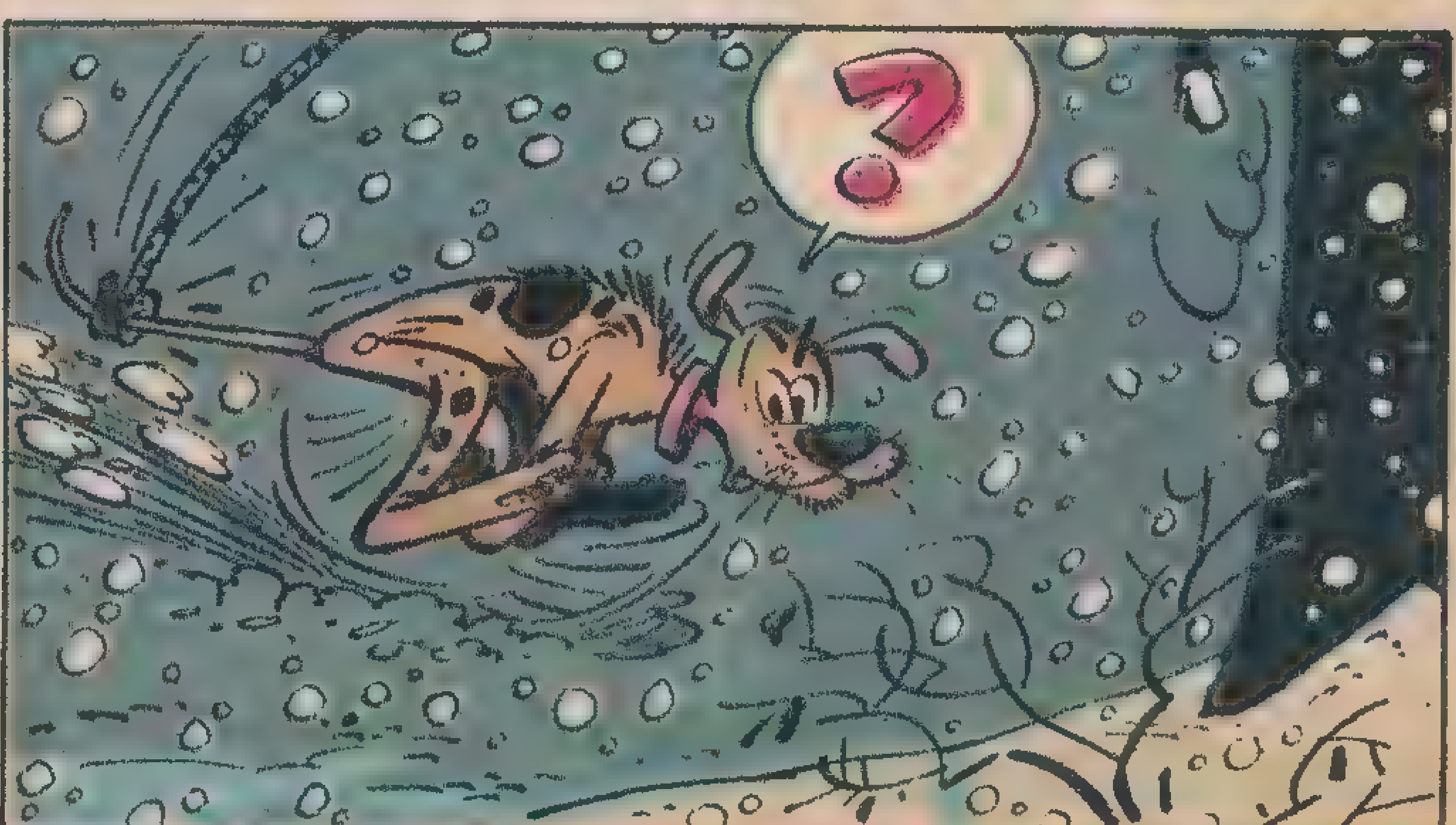

OOK VOOR SOMMIGE ANDEREN IS DEZE NACHT ALS ANDERE NACHTEN. IEDEREEN MOET TOCH ETEN.
TJILP
TJILP

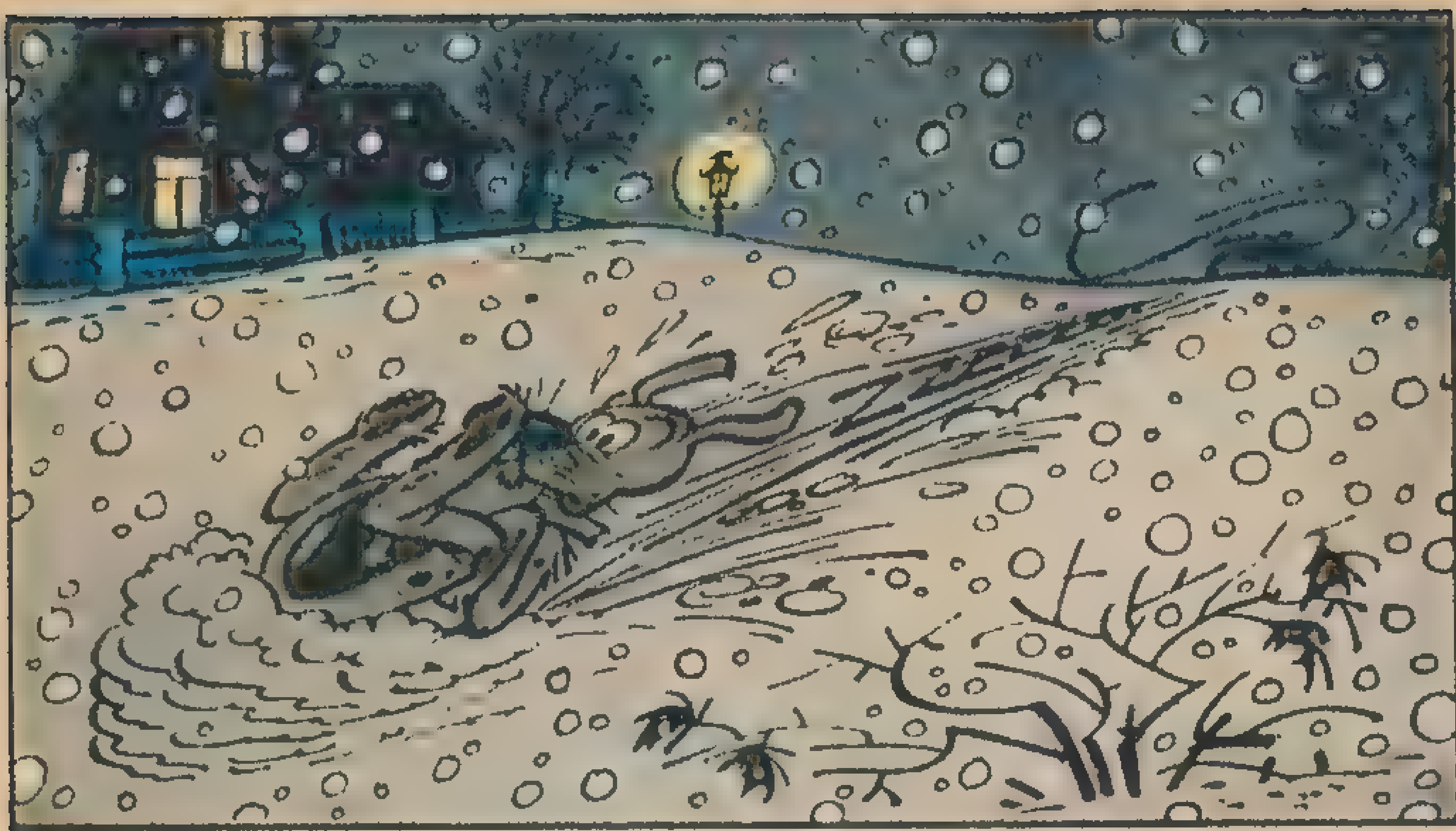

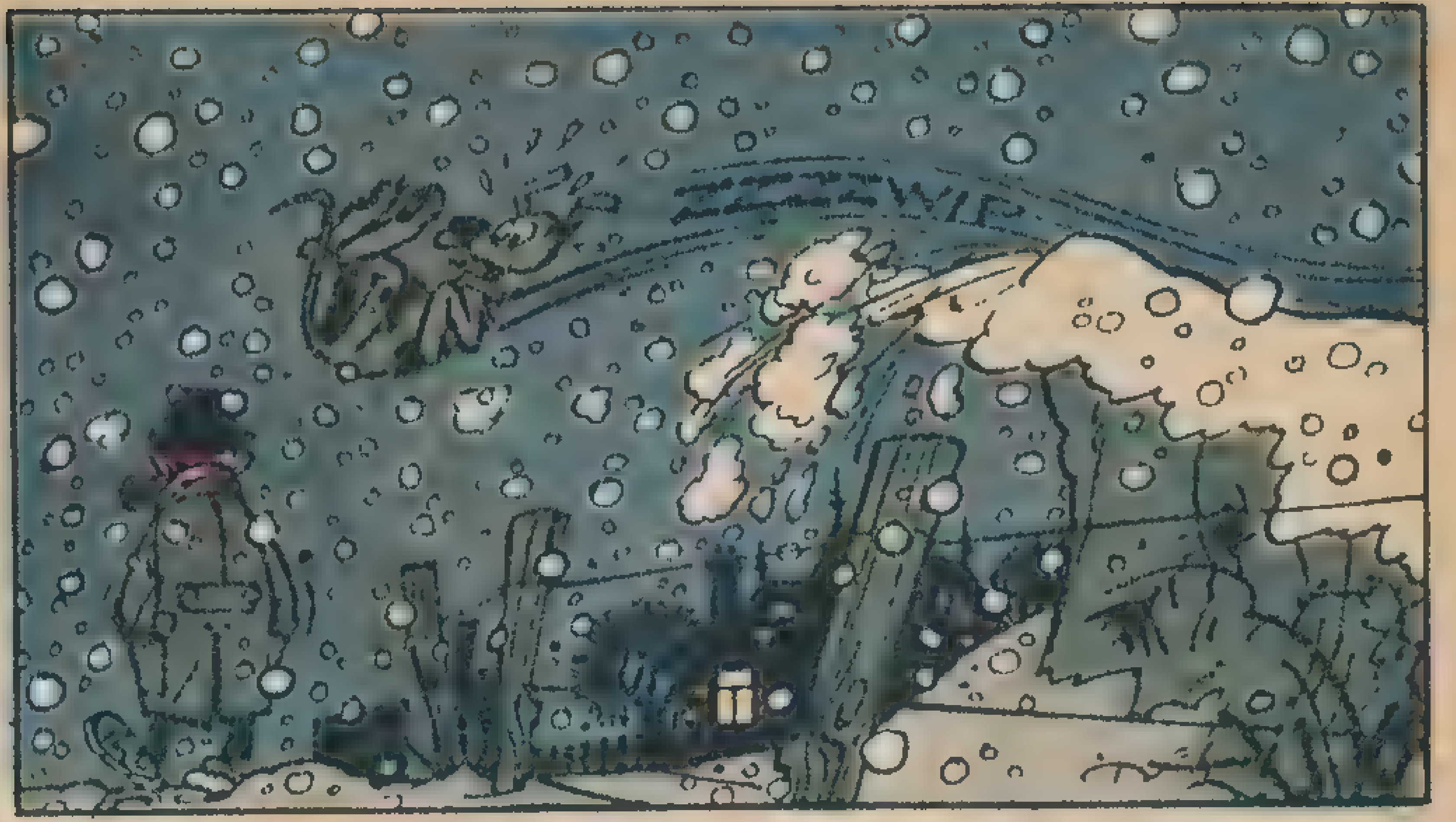

..EN DE MARSUPILAMI KOMT NAAR HET VOGELTJE TERUG....

WAF
MIAUW
TSSSSK
MIAUW
WAF

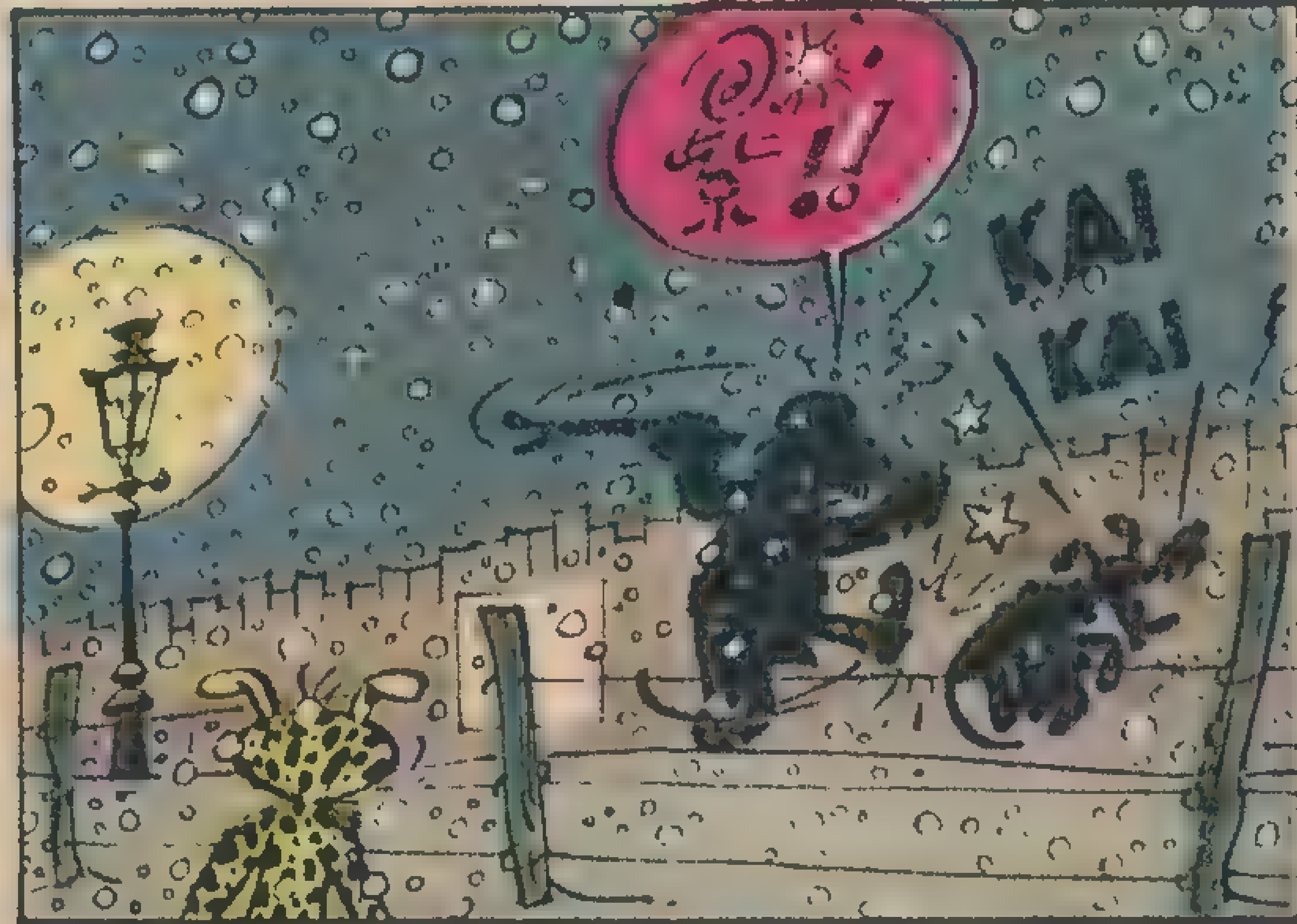

WAF
GRRRR

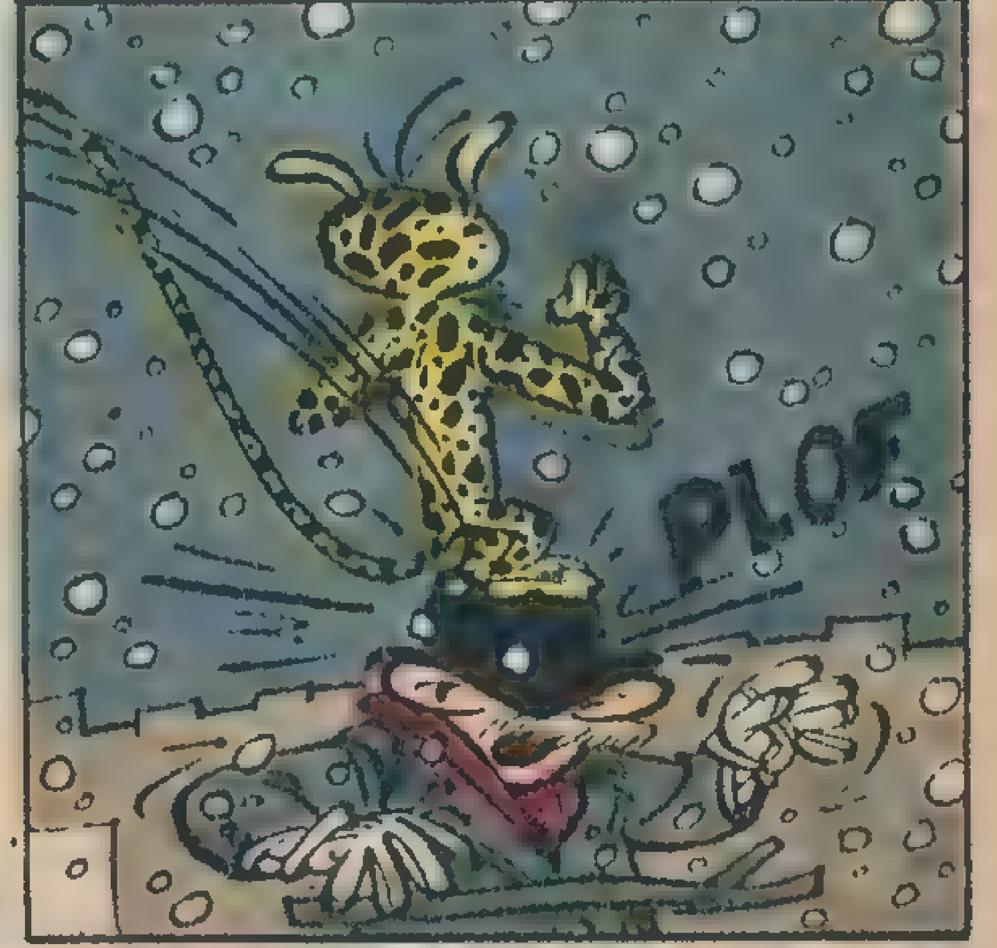

?

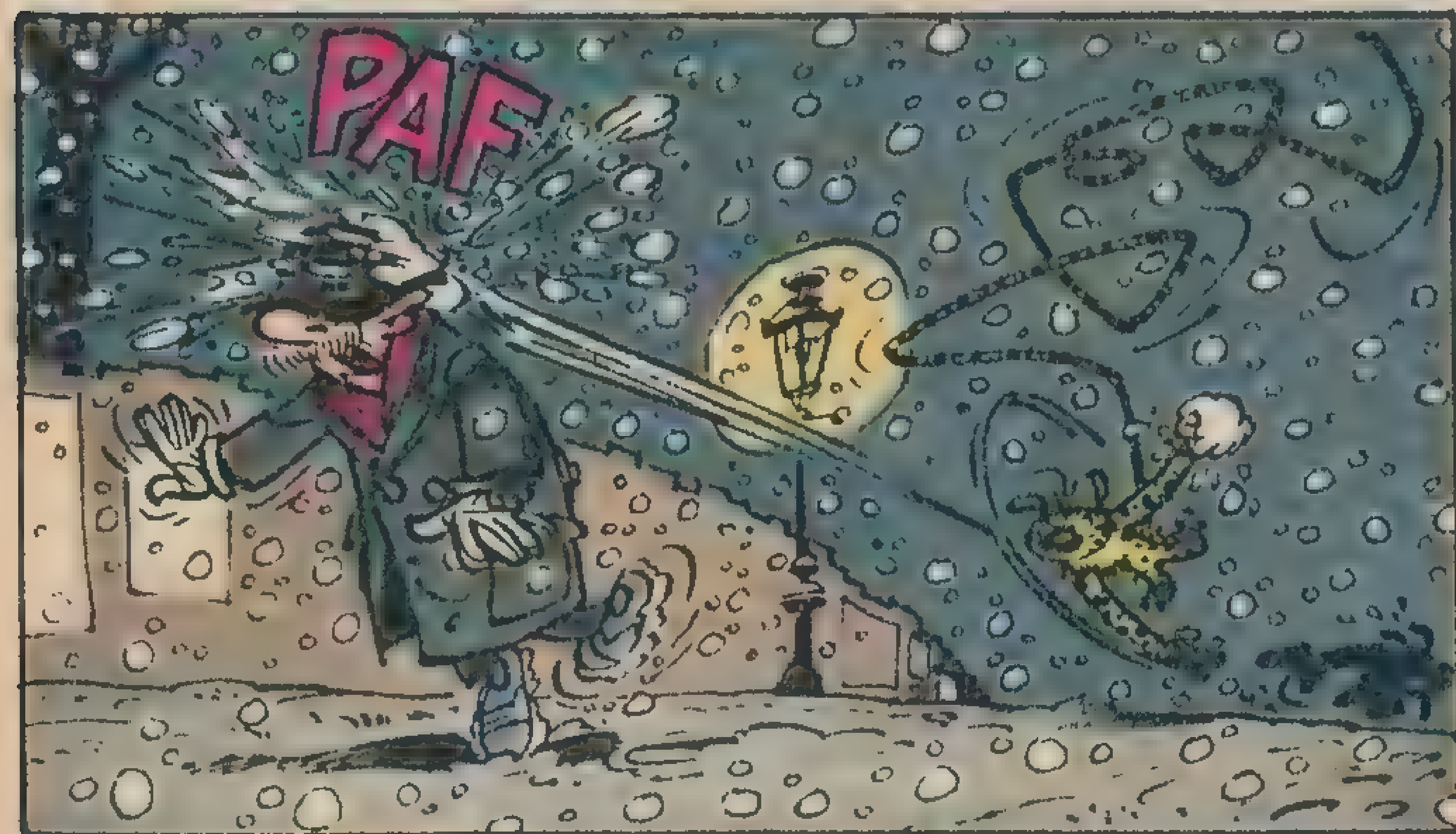

O,JA, IK MOET DIE VOGEL TERUG-VINDEN, MAAR....
KAI KAI

KAI KAI

PLOF

PAF

HOEBA!

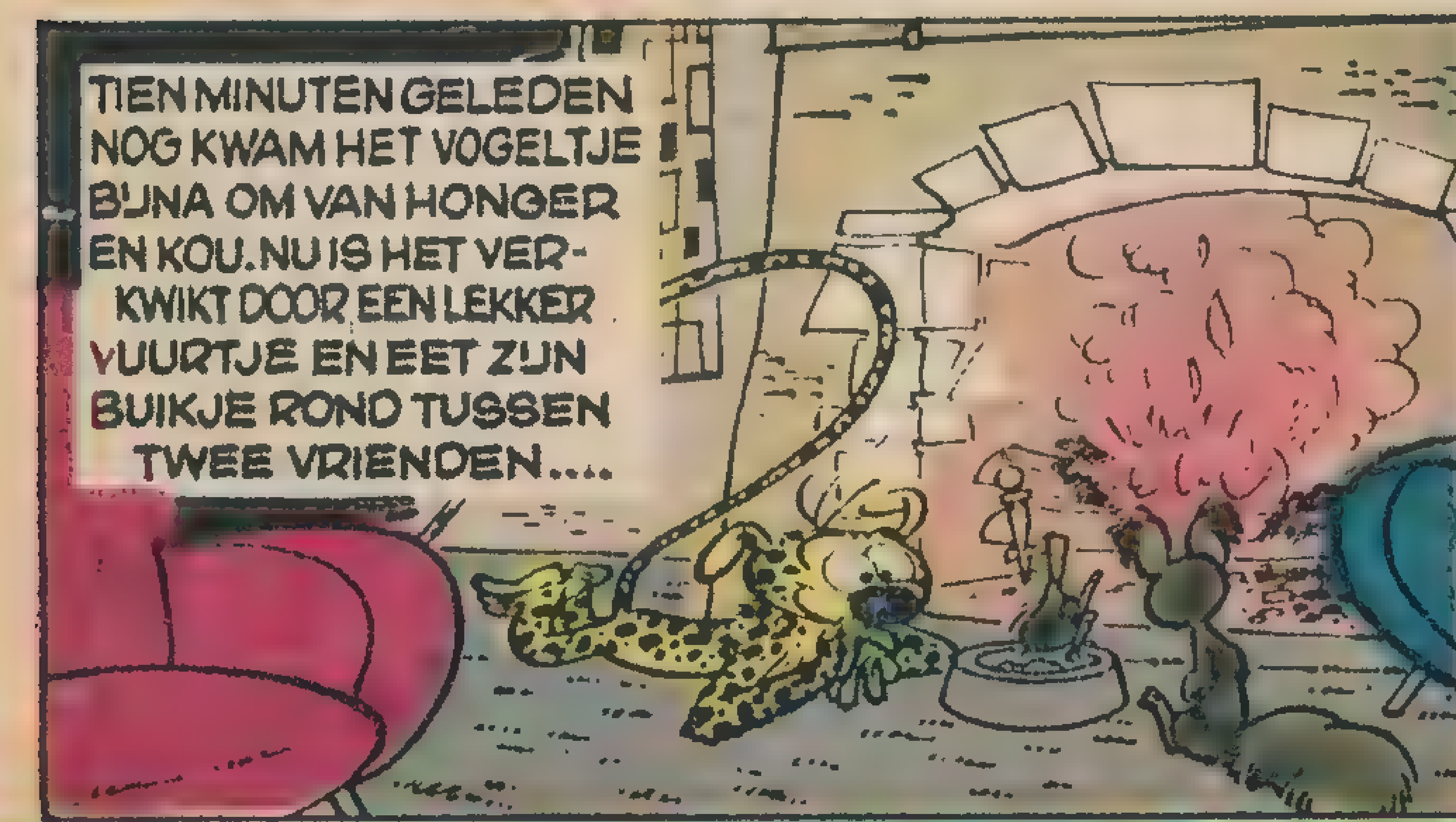

HÉ, WAAR MAG DIE VOGEL TOCH ZITTEN?...IS DE KAT SOMS TERUG?...

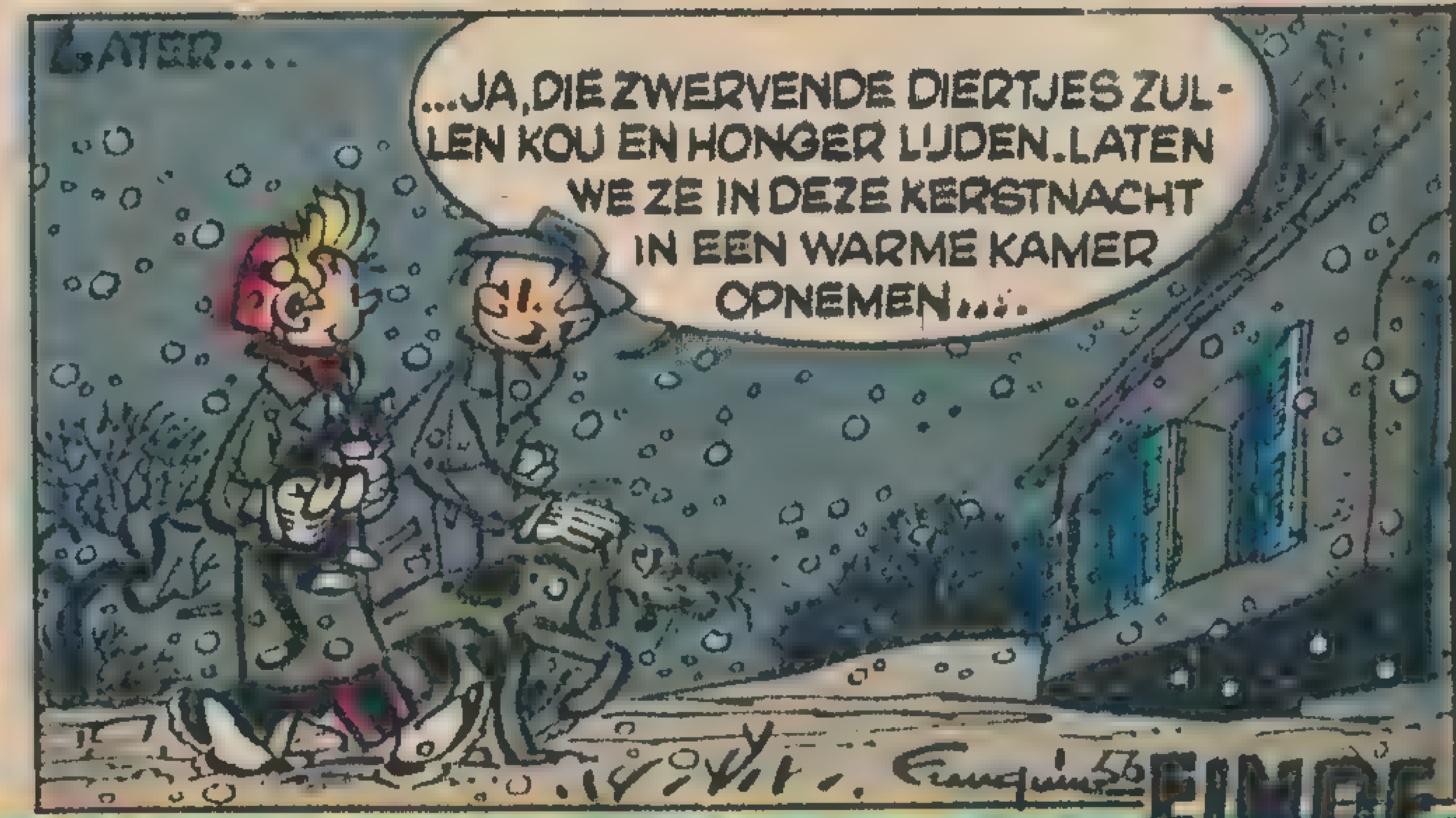

...EN HEEFT DIE HEM OPGEGETEN? GEDULDIG VOLGT DE MARSUPILAMI HET KLEINE SPOOR....

EN, INEENS HERKENT HIJ EEN ROODBORSTJE DAT HIJ IN ROMMELGEM GEBOREN HEEFT ZIEN WORDEN!

HIJ IS SLIM EN NEEMT HET MEE NAAR BINNEN, ALDOOR BLAZEND OM HET DIERTJE TE VERWARMEN.

TIEN MINUTEN GELEDEN NOG KWAM HET VOGELTJE BIJNA OM VAN HONGER EN KOU. NU IS HET VERKWIKT DOOR EEN LEKKER VUURTJE EN EET ZIJN BUIKJE ROND TUSSEN TWEE VRIENDEN....

LATER....
...JA, DIE ZWERVENDE DIERTJES ZULLEN KOU EN HONGER LIJDEN. LATEN WE ZE IN DEZE KERSTNACHT IN EEN WARME KAMER OPNEMEN....
Franquin 56

EINDE

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

SOLANGES KERSTFEEST

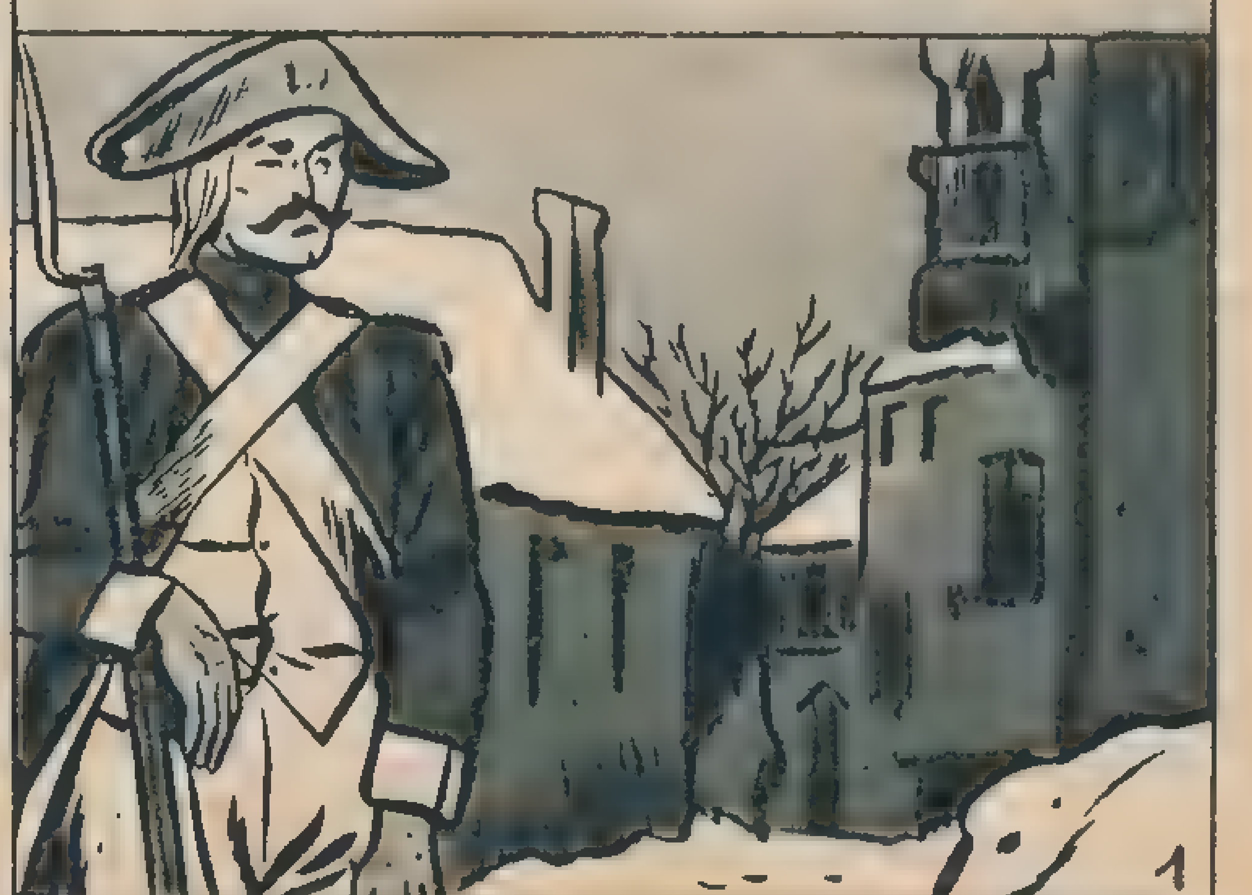

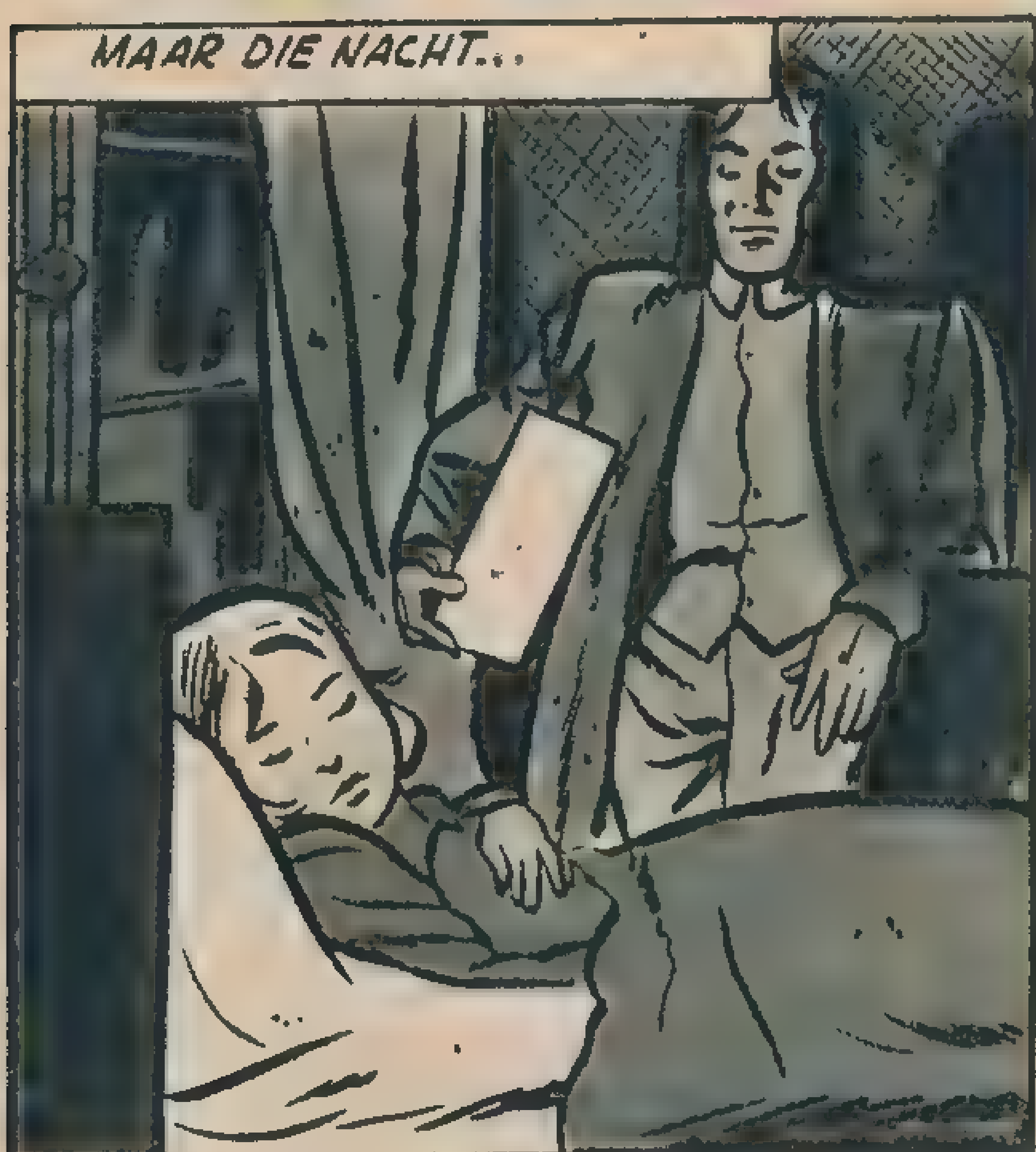

OP DE AVOND VAN 24 DECEMBER...
DE HONDEN BLAFFEN AAN DE ZEEKANT...
WEER EEN EMIGRANT...
DIE MOETEN WE HEBBEN, ONDANKS DE MIST! LANTARENS, EN DAN OP WEG!

OP DAT OGENBLIK BIJ DE ROUAULTS...
O, GOD, GEEF ME LATER MIJN OUDERS TERUG EN HET GELUKKIGE KERSTFEEST VAN VROEGER...

WAT HELPT HET OF IK ZE VOOR DE SCHOORSTEEN ZET! HET KERSTKINDJE KOMT NIET MEER...

MAAR DIE NACHT...

NIET BANG ZIJN, MIJN KLEINE SOLANGE...

WAT BEN JE MOOI EN GROOT EN FLINK!

IK WILDE NIET DAT OOK DIT SOMBERE JAAR WEER ZONDER KERSTFEEST VOOR JE ZOU ZIJN...

'S MORGENS...
WIE PRAATTE ER ZO LIEF MET ME? EEN AFGEZANT VAN JEZUS?... MAAR HELAAS, HET WAS MAAR EEN DROOM...

MOEDER ROUAULT! KIJK EENS WAT JEZUS ME HEEFT GEBRACHT!
!!!

HET NIEUWS GAAT ALS EEN LOPEND VUURTJE ROND...
WAT EEN PRACHT!
EEN WONDER!
SINDS DE REVOLUTIE IS ER NERGENS ZO EEN TE VINDEN!

SOLANGE VERGEET HAAR HEVIGE ANGST VOOR SERGEANT METZGER, MAAR HIJ VERGEET HAAR NIET...
WEL, WEL, DAAR IS ZOLANZE... HÉ?...

WAT HEB JE DAAR ?
DAT ZIET U TOCH WEL ! EEN POP, BURGER SERGEANT !

VEEL TE MOOI !... VAN WIE HEB JE DIE ?
IEMAND HEEFT ME DIE VANNACHT NAMENS HET KINDJE JEZUS GEBRACHT...

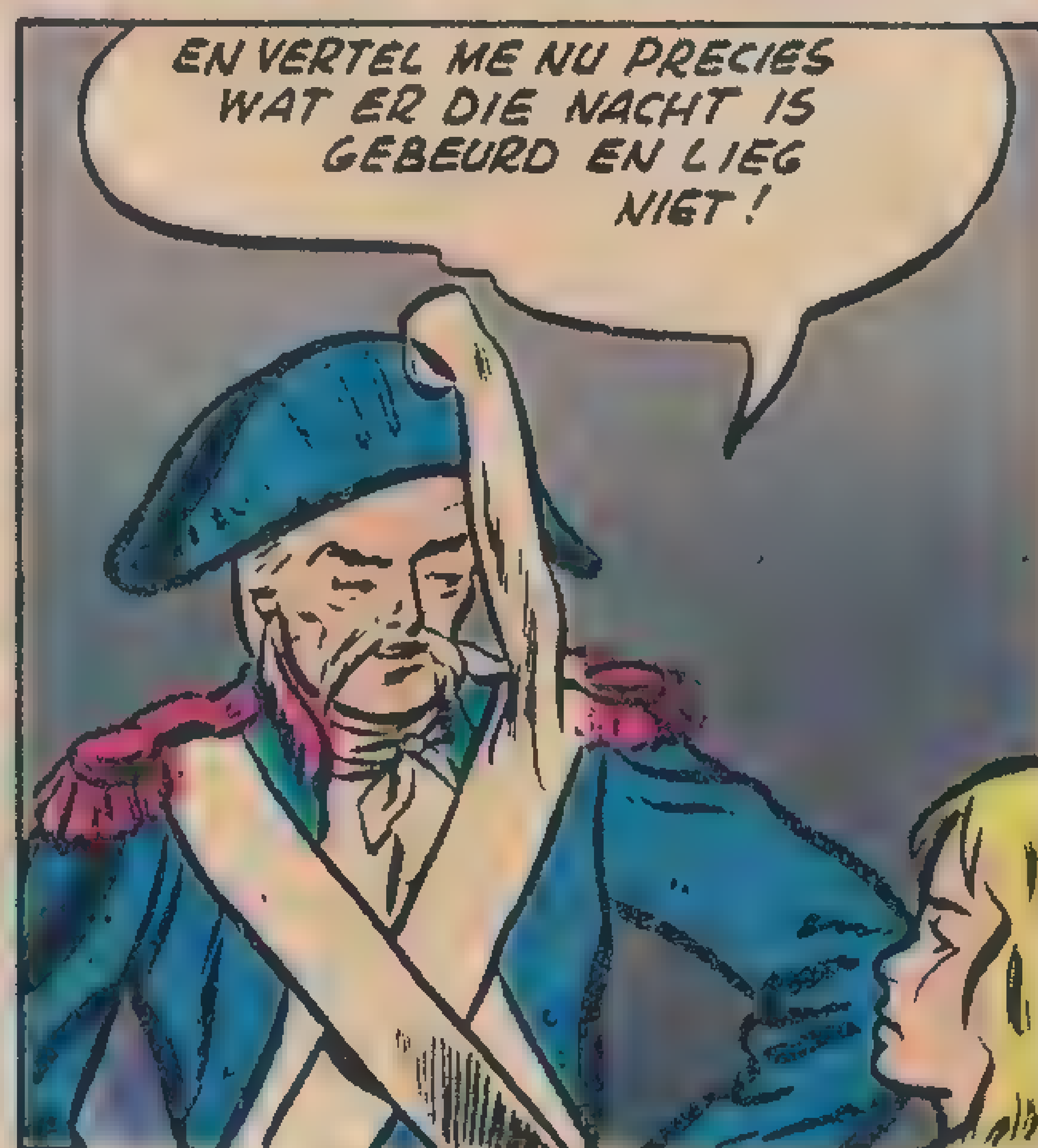

WAT ZEG JE DAAR? LAAT EENS ZIEN !...
MIJN POP !

HIJ MONSTERT HAAR EN...
"BERKIND - LONDON." HÉ, LAAT JEZUS ZIJN AFGEZANT NU AL POPPEN UIT ENGELAND HALEN ?
DAT WEET IK NIET... GEEF ME MIJN POP TERUG !

ZOU HET SOMS DIE EMIGRANT VAN VANNACHT ZIJN ?...
DAAR MOET IK MEER VAN WETEN !

GEWAPEND VERZAMELEN !... HUISZOEKING BIJ DE ROUAULTS !

EVEN LATER...
OMSINGEL HET HELEMAAL ! ENKELE MANNEN MET MIJ MEE ! SLUIT DE TWEE OUDJES IN DE STAL OP !

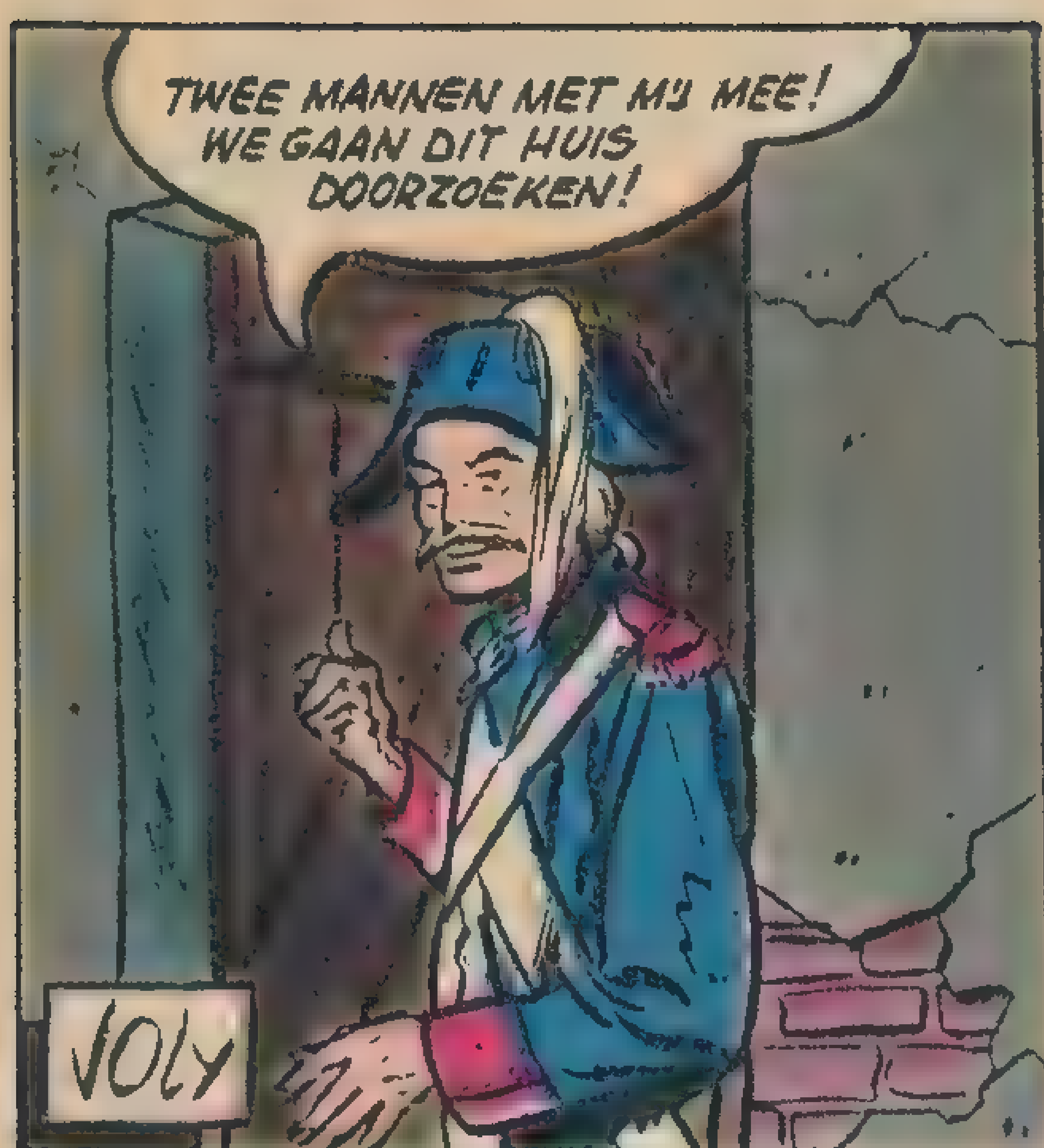

EN VERTEL ME NU PRECIES WAT ER DIE NACHT IS GEBEURD EN LIEG NIET !

SNIKKEND VERTELT SOLANGE WAT ZE GEDROOMD HEEFT EN WELKE VERSCHIJNING ZE GEZIEN HEEFT...
EN TOEN HEEFT HIJ MIJ EEN KUSJE GEGEVEN...
WACHT EENS !

ALLEMAAL NAAR BUITEN ! BEWAAKT DE UITGANGEN ! EN SCHIET OP DE EERSTE DIE PROBEERT HET HUIS UIT TE VLUCHTEN !

MAAR ALS METZER ALLEEN IS MET HET KIND...
WAT ?... NOEMDE HIJ JE "MIJN KLEINE ZOLANZJ" ?... EN KNIELDE HIJ NAAST JE BED EN HUILDE HIJ TOEN ?
JA... IK WIL NIET LIEGEN...

IK HEB ZELF 'N DOCHTERTJE THUIS... ZE IS 8 JAAR, NET ALS JIJ. IK HEB HAAR AL IN GEEN 2 JAAR GEZIEN. DAAR ZOU IK OOK MIJN LEVEN VOOR WAGEN, OM HAAR IN MIJN ARMEN TE DRUKKEN, EVENTJES MAAR ! ALLE VADERS ZIJN EENDER...

TWEE MANNEN MET MIJ MEE! WE GAAN DIT HUIS DOORZOEKEN!
JOLY

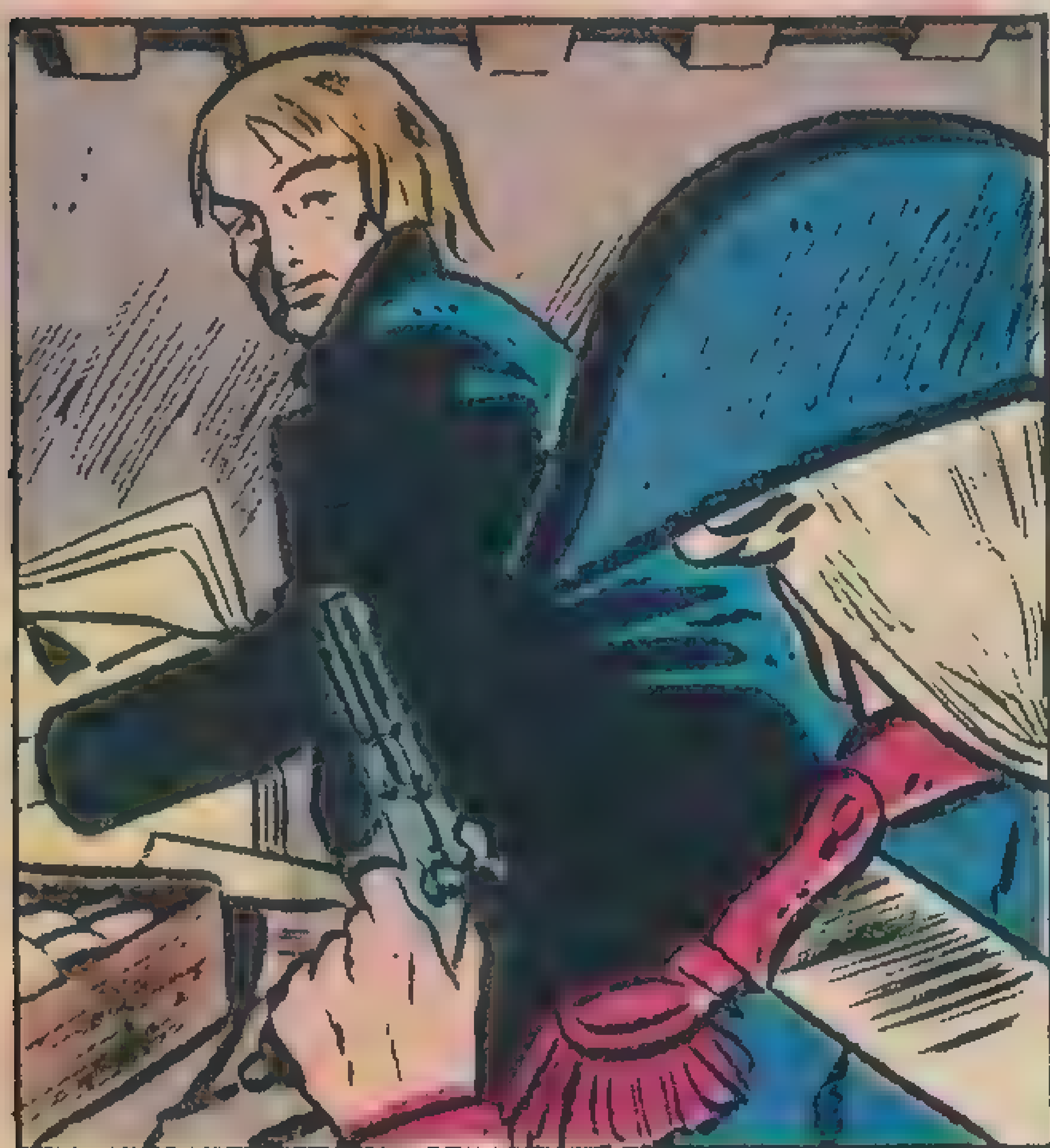

INEENS GAAT SOLANGE EEN LICHT OP.
ALLE VADERS ZIJN EENDER? VADER? WAS DIE ONBEKENDE DAN MIJN VADER? HIJ HEEFT ALLES GEWAAGD OM ME TERUG TE ZIEN. EN HIJ ZIT ZEKER NOG BOVEN VERBORGEN! ZE ZULLEN HEM VANGEN EN MEENEMEN EN...

MENEER DE SERGEANT! WACHT!... WACHT...
WAT IS ER NU WEER?

NEEM DIE POP MEE! STUUR DIE NAAR UW DOCHTERTJE! IK GUN ZE HAAR VAN HARTE. RED VADER!
ZWIJG, STIL TOCH!

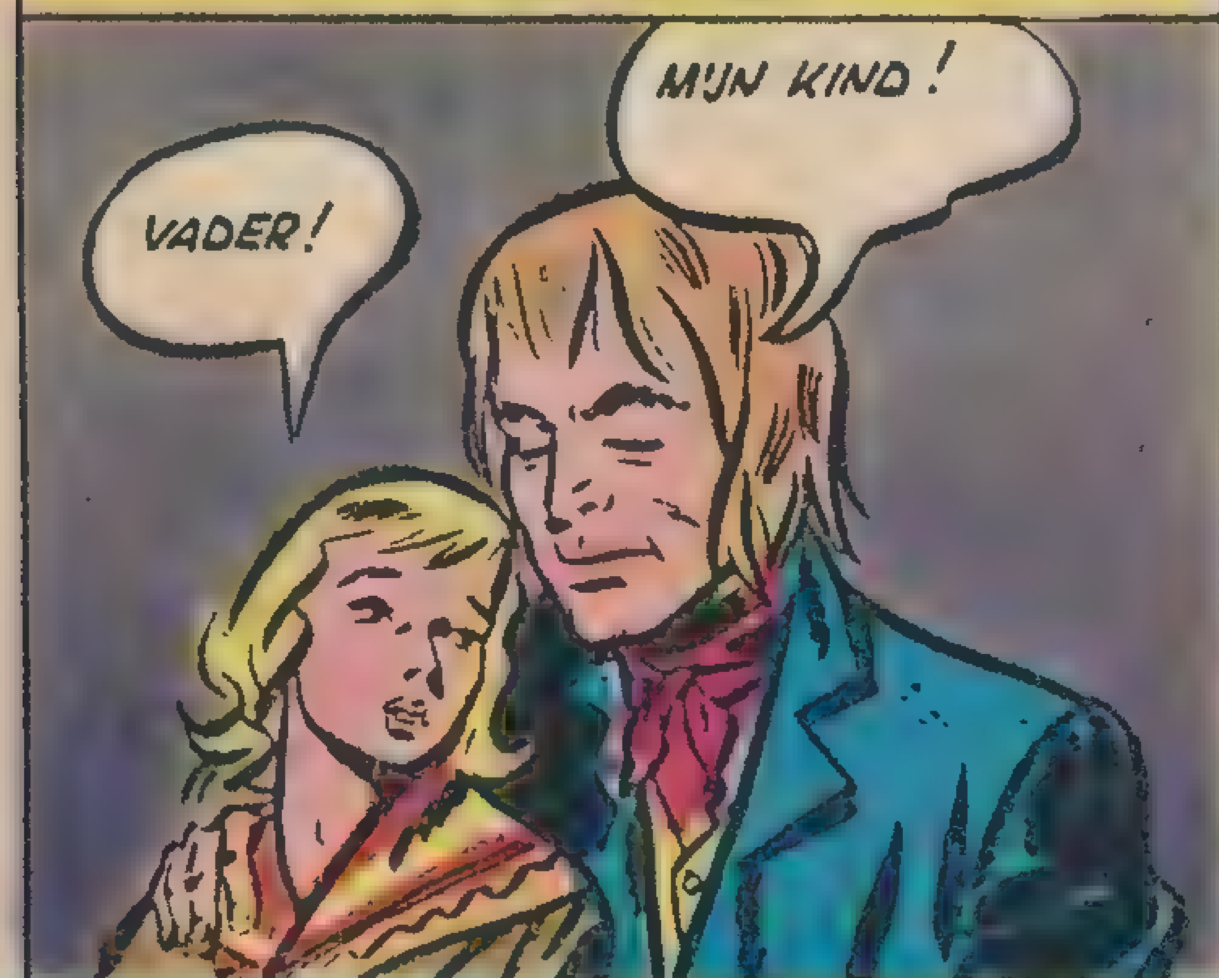

WE ZULLEN OP DE ZOLDER SNUFFELEN! LAAD HET GEWEER! GEEFT ACHT! NAAR BOVEN, DREUMES!

BEWAAK JIJ DEZE DEUR! EN JIJ DAT RAAM!

TE LAAT! DE VOGEL IS AL GEVLOGEN!... BENEDEN VERZAMELEN! WE GAAN HEM OP DE HIELEN ZITTEN!

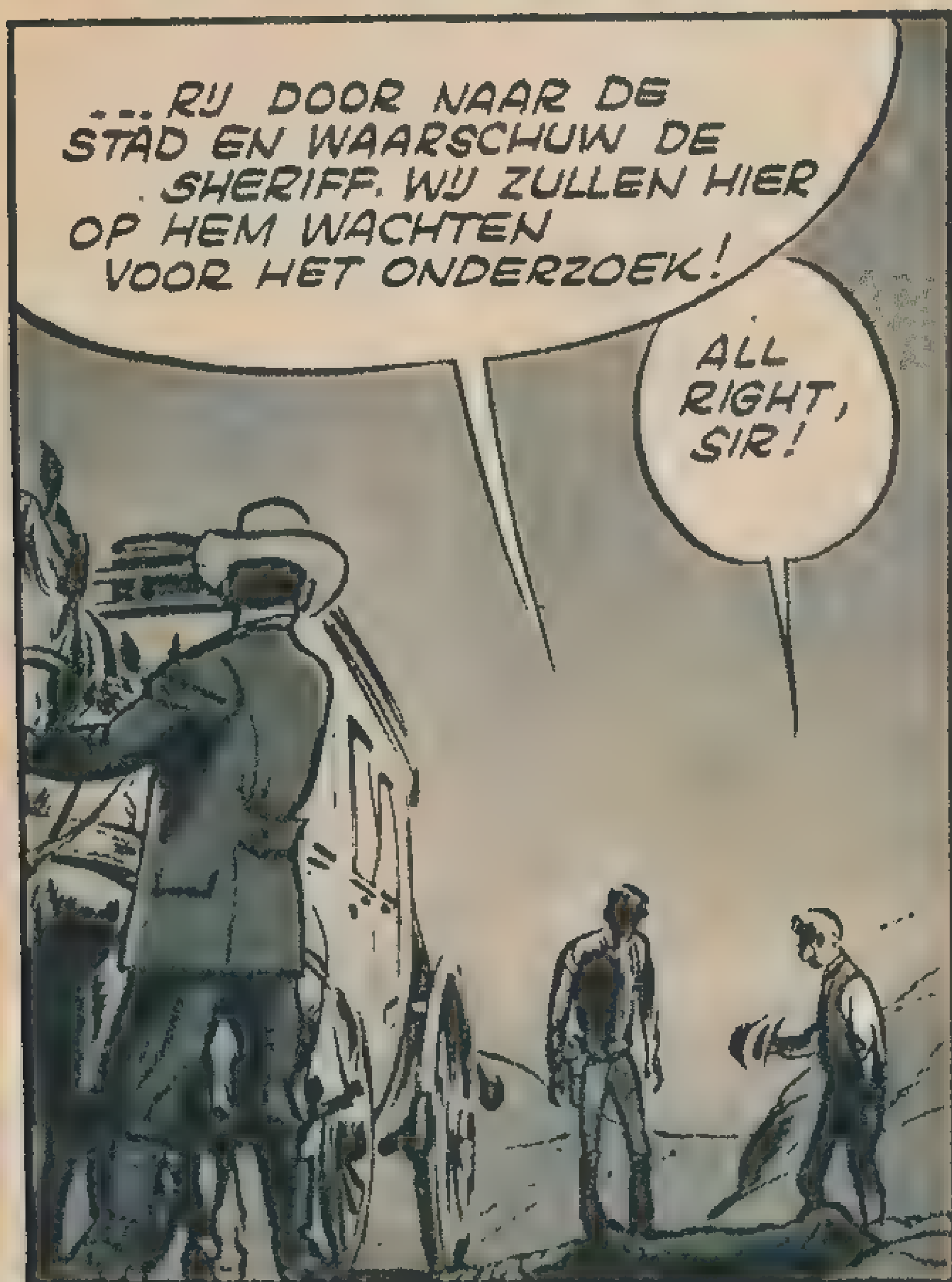

EVEN LATER...
VERZAMELEN!
JE VADER ZIT BOVEN. HIJ MOET ZICH SCHUILHOUDEN EN OVER TWEE NACHTEN WEGVAREN! IK HAAL MIJN MANNEN DRIE DAGEN WEG. DE POP NEEM IK MEE. ZE KOMT UIT ENGELAND EN KAN JE NOG MEER POETSEN BAKKEN...

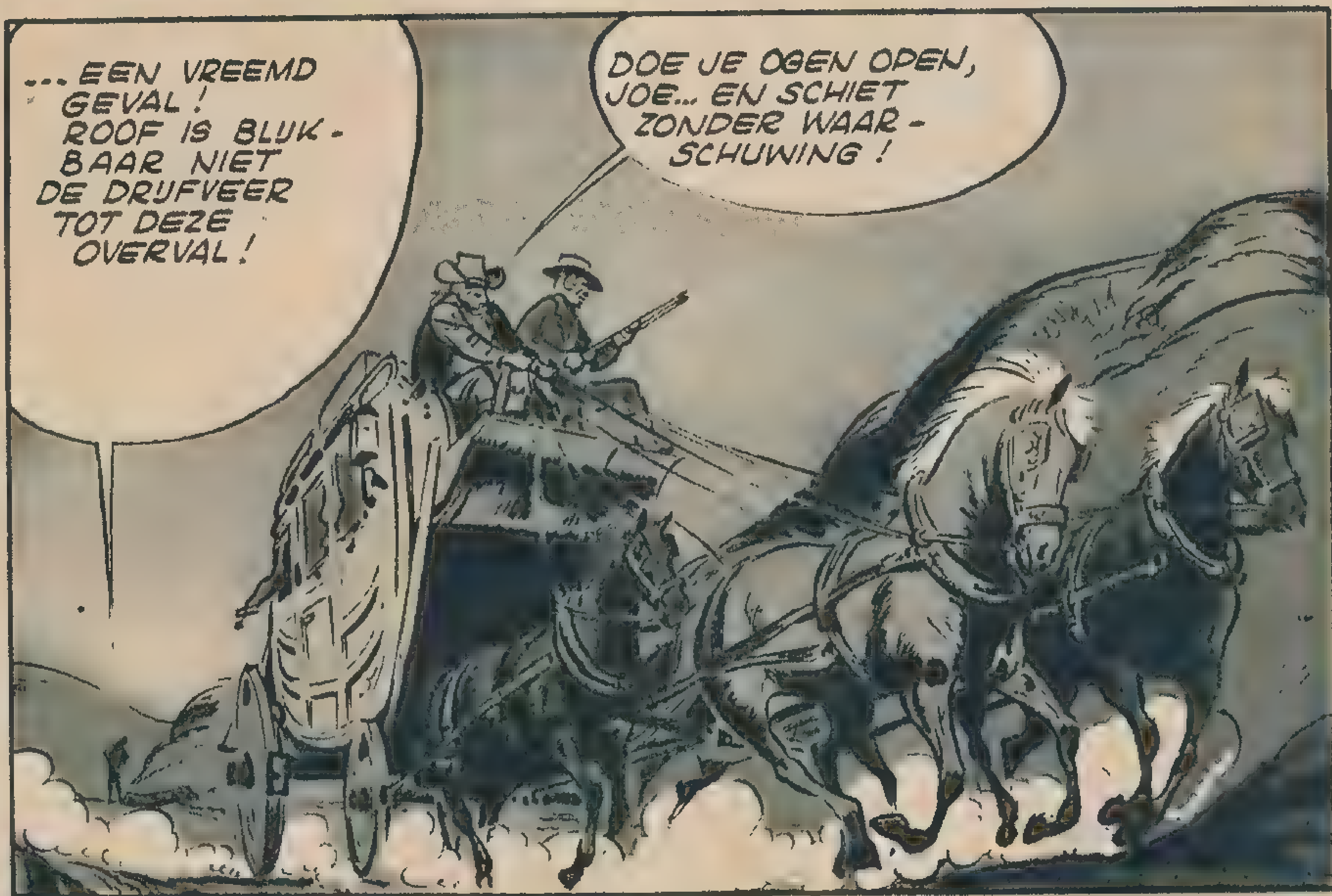

DIE KERSTAVOND ZITTEN TWEE MENSENKINDEREN ZIELSGELUKKIG SAMEN OP EEN ARMELIJKE ZOLDER...
MIJN KIND!
VADER!

OP DE KOUDE WEG LOOPT EEN DERDE, EN DIE IS MISSCHIEN NOG GELUKKIGER, SERGEANT METZGER. MAAR WAAROM EIGENLIJK, DAT WEET HIJ NIET...
ZE ZINGEN!
ZE VIEREN KERSTFEEST!
LAAT ZE MAAR! GEEN TIJD TE VERLIEZEN!
"VREDE OP AARDE VOOR DE MENSEN VAN GOEDEN WILLE!"

De ONGELUKSRANCH

DOOR GILLAIN

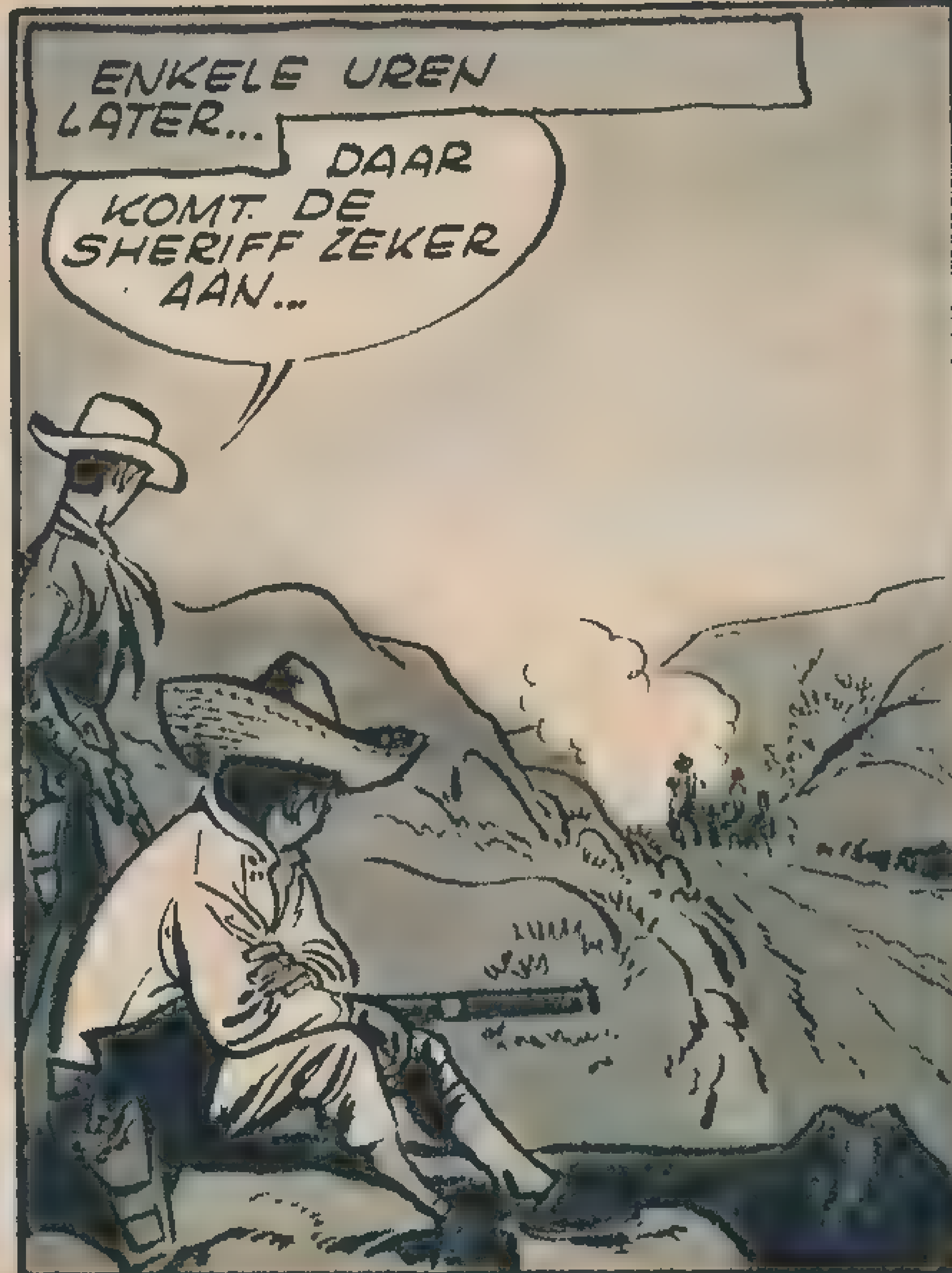

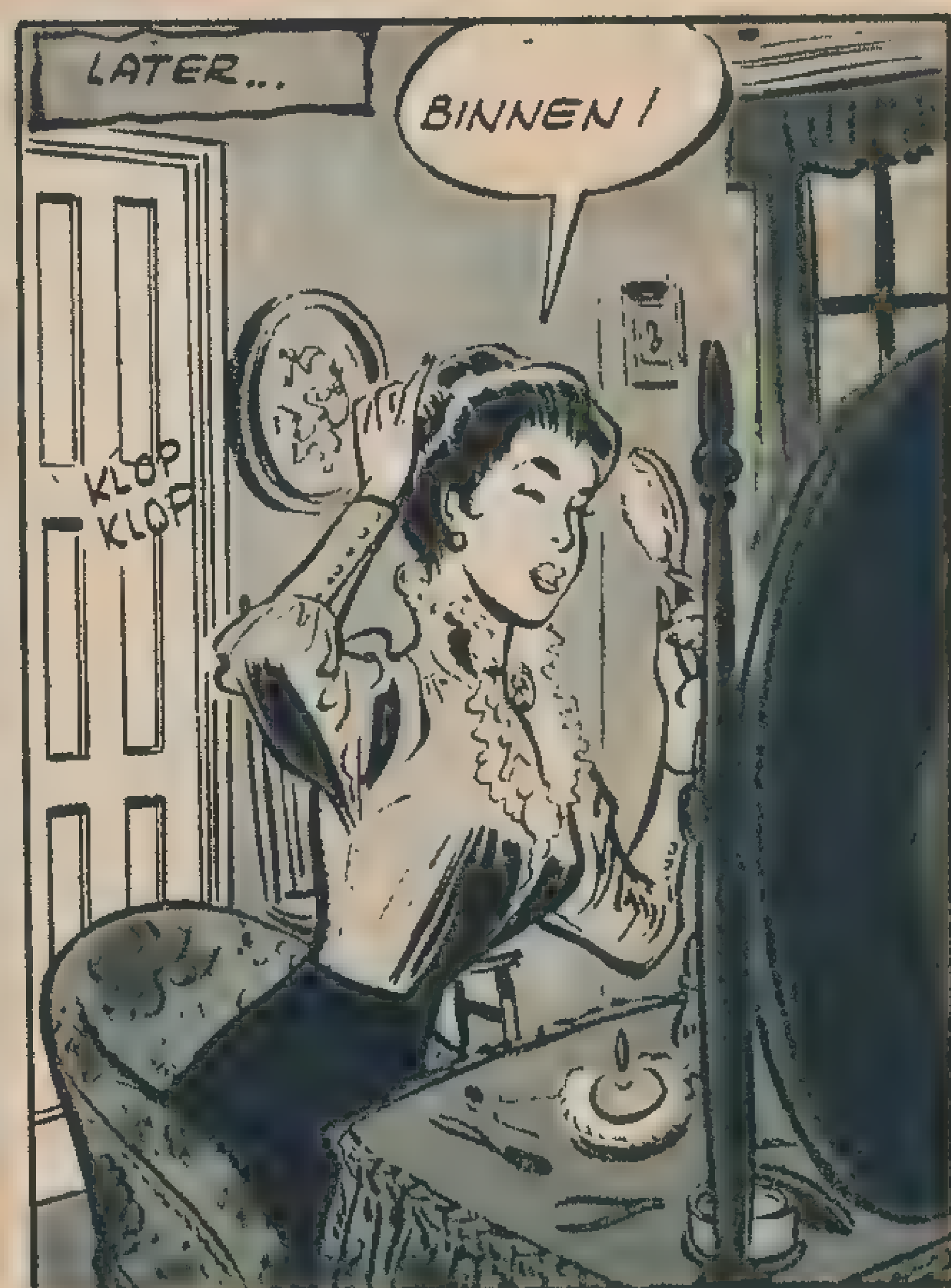

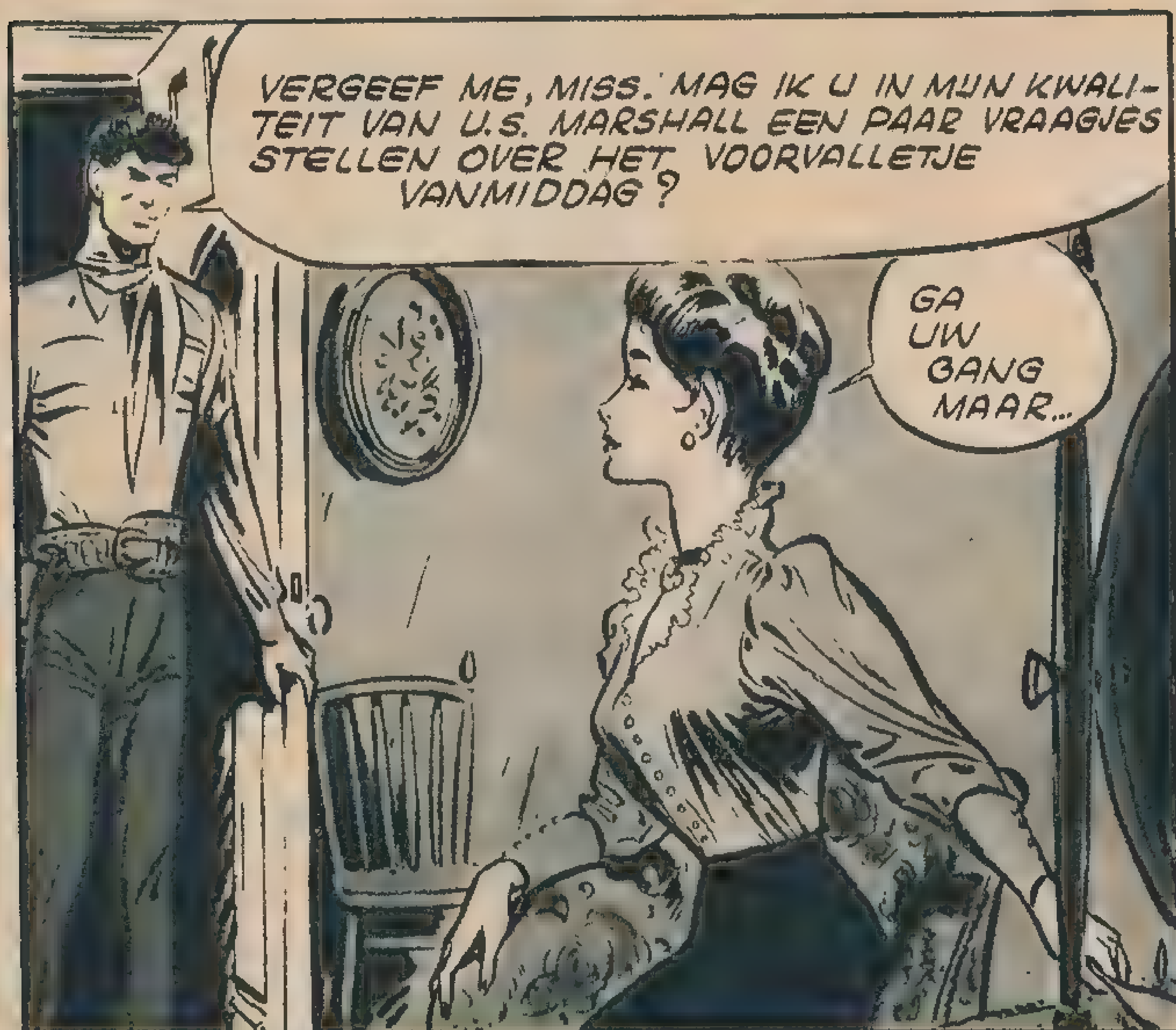

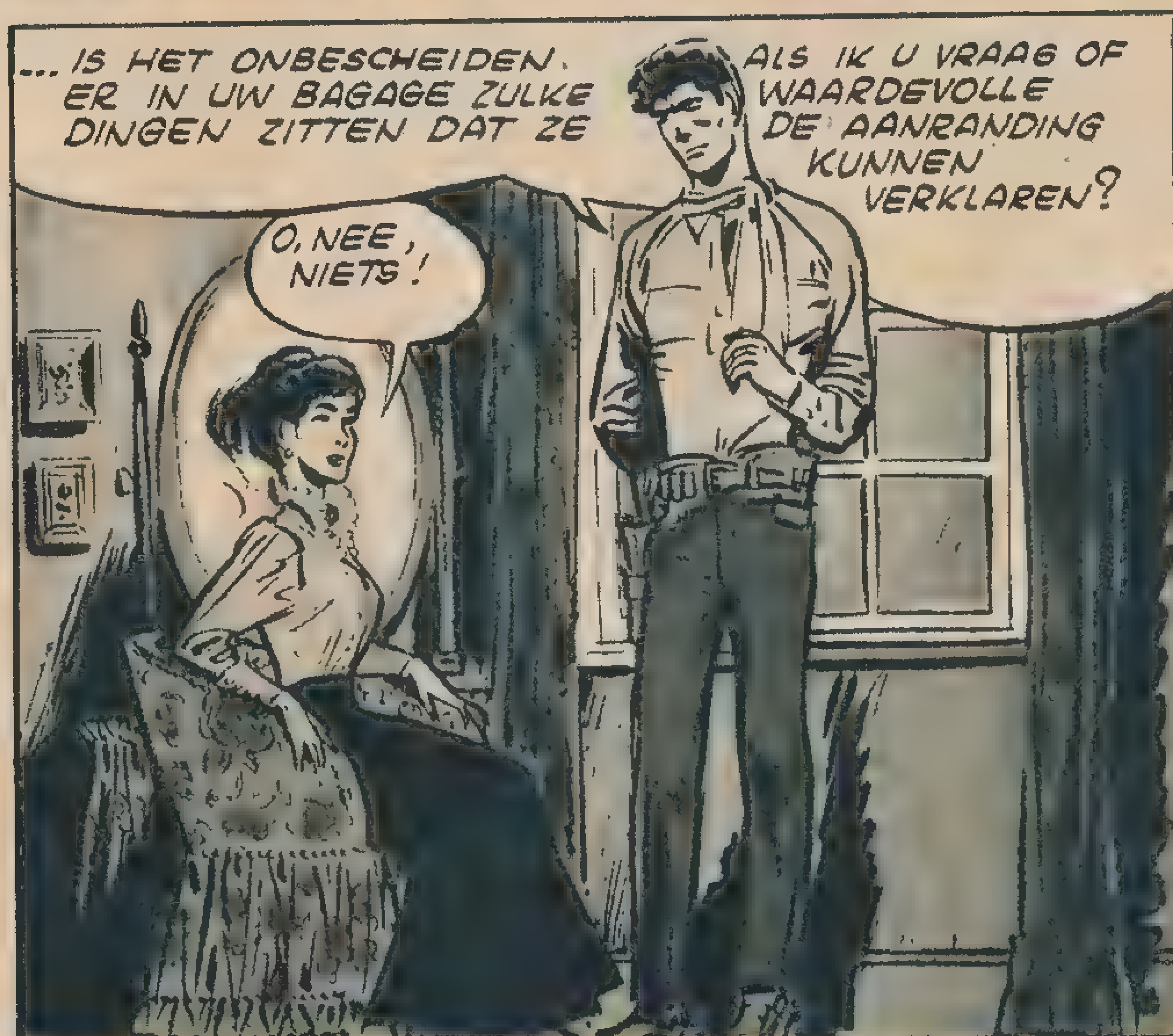
★ EEN NIEUW AVONTUUR VAN JERRY SPRING

KERSTMIS 1956

WAT EEN MOOIE HEMEL. JE ZIET DAT HET KERSTMIS IS!

KUN JIJ VAN DE GENUMMERDE STERREN EEN KRUIS MAKEN EN WEL ZO DAT DE GETALEN VAN EEN UITEINDE NAAR EEN ANDER SAMEN 25 BEDRAGEN?

6 8 1 4 3 9 7 5 2

WEL, ALS JE ZOVEEL VAN STERREN HOUDT, DAN HEB IK EEN GOED ZAAKJE VOOR JE! JIJ KRIJGT AL DEZE STERREN ALS JE ME 1 APPEL VOOR DE EERSTE GEEFT, 2 VOOR DE TWEEDE, 4 VOOR DE DERDE EN TELKENS HET DUBBELE VOOR DE VOLGENDE!

ZAL IK DAT AANNEMEN?

OM NAAR HET KRIBBETJE TE GAAN MOETEN WE EEN VAN DIE WEGEN VOLGEN.. MAAR WELKE IS DE KORTSTE?...

KUN JIJ ZE NAAR HUN LENGTE RANGSCHIKKEN?

1 2 3 4 5

HIER ZIJN ENKELE VLAGGEN MET STERREN EROP. KUN JIJ ME ZEGGEN VAN WELKE LANDEN ZE ZIJN?

HE, NU DUIZEL IK VAN DE STERREN!!

Vrolijk Kerstfeest, Rakkers.

EDDY PAAPE 180

1 JA NEE **2** JA NEE **3** JA NEE **4** JA NEE **5** JA NEE **6** JA NEE

Mocht er eventueel meer dan één inzending voor de prachtige prijs in aanmerking komen, dan wordt de winnaar bij trekking aangewezen.

Naam : .... Voornaam : .... Leeftijd : ......

Straat : .... Nr. ....

Woonplaats : .... Provincie : ....

Handtekening : ....

WIE WIL EEN FOTOTOESTEL WINNEN ?

Robbedoes biedt jullie een prachtig fototoestel aan. Natuurlijk met een film er op.

Is dat geen prachtige prijs voor onze kerstprijsvraag : een duur fototoestel als beloning voor onze scherpzinnige lezers ?

Om dit fototoestel te winnen hoef je maar op zes vragen te antwoorden. Kijk maar eens, wat een gemakkelijke vragen het zijn !

Luister goed, wat je nu moet doen :

1. *Lees de vragen aandachtig.*
2. *Als je zeker bent van het antwoord, schrijf dit dan op het formulier, dat je hierboven kan vinden.*
3. *Als je meent, dat vraag Nr. 1 het antwoord JA toekomt, streep dan het woord NEE naast Nr. 1 op het formulier door.*
4. *Als je het formulier zo netjes hebt ingevuld (bij voorkeur een ball-point gebruiken), knip je dit uit. Dan plak je het op een postkaart en stuur je die naar ons op :*

Voor België :

ROBBEDOES
Ommeganckstraat 21,
Antwerpen.

Voor Nederland :

ROBBEDOES
Laan van Meerdervoort 129
Den Haag.

En nu de vragen :

1 De afstand tussen het te fotograferen voorwerp en de lens van het fototoestel wordt brandpuntafstand genoemd.

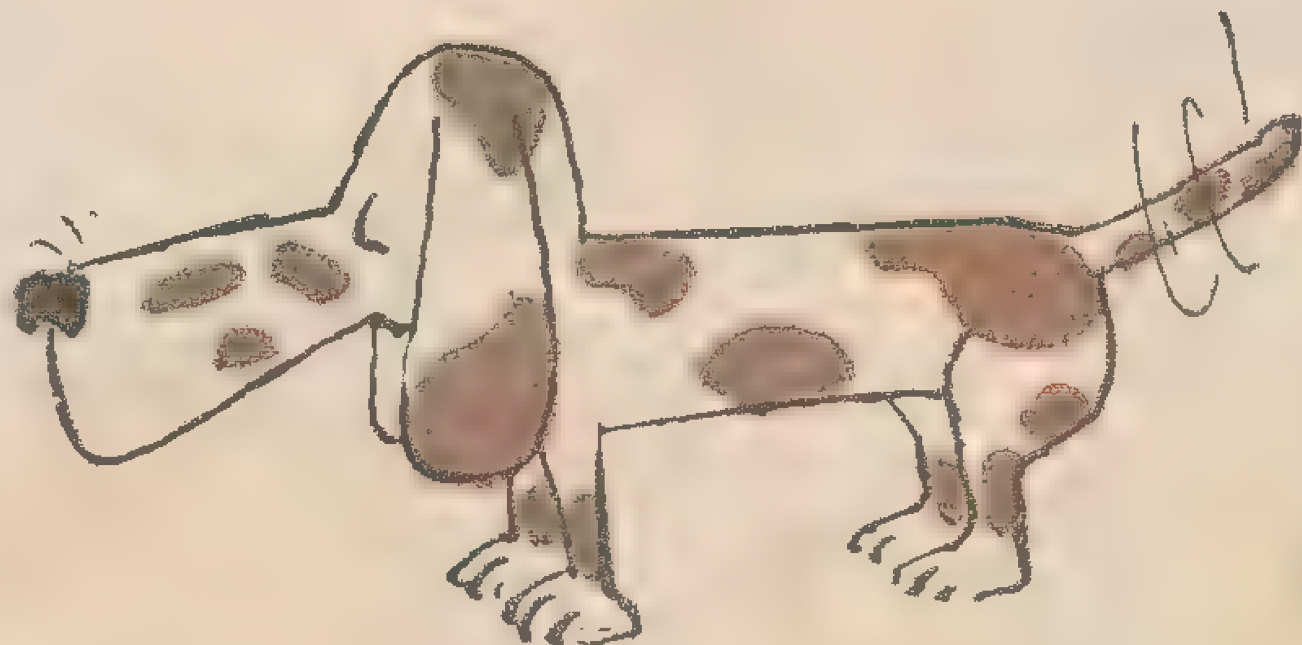
2 Bij een te lange belichting krijg je een donker beeld.

3 Hoe groter de diafragma-opening, hoe onduidelijker het beeld.

4 De belichtingstijd kan afhangen van de verplaatsingssnelheid van het voorwerp.

5 Panchromatische films kunnen bij rood licht ontwikkeld worden.

6 Je moet altijd fotograferen met de zon in de rug.

Denk goed over bovengenoemde vragen na. - Streep op het formulier het niet verlangde door. - Schrijf leesbaar je naam en adres. - Knip het formulier uit langs de stippellijn. - Plak het op een postkaart. - Stuur dit alles naar het adres van Robbedoes.

ER was eens een man, die een grondige hekel had aan Kerstmis. Hij deed net of het hem niet aanging en hoopte van ganser harte, dat elke kerstboom op kerstavond al in brand vloog. Op 25 December bleef zijn deur potdicht en hij weigerde botweg om die dag open te doen. Zelfs als iemand het in zijn hoofd zou halen om te bellen.

« Nonsens » bromde hij kwaad, wanneer de kerstklokken begonnen te luiden en pookte z'n potkacheltje nog wat op. Daarna stopte hij watjes in zijn oren en ging aan het werk. Rekeningen schrijven. Dàt waren zijn kerstwensen.

Hij wist wel, dat er andere mensen waren, die er niet zo over dachten en die dag gelukkig bij elkaar onder de kerstboom zaten. Maar daar begreep hij niets van. En dat lag wel een beetje aan hem...

Hij was weinig bemind in de buurt en zijn naam heeft niemand ooit onthouden, behalve de nachtwaker. Maar die had hem nooit gezien.

Eens, het liep al tegen Kerstmis en de lucht hing vol sneeuw, schoot hij bij vergissing een boekwinkel binnen. Hij ergerde zich geducht omdat alles er al zo feestelijk uitzag. En toch kon hij het niet helpen, dat hij steeds weer opnieuw naar die kleine takjes hulst en misteltoe moest kijken, waarmee de winkel versierd was.

Hij wilde weer weggaan, toen iemand, die hij nog nooit of te nimmer gezien had, hem een zwaar boek in de handen stopte.

Hij vergat dank je te zeggen, maar schoot de straat weer op. Dààr was het vol mensen. Hij zag het gewoel aàn en daar hij niet van vrolijkheid hield, liep hij haastig verder.

— Mijnheer! hoorde hij roepen, vrolijk, helder, met een stem, die hem om deed kijken.

Hij kreeg het warm en kwam in de drukte bijna niet meer vooruit.

Hij sloeg een donker zijstraatje in, waar het stiller was en ademde opgelucht.

Hij meende stappen achter zich te horen, maar het klonk ver weg, e i g e n l i j k een echo.

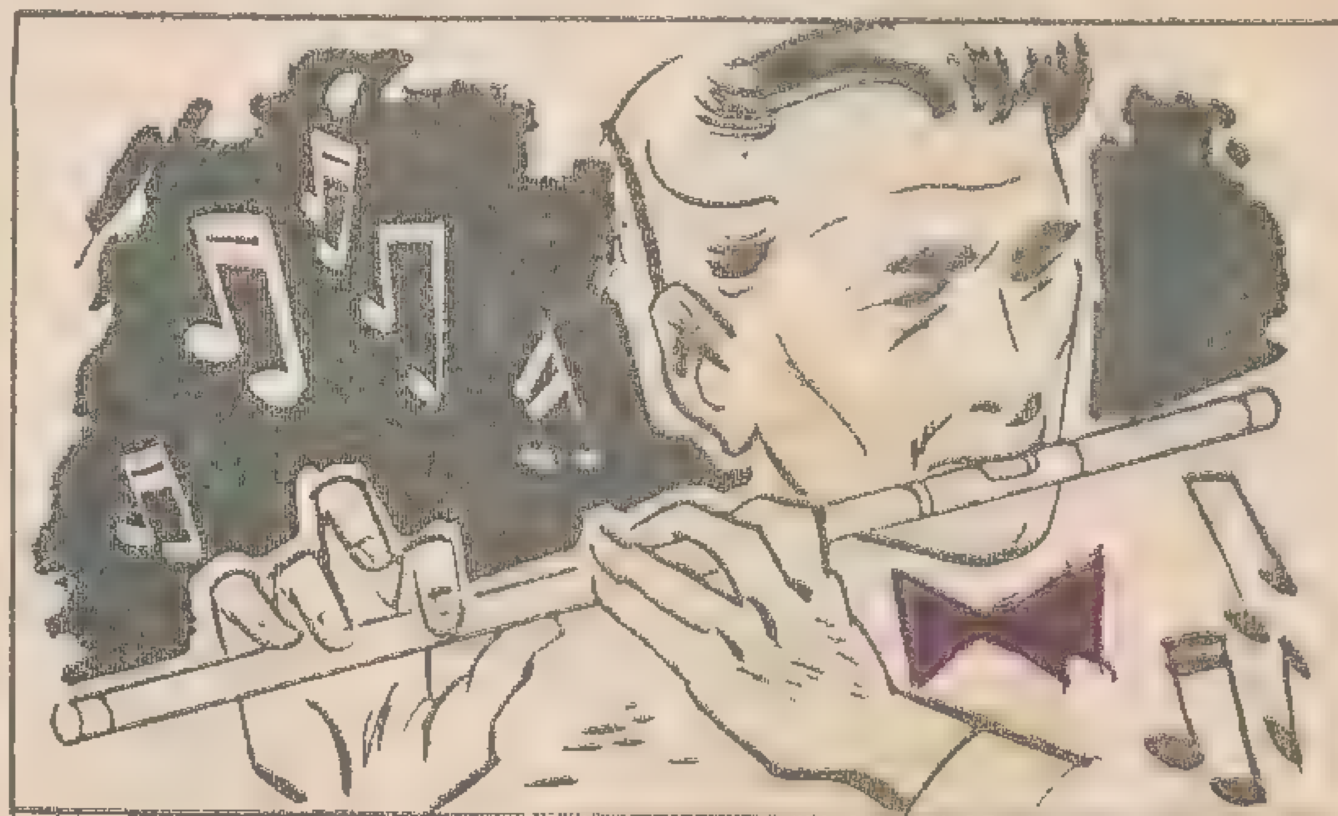
Met een schok stond hij stil en keek om zich heen. De straat was leeg...

« 't Is toch vreemd, zei hij in zichzelf, terwijl hij zich het voorhoofd veegde. Sommige mensen schijnen er last van te hebben, maar ik ben er nooit mee geplaagd. »

Toen hij die avond later dan gewoonlijk thuis kwam en zijn jas op de eiken kapstok wilde hangen, merkte hij, dat hij het boek nog steeds bij zich had.

Dat was hem nog nooit gebeurd.

Hij wist zeker, dat hij het niet betaald had en besloot het de volgende morgen terug te brengen.

Bovendien zou hij de oude boekhandelaar te spreken vragen en die opdringerige bediende laten opzeggen. Hij was stipt en duldde geen oneerlijkheid. Dat wist iedereen.

Toen pookte hij de kachel op en begon rekeningen te schrijven. Het liep immers tegen Kerstmis.

Hij kon zijn gedachten niet bij de cijfers houden en zuchtte. Hij voelde een onaangename leegte, een soort van dorst als het ware.

Daarbij kraste zijn pen erbarmelijk.

Toen zijn kostjuffrouw zoals elke avond zwijgend de thee

bracht, ruimde hij langzaam de papieren op en greep naar het boek.

Toen vroeg hij zich af, hoe hij kon lezen, en dat terwijl er nog zoveel te doen was.

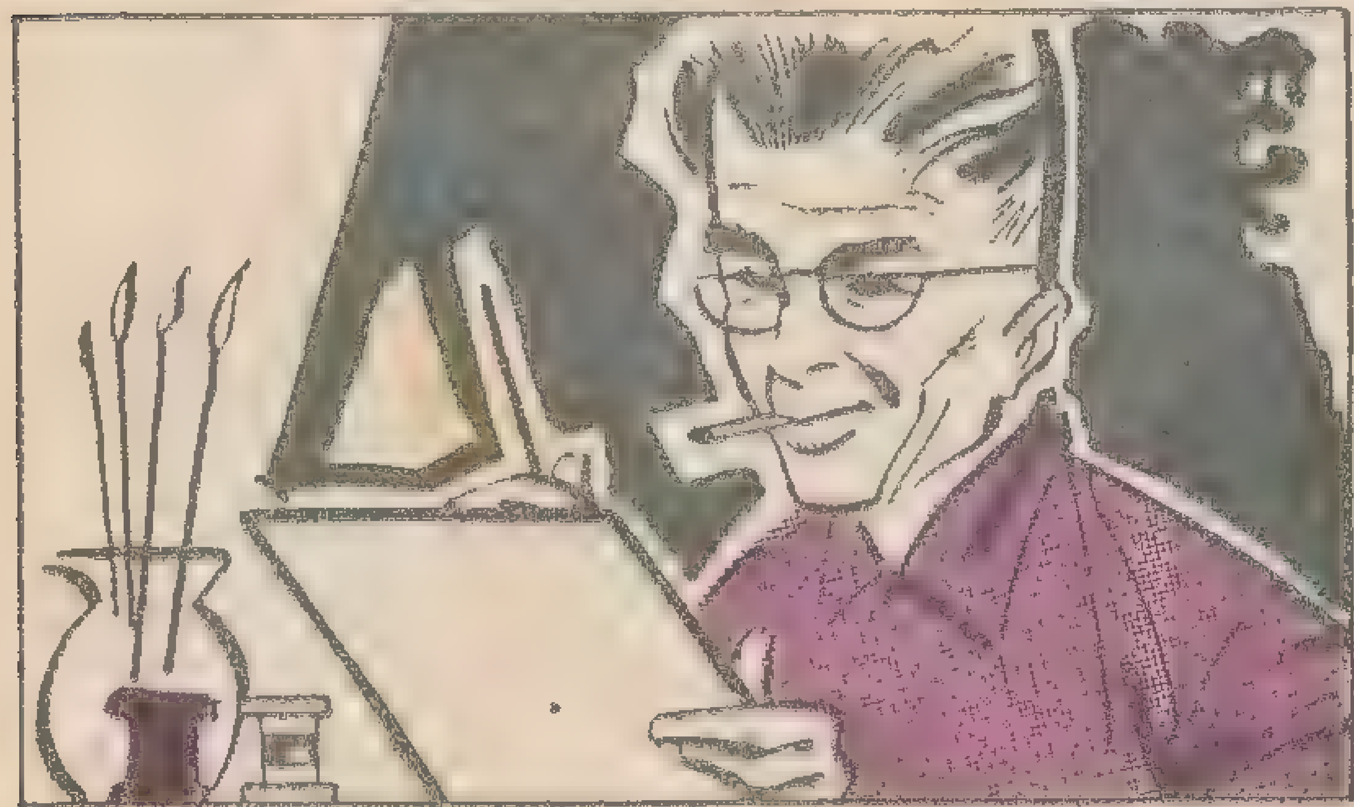
Afwezig sloeg hij het open en las op goed geluk:

O Kerstnacht schooner dan de dagen
Hoe kan Herodes 't licht verdragen
Dat door de duisternisse blinkt
T'en wordt geviert en aangebeden
Zijn hoogmoed luistert naar geen [reden
Hoe schel die in zijn oren klinkt.

Hij poogt d'onnoozele te vernielen
Door 't moorden van onnoozele zielen
En wekt een stad en landgeschrei
In Bethlehem en op den akker
En maakt de geest van Rachel [wakker
Die waren gaat door beemd en wei...

« 't Is gek. Eerlijk gezegd vind ik Kerstmis een akelig iets en bo-

vendien erg vervelend. De kolen kosten bergen geld en het is vroeg donker 's avonds. Hier is een dichter, die het heel gewoon vindt om een kerstnacht nog mooier en aantrekkelijker voor te stellen dan een dag...

» Ik zal niet zeggen, dat een nacht met maneschijn niet mooi kan zijn, maar nuchtere en verstandige mensen slapen dan. »

Toch las hij, tot zijn grote verwondering, het gedicht helemaal uit en zag, dat het van Vondel was. Hij las het nog eens en voelde zijn hart warmer worden.

Herodes nam in zijn verbeelding een ontzaglijke vorm aan en bijna haastig sloeg hij de bladzijde om.

Aan de andere kant stond een plaat. Een schilderij zo te zien.

Eerst zag hij niet goed wat het voorstelde, maar toch meende hij dit al eens gezien te hebben. Lang geleden.

Opeens schoot het hem door het hoofd, dat het de Drie Koningen waren.

En hij herinnerde zich tot zijn bevreemding opnieuw het oude verhaal... Zij waren van ver gekomen...

En weer zag hij zich als kleine jongen met Moeder naar de kerk gaan. Hij hoorde zichzelf weer zingen:

« Stille Nacht, Heilige Nacht... »

Hij dacht na...

Hoe kwam het toch, dat alle kunstenaars, alle dichters, schilders, musici en beeldhouwers zo van Kerstmis hielden?

Hier, in dit boek, stonden ze allemaal bij elkaar en het waren de allergrootsten.

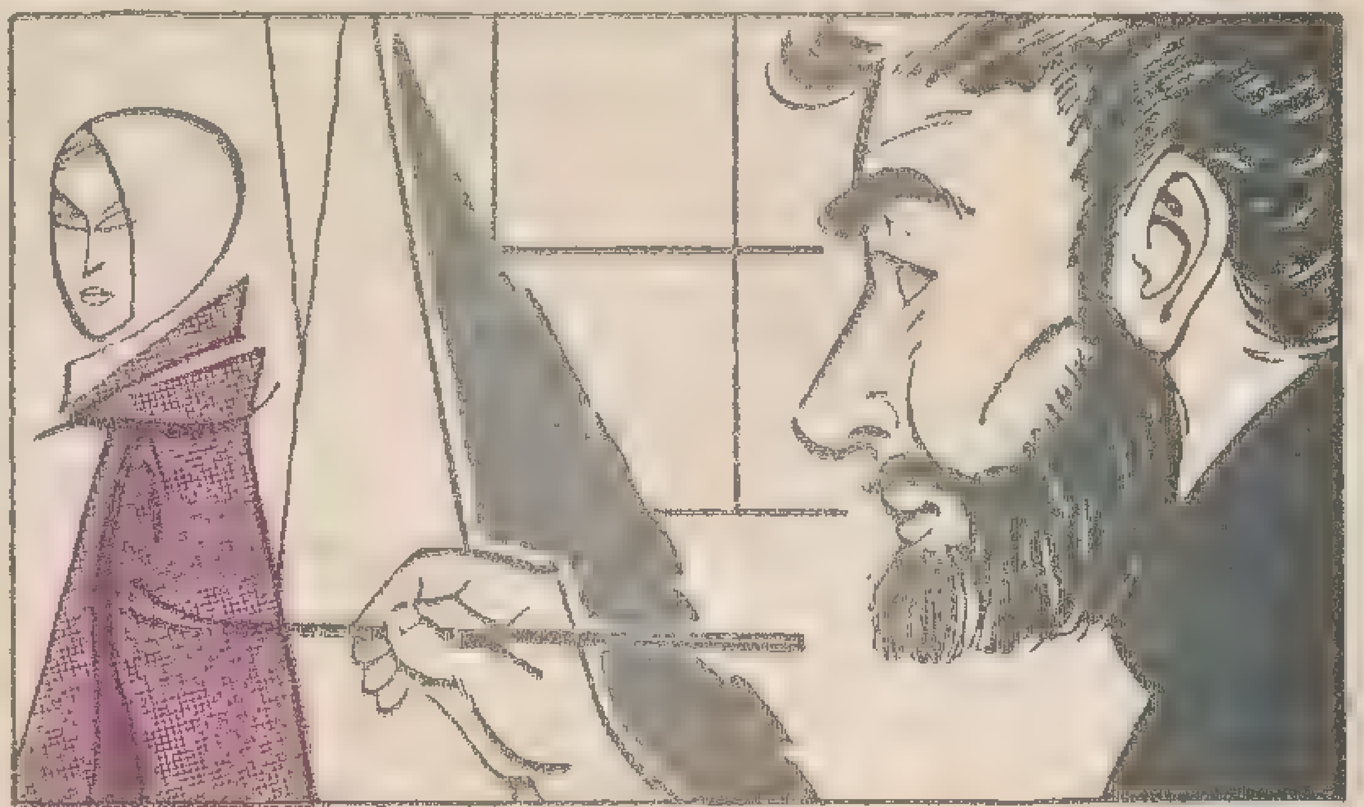
Dit alles zat hij dus te bedenken en hij sliep dus niet. De gebeurtenissen die volgden ondervond hij in wakende toestand, niet in droom.

Althans volgens zijn eigen verklaring.

Opeens schrok hij, koud van angst.

Voor hem rees een gestalte. Hij zag iets naderen, dat een gezicht moest hebben. De ogen waren open en diepblauw en boven de gestalte blonk een gouden ster. Hij wilde om hulp roepen, toen hij zag, dat het de man uit de boekhandel was.

— Ik kom het boek halen, klonk het zacht. Het is jammer, dat je niet van Kerstmis houdt.

Wat er verder gezegd werd, heeft hij nooit verteld. Tenminste niet aan mij.

Maar de volgende morgen begaf hij zich reeds vroeg, in opgewekte stemming, naar buiten.

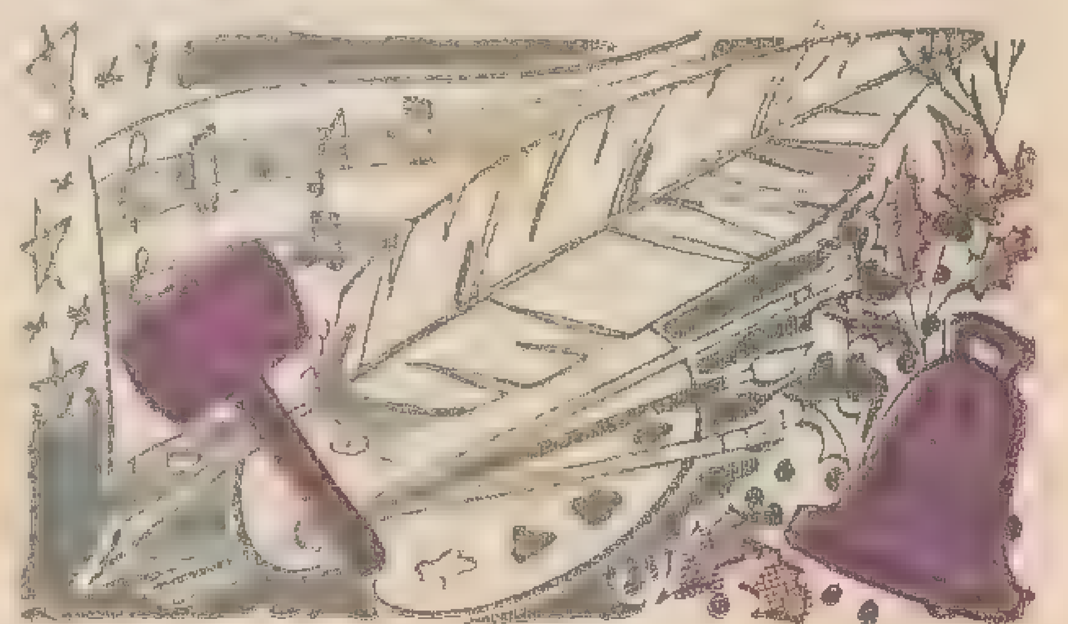
Het sneeuwde en de straten waren wit.

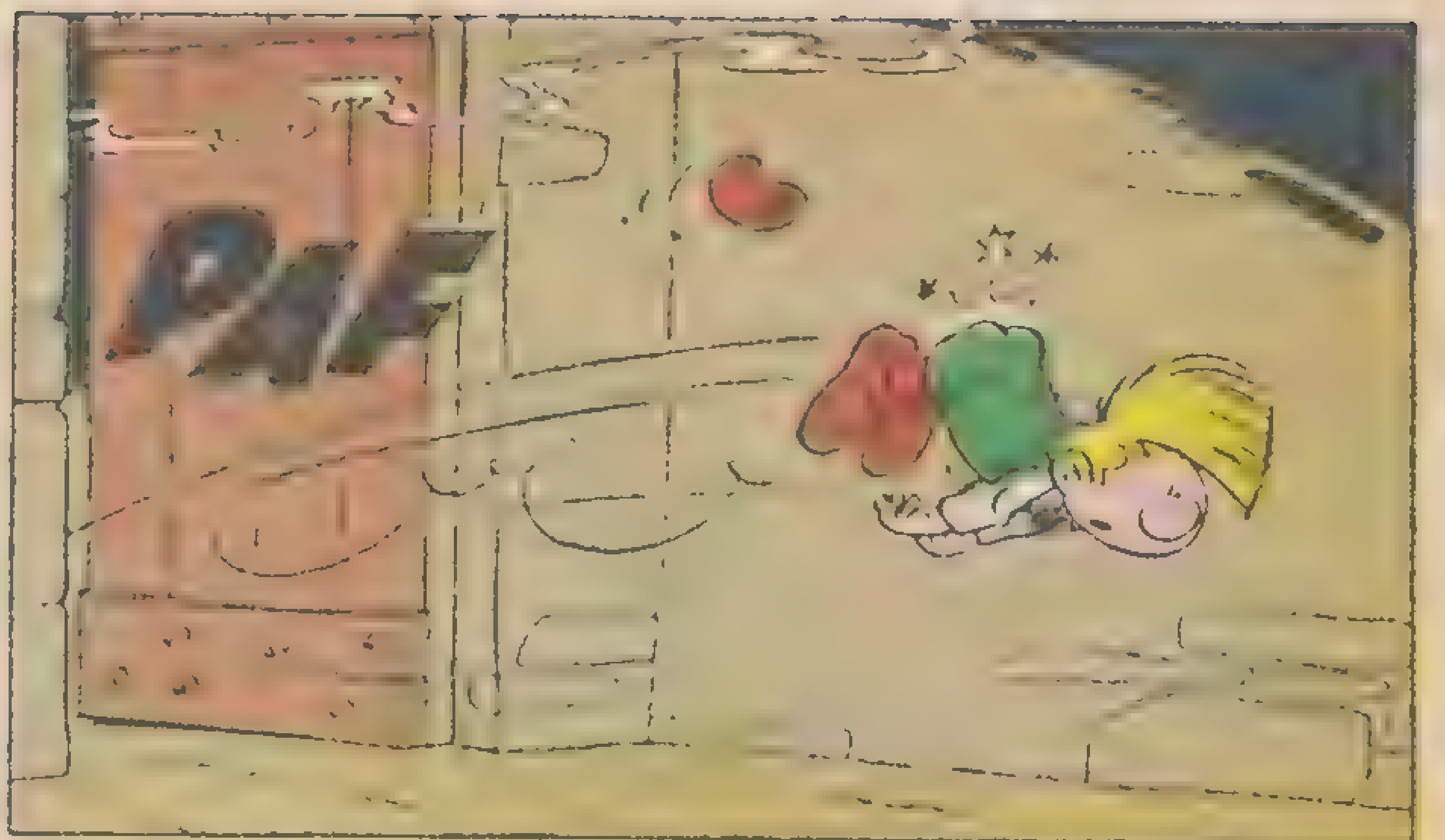
Misschien krijgen we dit jaar wel een witte Kerstmis, dacht hij bijna gelukkig. Dat kan wel enigszins vervelend zijn voor sommige mensen, maar kom, daar weegt de innigheid van een witte, ongerepte wereld wel tegen op.

En wat kan de koude ons deren, als in ons hart de genegenheid gloeit voor alle mensen van goede wil.

De man uit de boekhandel was verdwenen.

KERSTAVOND...

PAF

EN LAAT IK JE NIET MEER SNAPPEN DAT JE IN DE KEUKENS KOMT GAPPEN, PIRREWIET !.. JIJ KRIJGT JE DEEL NA DE MIDDERNACHT-MIS, NET ALS IEDEREEN !

ER WORDT GEKLOPT ! GA EENS KIJKEN,
ALS 'T PIRREWIET IS, WEE ZIJN GEBEENTE !

O, EEN KERSTBOOM ! DAT IS AARDIG !

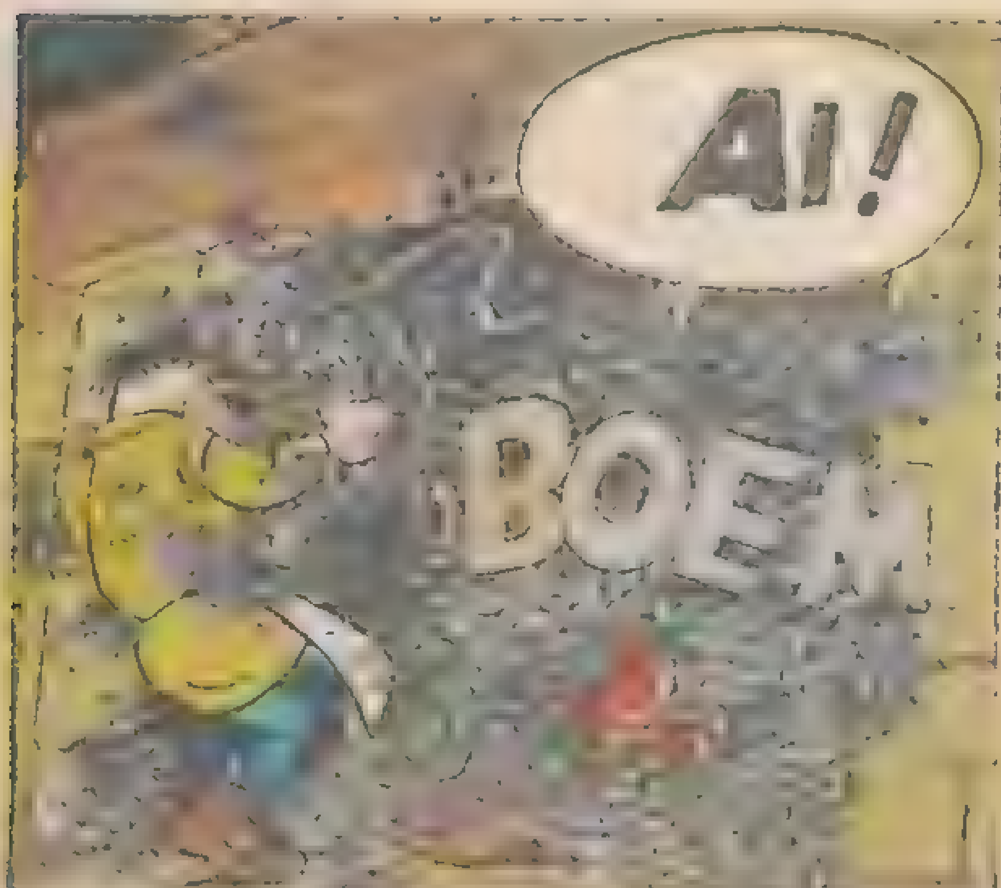

IK VRAAG ME AF WIE DIE LEUKE INVAL HEEFT GEHAD !?!

!

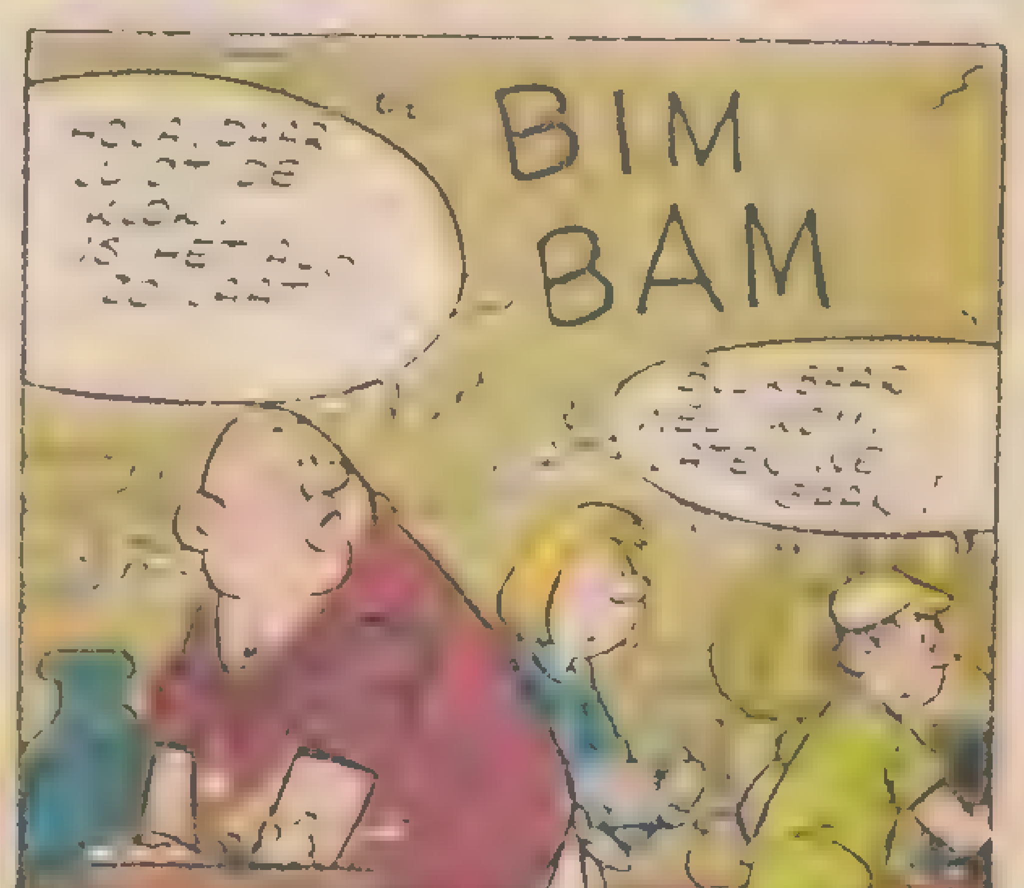

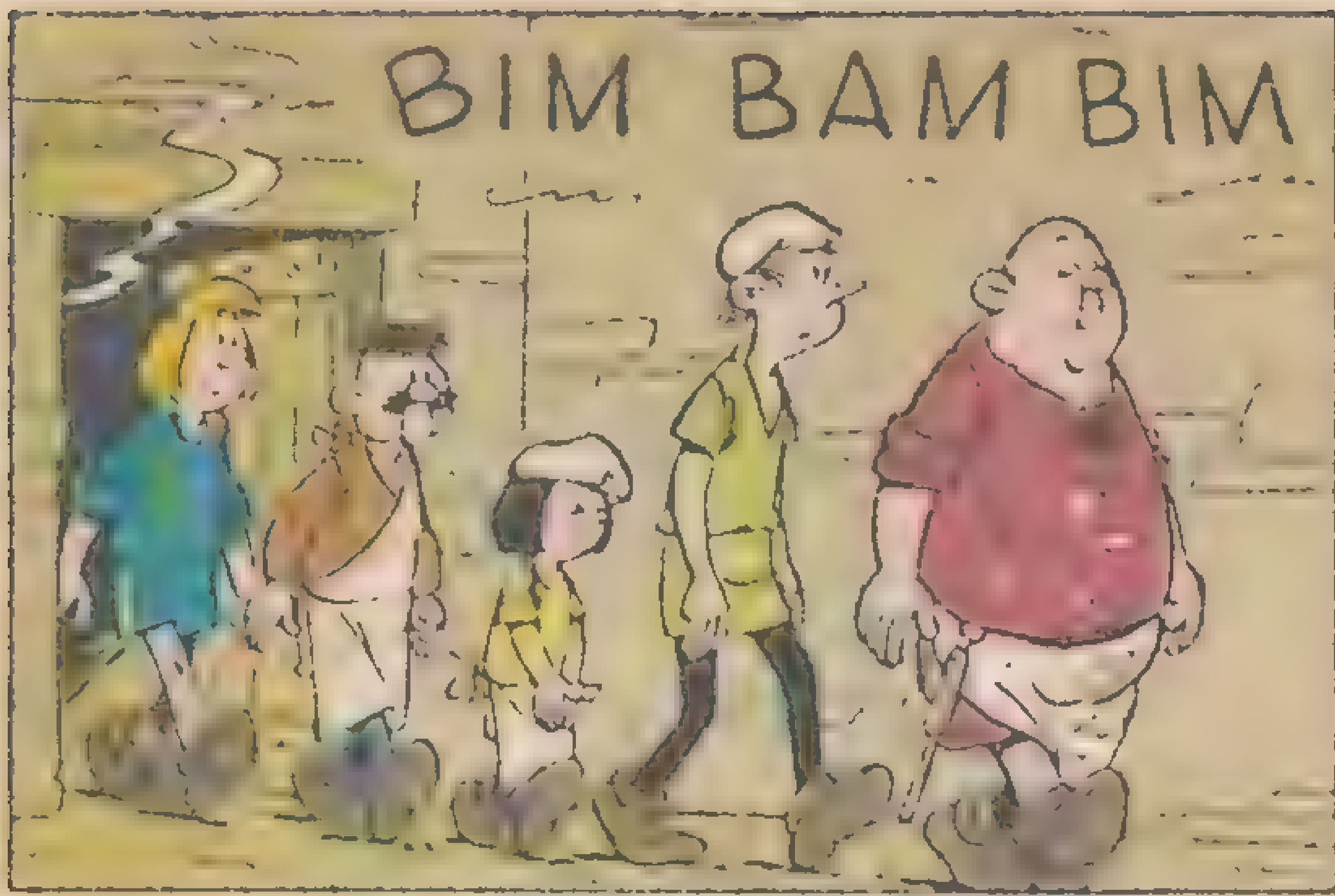

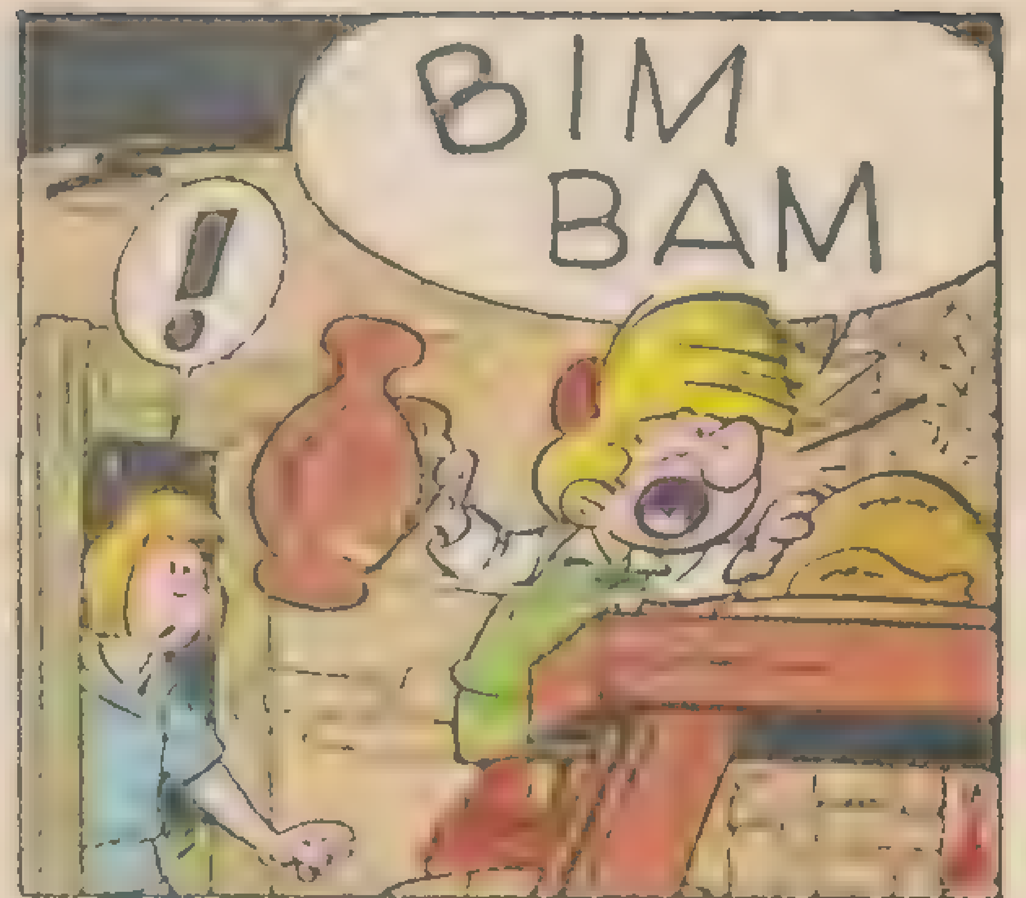

AI!
BOEM

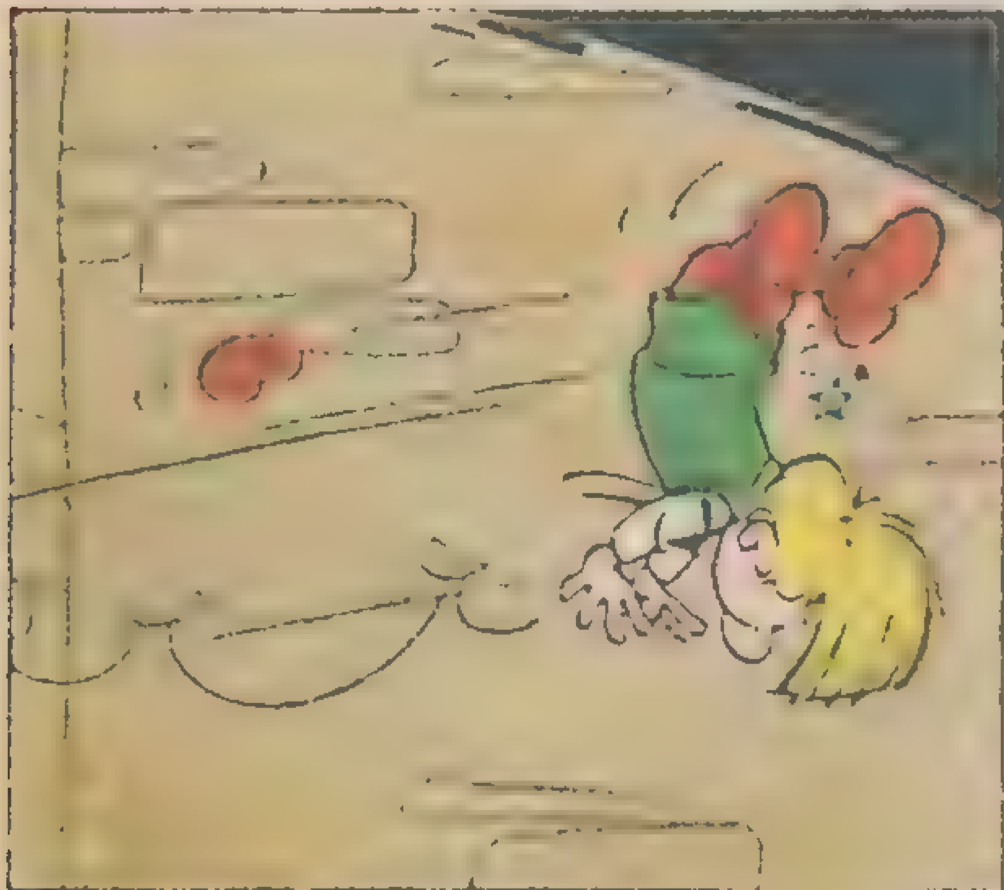

BIM
BAM

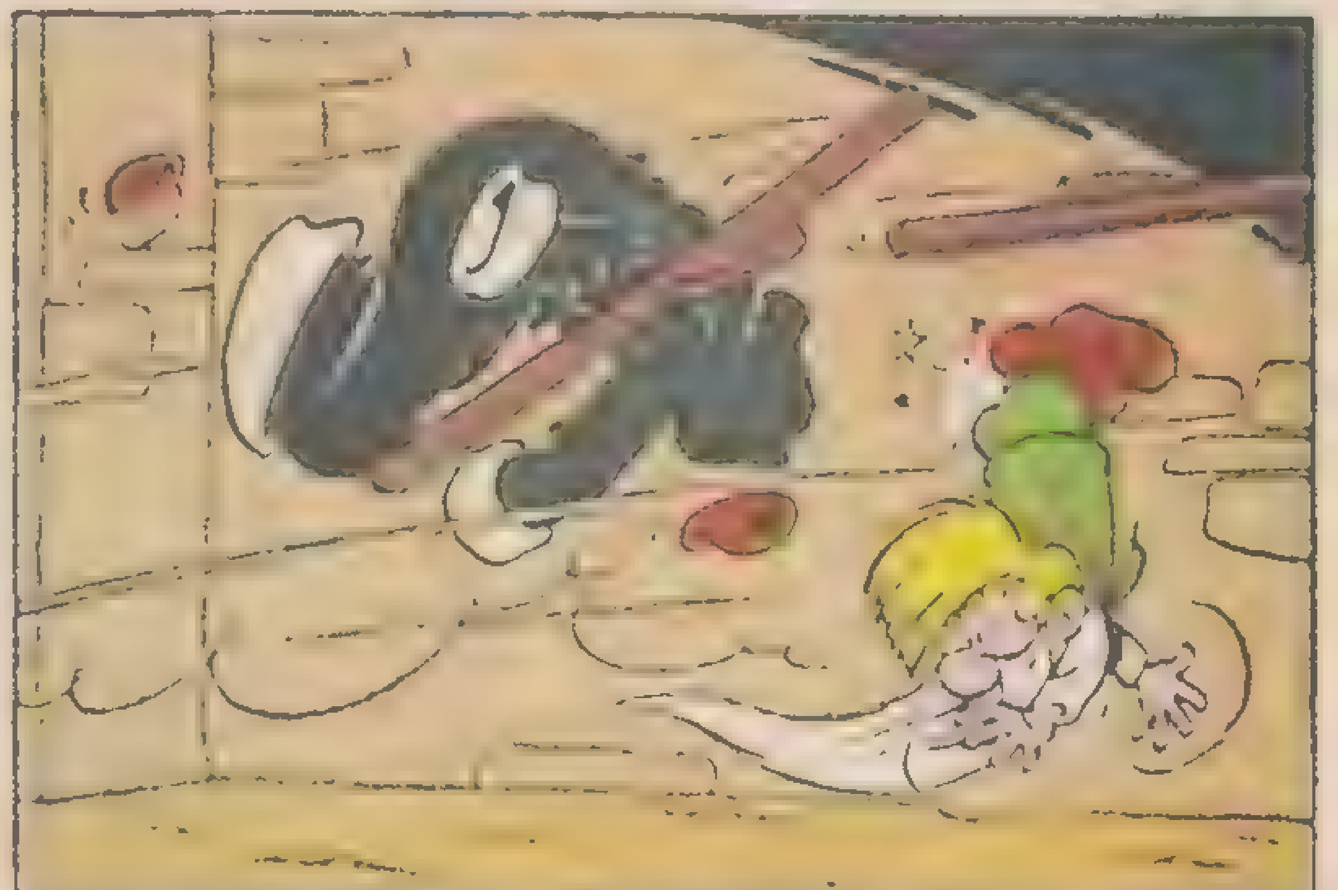

BIM BAM BIM

SAKKERLOOT ! IK HEB VERGETEN MIJN SAUS VAN HET VUUR TE NEMEN !

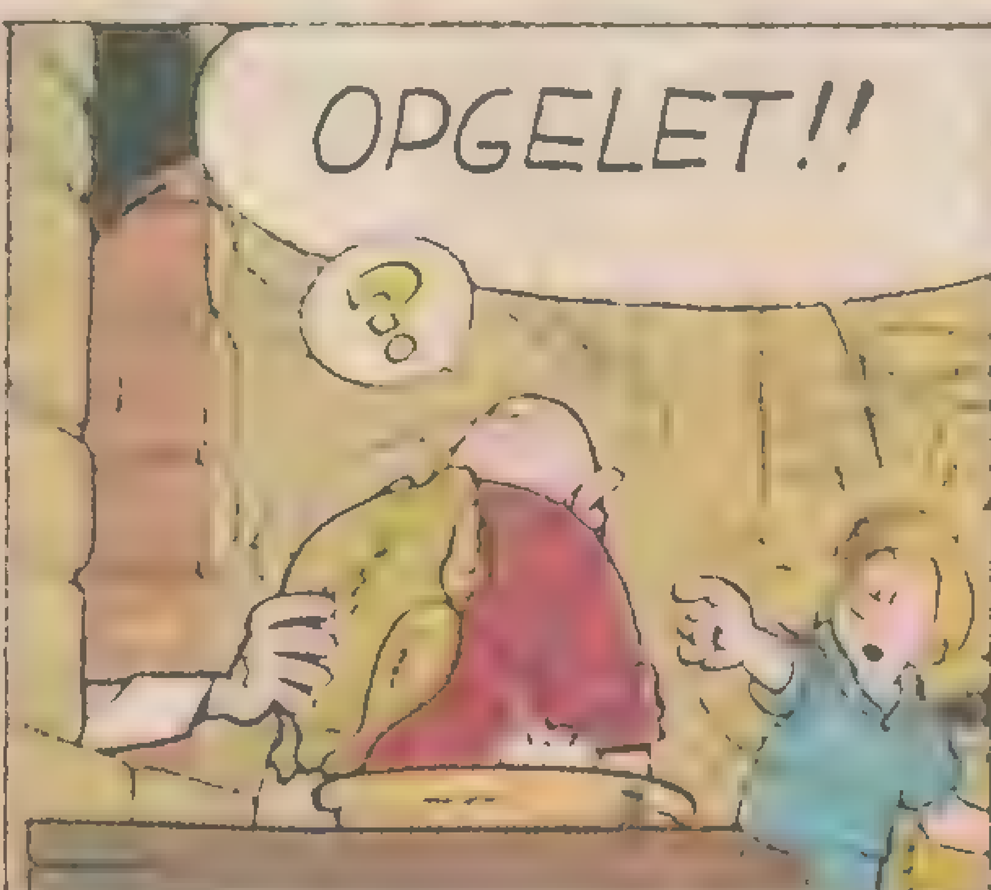

BIM BAM
!

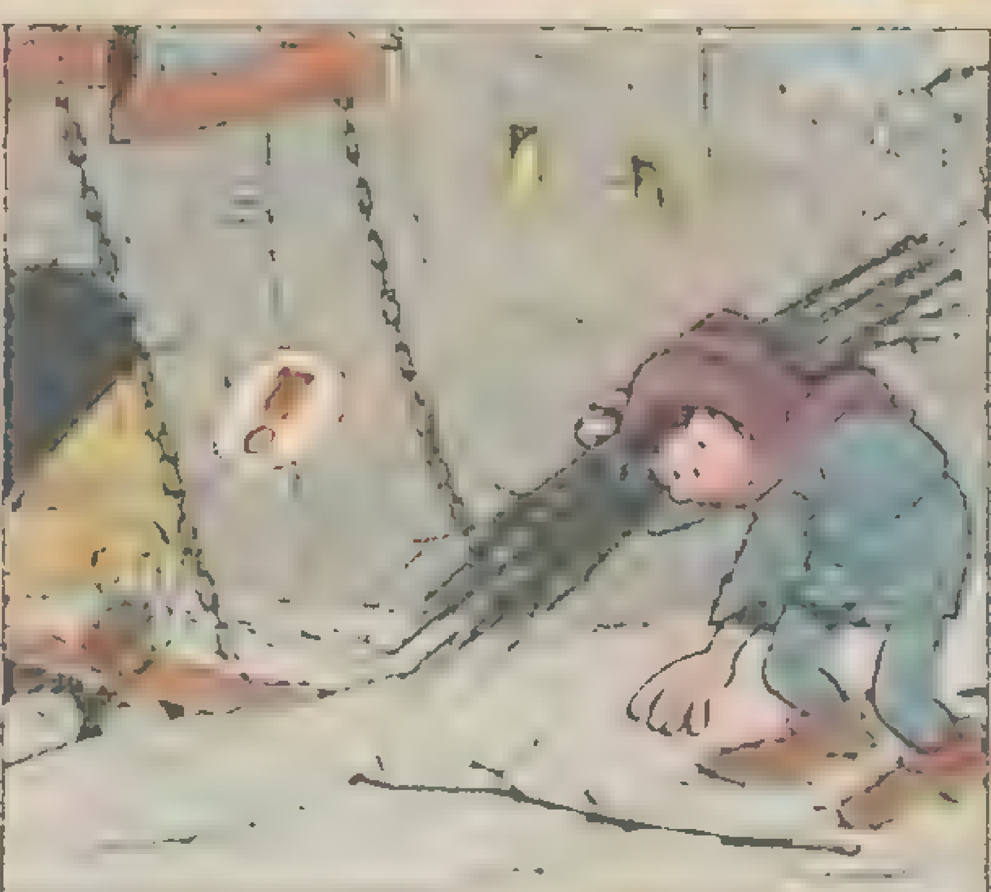

HOU DE DEUR IN HET OOG ! MET DIE RAKKER MOET JE OGEN VAN ACHTER EN VAN VOREN HEBBEN !

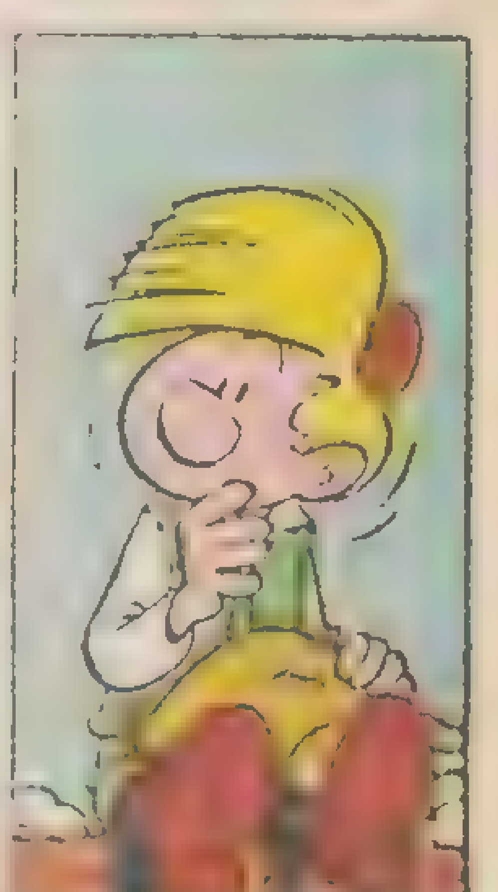

OPGELET !!
?

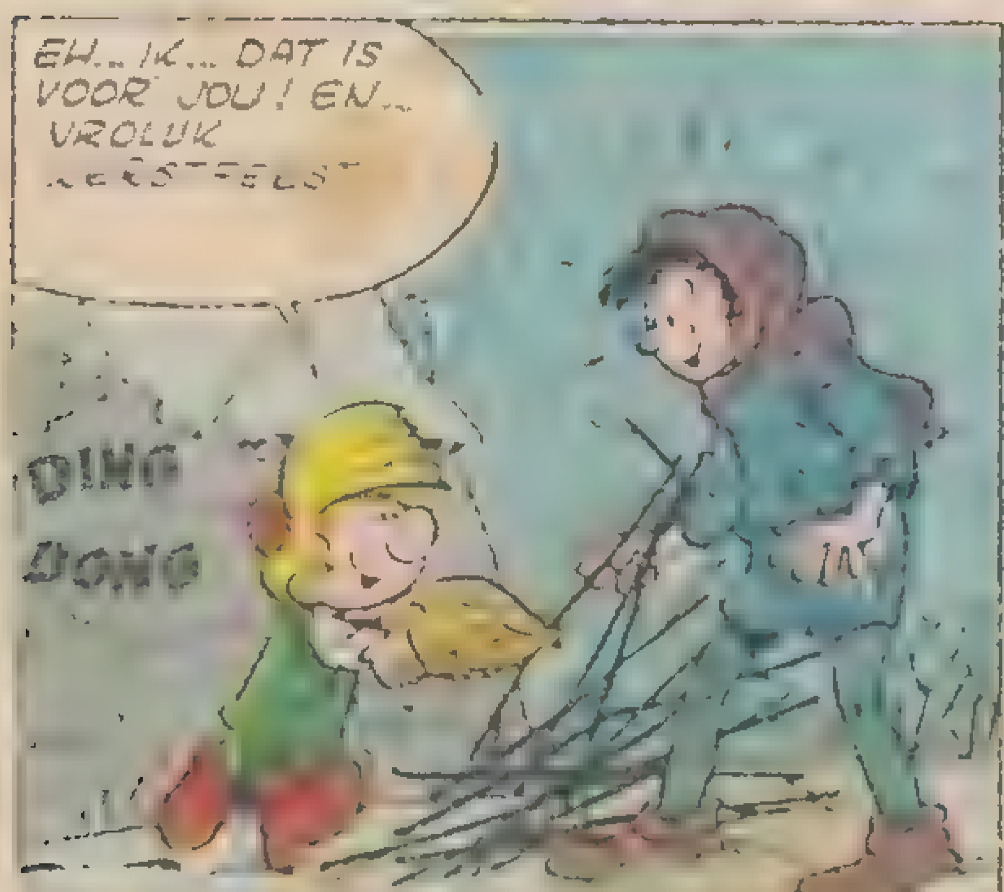

NU, DAT HEEFT MOEITE GEKOST !... IK HEB NOG NET DE TIJD OM TE ETEN EER DE MIS WORDT GELUID !

EH... IK... DAT IS VOOR JOU ! EN... VROLIJK
DING DONG

BIM BAM BIM
WEL BEDANKT EN KERSTMIS !
EINDE

KERSTNACHT

In dichte vlokken viel de sneeuw die [nacht,
De velden lagen wit, de lucht was [grijs
En toen de morgen kwam stond als [een schildwacht,
De maan, aan de poorten van een [schitterend paleis...

Bij hun kudde, in de kale vlakte van [Betlehem,
Lagen de herders wakend rond hun [flakkerend vuur.
Toen straalde een ster en zij hoorden [de stem
Van de engel, die hen riep op dit [gewijde uur...

En zwijgend trokken zij toen allen [naar de grot,
Waar zij het Kindje in de kleine [kribbe vonden,
Geboren op wat schamel stro als zoon [van God
Zou Jezus lijden voor de mensen en [hun zonden...

Eigen werk van
FONSKE uit **Amsterdam.**

Beste rakkers en rakkeresjes. Het is Kerstmis. De kerstklanken hangen over de knollentuin. Nog nooit is de knollentuin zo mooi geweest. Het is

Eigen werk van JACK RANDALL uit Ieper

een knollentuin uit de duizenden. Een kerstknollentuin.

Snuffel, P. K. en Sjarel luisterden aandachtig naar een kerstgedicht van ons trouwe **FONSKE** uit **Amsterdam.** Je hoort er gewoon de kerststemming in. En dan komt het verhaal van **ERLY** uit **Brussel.** Het is een kerstverhaal, dat in onze knollentuin speelt en waarvan we dit keer geen woord willen verbeteren. Luister maar... hoe P. K. het voorleest.

Eigen werk van ABD-EL-LAMBEHR uit Leiden.

KERSTMIS IN DE KNOLLENTUIN

Toen Sjarel die morgen opstond, om precies te zijn: op 24 December om vier uur, had hij de bokkepruik op. Zijn beruchte bolhoed bleek namelijk sinds een paar dagen volkomen onvindbaar met het meer dan rampzalig gevolg, dat de hele knollentuin over eind en op stelten stond. Sjarel behoort nu eenmaal tot dat soort lui, die het leven-zonder-hoedje-op-de-kop gewoonweg niet kunnen leven. De geheimzinnige verdwijning wekte dus niet alleen een bittere zucht maar ook een vlammende verontwaardiging in hem op, waaraan hij op alle mogelijke en onmogelijke wijzen lucht gaf.

Daar onze zethaak-artist allerminst op een verkoudheid gesteld is, was hij wel verplicht met een oud, geruit petje op zijn zeer wijsgerige schedel rond te gaan hangen. Dat onding kon hij zolang wel van P. K. lenen want die heeft het nog van zijn grootvader, die in petten deed. Dat exemplaar was hij nooit kwijtgeraakt.

Over een zoekgeraakte, zwarte bolhoed zou een gewoon mens zich doorgaans weinig druk maken. Hoogst zoekt hij er een klein half uur naar. En blijft het zoek, wel... dan koop je doodeenvoudig een nieuwe. Daarmee is de kous af.

Nu is Sjarel toevallig ook iemand, die een grote sentimentele waarde aan alles hecht. Het geval van de in-lucht-opgegane-bolhoed betekende dus niet alleen een flink gat in zijn portemonnee. Maar die bolhoed van Sjarel was niet te vervangen!

Hij had er zo'n vaag vermoeden van, dat Piet wel meer van het zaakje afwist dan er op zijn gezicht stond te lezen. Die snijboon had namelijk sinds lang een zeer rare belangstelling voor het hoofddeksel aan de dag gelegd. Zijn vermoedens schenen dus niet van alle grond ontbloot. Sjarel durfde er zijn zethaak op verwedden, dat Piet het ding verdonkeremaand had. Met bewijzen kon hij wel niet op de proppen komen, maar wat in het vat zit verzuurt niet. Komt tijd, komt raad.

Die morgen verscheen hij zoals gewoonlijk met een nors gezicht in de tuin. Maar nu had hij een reden. Een ijskoude vrieswind beet hem ongenadig in de oren en in de neus. Bij wijze van voorzorg diepte hij zuchtend een grote zakdoek uit z'n broekzak op om eventueel, bij de eerste symptomen van een naderende niesbui, te kunnen ingrijpen.

Maar dat Sjarel niet in z'n knollentuin was, was een feit! Met dat belachelijke, kleine petje zag hij er uit als een Marsbewoner. Een tuinman, die zichzelf respecteert, draagt een house pet.

Zo ploeterde hij de hele dag in de tuin, maar... dat viel helemaal niet mee. Regelmatig gleed die pet van zijn schedel en kwam tussen de knollen terecht, waar de hardgele en pimpelpaarse geruite stof vloekte met de vaalbruine kleuren van de grond.

Van de weeromstuit kon hij het niet meer harden en vertikte die pet weer op te rapen. Hij gaf ze een flinke trap... Floep!!!

Eigen werk van LEONIDAS uit Den Haag.

Eigen werk van KAREL ENDE ELEGAST uit Antwerpen.

Met een vaart van hou-me-vast schoot het geval de hoogte in, beschreef een sierlijke boog over het moestuintje van de buurman en landde op de televisiemast, die daar pas werd opgericht...

— De kroon op het werk! meende Snuffel, die al die tijd door het raam dat gekke gedoe van Sjarel in de gaten hield. Daarmee geraakte het voorval vergeten, voorlopig tenminste...

Toen Sjarel 's avonds in de huiskamer verscheen, tintelde zijn zere neus in alle knalrode tinten.

— Feestneus, grinnikte P. K.

Met een hese en blikkerige stem probeerde S j a r e l goeienavond te brommen, maar halverwege werd hij door een vreselijke nies- en hoestbui overvallen. Snuffel zag een heleboel brieven van de rakkers als witte meeuwen wegfladderen. Die ene zakdoek scheen dus niet geholpen te hebben.

Piet holde naar de drogist. Die is altijd gelukkig als er iemand een verkoudheid oploopt. Dan kan hij drop en hoestbonbons verkopen. Die avond waren ze juist op.

Toen kwam Piet ook nog met Sjarels warme vilten pantoffels aandraven en eer de man het zelf besefte, troonden de twee anderen hem mee naar de salon.

Piet's gezicht nam een geheimzinnige, maar plechtige uitdrukking aan, terwijl hij de salondeur opende.

Wat Sjarel toen zag, kon hij nauwelijks geloven en hij kneep zichzelf een paar maal in de armen, om zeker te zijn, dat hij niet sliep. In het midden stond een schitterende, versierde kerstboom. De muren dropen letterlijk van het licht en alles was één glinstering. Zwaarbeladen bogen de takken onder de last van de gekleurde kaarsjes, de fonkelende ballen, de vergulde slingers en de pakjes met rode strikken om... Enig mooi was dat!

Sjarel hoorde zijn hart in zijn keel kloppen. Met z'n g r o v e mouw veegde hij twee biggelende tranen van z i j n w a n g e n weg. Dat, dat was een wonder!...

— G e l u k k i g kerstfeest! juichten de anderen en ze sleurden de tuinman naar de kerstboom.

En t o e n zag Sjarel iets, dat zijn zalig geluk d r e i g d e kapot te s l a a n. Die kerstboom, d i e m o o i e, schitterende kerstboom, die was warempel in... zijn verdwenen bolhoed geplant. Sjarel voelde zijn bloed naar boven vliegen en zijn verontwaardiging won het op zijn vertederde gevoelens.

— M i j n bolhoed! kreunde hij, mijn ouwe, trouwe bolhoed! Zie e e n s wat jullie er mee gedaan h e b b e n! Ik...

— Maar Sjarel, merkte Piet op. Moet je je daar nu zo druk over maken. Wij konden geen tonnetje of geen emmertje v i n d e n. Daarom hebben we dan maar die versleten bolhoed van je genomen. Je moest b l i j zijn, dat dat ding nog voor i e t s goed dient!

S j a r e l was echter n i e t te troosten en hij ijsbeerde de kamer rond, terwijl hij wanhopige blikken wierp naar zijn mishandeld eigendom. Hij had die twee wel naar de keel kunnen vliegen.

— **Vrede op aarde aan de mensen van goeden wil!** galmde een stem.

Snuffel had de radio aangezet en toen begon een koor van kristalheldere, engelachtige kinderstemmetjes te zingen: « Stille Nacht, Heilige Nacht... ».

En Sjarel, die voelde, dat dat lied bijna speciaal voor hem alleen gezongen werd, voelde zijn woede zakken en zijn hart weer helemaal week worden. De ontroering werd hem opnieuw te machtig, maar hij wilde dat aan niemand laten merken. Daarom haalde hij een van die zakdoeken te voorschijn en snoot een paar maal duchtig zijn neus...

Eigen werk van ARMANDO uit Edingen.

Later in de avond boden ze elkaar hun geschenken aan. Het was een opeenvolging van verrassingen en genoegens. Voor Snuffel was er een prachtige vulpen en een doos in schildpad voor zijn bril. Piet ontdekte tot zijn grote vreugde een unieke collectie (opzichtige) Italiaanse zijden dassen en een paar handschoenen. Voor Sjarel was er een grote doos met een heleboel touwtjes en strikjes om.

Eigen werk van BREMMETJE uit Jette.

Met bevende vingers morrelde hij die los en toen hij het deksel van de doos nam was hij één en al opgetogen. Voor zijn ogen spreidde zich een uitzonderlijke weelde ten toon: een dozijn bolhoeden, allen verschillend in vorm, gewicht en kleur. Natuurlijk moest hij die allemaal onmiddellijk proberen. Vooral één hoed viel ten zeerste in zijn smaak. Dat was er een in stevig donkergrijs vilt, met een donkerblauw lint om met witte nopjes. Het ding zakte hem echter te ver over de oren en dat dreigde zijn pret te vergallen. Snuffel en Piet stelden hem echter gauw gerust en gaven toe, dat zij opzettelijk de maat wat groter genomen hadden om er volgend jaar een grotere kerstboom in te kunnen planten. In afwachting moest Sjarel er maar een band vloeipapier in leggen. **ERLY uit Brussel.**

Prettige kerstdagen, rakkers.
Prettige kerstdagen, rakkeresjes.
Als altijd jullie trouwe,
SNUFFEL, P. K. en SJAREL.

Nageknold door HOUWDEGEN uit Gent.

Met een vaart van hou-me-vast schoot het geval de hoogte in, beschreef een sierlijke boog over het moestuintje van de buurman en landde op de televisiemast, die daar pas werd opgericht...

— De kroon op het werk! meende Snuffel, die al die tijd door het raam dat gekke gedoe van Sjarel in de gaten hield.

Daarmee geraakte het voorval vergeten, voorlopig tenminste...

Toen Sjarel 's avonds in de huiskamer verscheen, tintelde zijn zere neus in alle knalrode tinten.

— Feestneus, grinnikte P. K.

Met een hese en blikkerige stem probeerde Sjarel goeienavond te brommen, maar halverwege werd hij door een vreselijke nies- en hoestbui overvallen. Snuffel zag een heleboel brieven van de rakkers als witte meeuwen wegfladderen. Die ene zakdoek scheen dus niet geholpen te hebben.

Piet holde naar de drogist. Die is altijd gelukkig als er iemand een verkoudheid oploopt. Dan kan hij drop en hoestbonbons verkopen. Die avond waren ze juist op.

Toen kwam Piet ook nog met Sjarels warme vilten pantoffels aandraven en eer de man het zelf besefte, troonden de twee anderen hem mee naar de salon.

Piet's gezicht nam een geheimzinnige, maar plechtige uitdrukking aan, terwijl hij de salondeur opende. Wat Sjarel toen zag, kon hij nauwelijks geloven en hij kneep zichzelf een paar maal in de armen, om zeker te zijn, dat hij niet sliep. In het midden stond een schitterende, versierde kerstboom. De muren dropen letterlijk van het licht en alles was één glinstering. Zwaarbeladen bogen de takken onder de last van de gekleurde kaarsjes, de fonkelende ballen, de vergulde slingers en de pakjes met rode strikken om... Enig mooi was dat!

Sjarel hoorde zijn hart in zijn keel kloppen. Met zijn grove mouw veegde hij twee biggelende tranen van zijn wangen. Dat, dat was een wonder!...

— Gelukkig kerstfeest! juichten de anderen en ze sleurden de tuinman naar de kerstboom.

En toen zag Sjarel iets, dat zijn zalig geluk dreigde kapot te slaan. Die kerstboom, die mooie, schitterende kerstboom, die was warempel in... zijn verdwenen bolhoed geplant.

Sjarel voelde zijn bloed naar boven vliegen en zijn verontwaardiging won het op zijn vertederde gevoelens.

— Mijn bolhoed! kreunde hij, mijn ouwe, trouwe bolhoed! Zie eens wat jullie er mee gedaan hebben! Ik...

— Maar, Sjarel, merkte Piet op. Moet je je daar nu zo druk over maken. Wij konden geen tonnetje of geen emmertje vinden. Daarom hebben we dan maar die versleten bolhoed van je genomen. Je moest blij zijn, dat dat ding nog voor iets goed dient!

Sjarel was echter niet te troosten en hij ijsbeerde de kamer rond, terwijl hij wanhopige blikken wierp naar zijn mishandeld eigendom. Hij had die twee wel naar de keel kunnen vliegen.

— **Vrede op aarde aan de mensen van goeden wil!** galmde een stem.

Snuffel had de radio aangezet en toen begon een koor van kristalheldere, engelachtige kinderstemmetjes te zingen: « Stille Nacht, Heilige Nacht... ».

En Sjarel, die voelde, dat dat lied bijna speciaal voor hem alleen gezongen werd, voelde zijn woede zakken en zijn hart weer helemaal week worden. De ontroering werd hem opnieuw te machtig, maar hij wilde dat aan niemand laten merken. Daarom haalde hij een van die zakdoeken te voorschijn en snoot een paar maal duchtig zijn neus...

Later in de avond boden ze elkaar hun geschenken aan. Het was een opeenvolging van verrassingen en genoegens. Voor Snuffel was er een prachtige vulpen en 'n doos in schildpad voor zijn bril. Piet ontdekte tot zijn grote vreugde een unieke collectie (opzichtige) Italiaanse zijden dassen en een paar handschoenen. Voor Sjarel was er een grote doos met een heleboel touwtjes en strikjes om.

Met bevende vingers morrelde hij één en al opgetogen. Voor zijn ogen spreidde zich een uitzonderlijke weelde ten toon: een dozijn bolhoeden, allen verschillend in vorm, gewicht en kleur. Natuurlijk moest hij die allemaal onmiddellijk proberen. Vooral één hoed viel ten zeerste in zijn smaak. Dat was er een in stevig donkergrijs vilt, met 'n donkerblauw lint om met witte nopjes. Het ding zakte hem echter te ver over de oren en dat dreigde zijn pret te vergallen. Snuffel en Piet stelden hem echter gauw gerust en gaven toe, dat zij opzettelijk de maat wat groter genomen hadden om er volgend jaar 'n grotere kerstboom in te kunnen planten. In afwachting moest Sjarel er maar een band vloeipapier in leggen.

ERLY uit **Brussel.**

Prettige kerstdagen, rakkers.
Prettige kerstdagen, rakkeresjes.
Als altijd jullie trouwe,

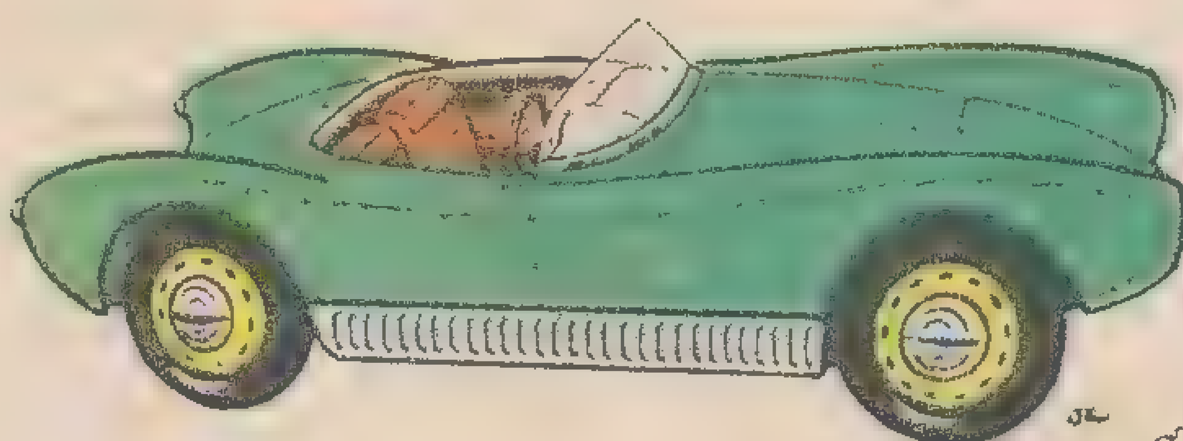
SNUFFEL, P. K. en SJAREL.

Kerstmis ! Vier kleine Startertjes doken op uit de vier hoeken van de wereld. Ze zijn gekomen voor de autokerstmis. Holgersson is een Zweed, Popov een Rus, Sammy een Amerikaan en Peter een Australiër... Ze glimlachen elkaar schuchter toe.

AUTOKERSTMIS

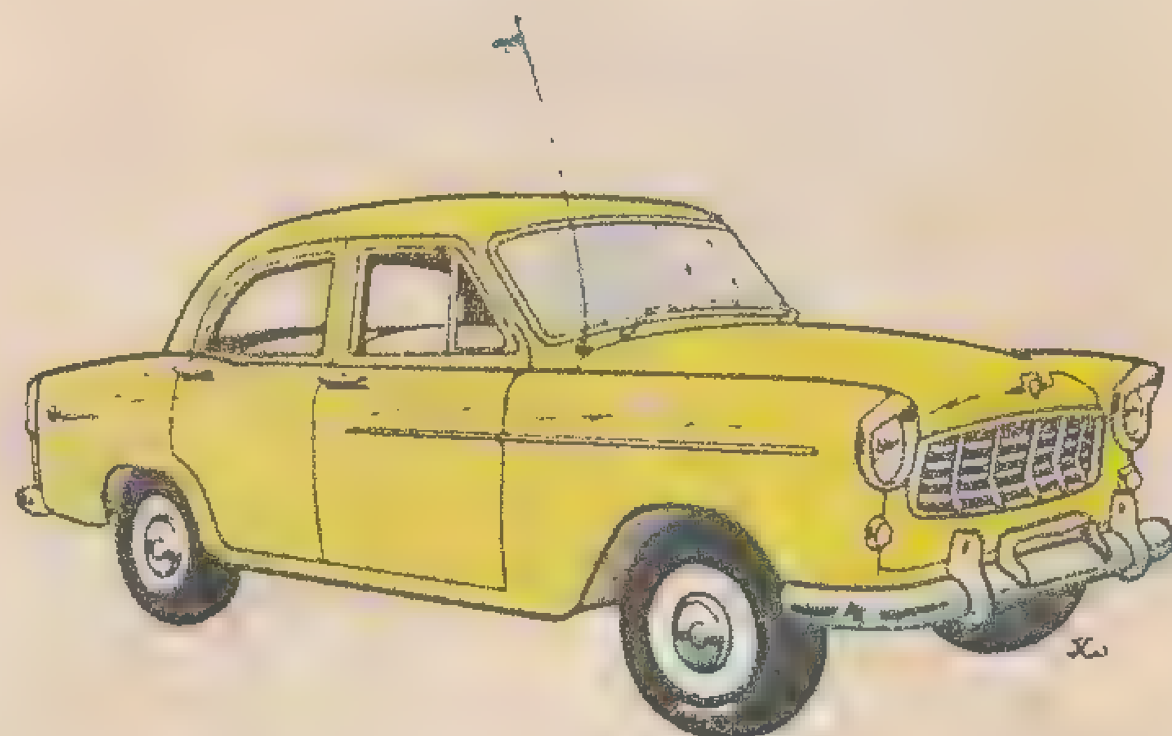
IN DE HELE WERELD

VAN NOORD...

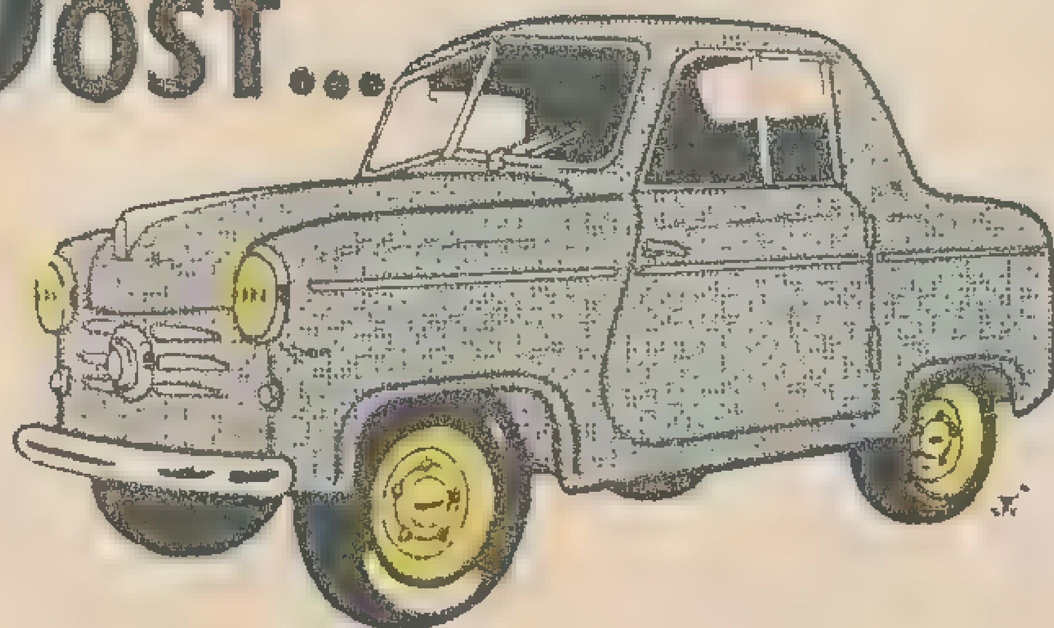

Geschenk SAAB « SONETT ». — « Bekijk mijn roadster met vooraandrijving eens ! », jubelt Holgersson. Het ding weegt slechts 500 kg. en die tweetakt motor met twee cylinders en 1.000 cm^3. inhoud haalt gemakkelijk de 200 km. per uur. Ongelooflijk ! Door die verhoogde druk (10) krijg ik 57 PK bij 5.000 omwentelingen per minuut. En dan nog drie versnellingen en een dak in plastiek...

... TOT ZUID...

Geschenk HOLDEN. — « Een echte oerwoud-wagen ! », juicht Peter. Zijn gloednieuwe limousine is even elegant als sterk. Omdat ze zo hoog ligt heeft ze helemaal geen last van hobbelige wegen. Interessant in Australië ! De motor heeft zes cylinders, 2.171 cm^3. inhoud, 70 PK en bereikt 140 km. per uur.

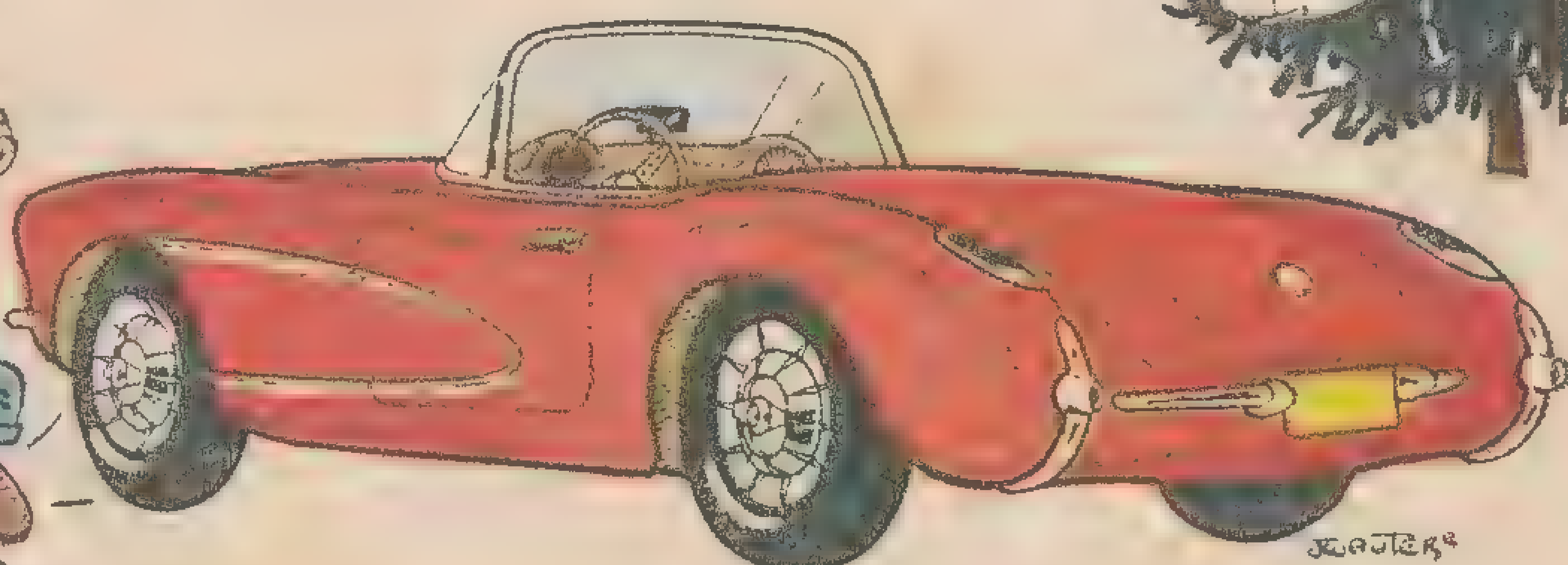
... EN VAN OOST...

Geschenk « CZL ». — « Ik heb ook mijn 2 PK ! », roept Popov. Zuinig en sterk en geschikt voor alle terrein. Mijn liefje, wat wil je nog meer in de steppe ! De « CZL » kan 8 PK ontwikkelen en rijdt gemakkelijk 90 km. per uur. Net wat er in de Sowjet Unie ontbrak. Naast de « Moskvitch », de « Zis » en de « Volga » zal deze kleine wagen een goed figuur slaan !

... TOT WEST !

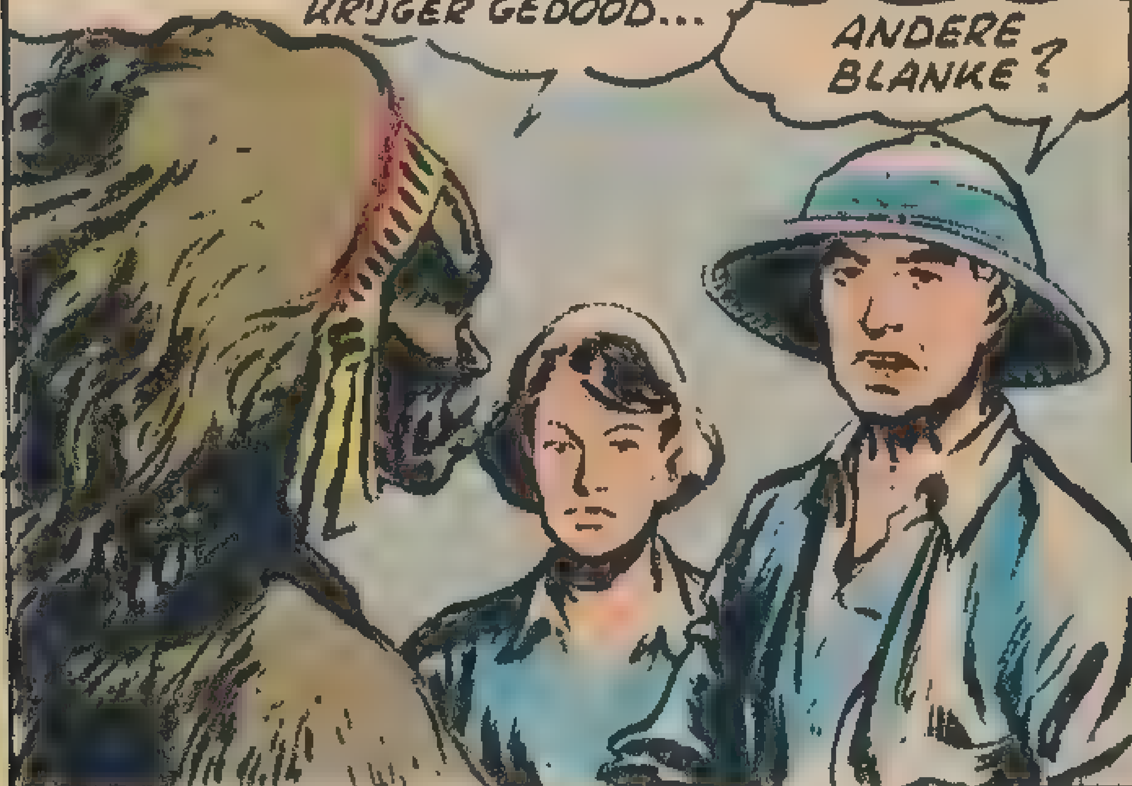

Geschenk CORVETTE. — « Een Europese lijn, boys ! ». Dat is de vreugdekreet van Sammy. Toen Ford met zijn « Thunderbird » voor de dag kwam, wou Chevrolet niet achterblijven. De « CORVETTE » haalt over de 200 km. per uur ! Het koetswerk is van plastiek, heeft een « Europese » lijn en... een automatische inrichting om het dak open te schuiven. De motor is een V-8 met 4.342 cm^3. inhoud. En... 225 PK, jongens !

OP OLIFANTEN-JACHT

(Wordt vervolgd.)

DE JEUGD VAN DE HELE WERELD SLAAT DE HAN

Nu zijn jullie dikke vrienden... Maar weet je nog, toen hij de eerste keer de klas binnenkwam? Iedereen zat hem aan te kijken met grote, verwonderde ogen. Hij kreeg het vrije plaatsje naast jou op de bank. Tjonge, wat was dat een gebeurtenis op school! En dat nu alleen maar, omdat hij een gele huid had en spleetogen en hij in China geboren en getogen was... Eerst durfde je niks tegen hem te zeggen, weet je nog? Je wist helemaal niet hoe of wat. Er was geen kijk op te krijgen, of hij nu goed of slecht geluimd was.

Zoetjesaan hebben jullie nader kennis gemaakt. Of hij je gom even mocht lenen... Of hij je potlood even mocht gebruiken. Tot je grote verbazing deed hij alles zoals jij.

En dan eindelijk tijdens het speelkwartier. Een fijn partijtje voetbal. Jij was keeper en hij back. Denderend gewoon, zoals hij de gevaarlijke balletjes wist weg te werken. Al spelend ontdekte je, dat hij helemaal hetzelfde was als jij. Hij kon tegen zijn

verlies m
tief... Hij
heeft... O
die je nat

Op een
hebt hem
worden. C
Jullie beg

Alle jo
lijk broer
jongen e
bezien, g
docht. M
geen weg
juist nad
naar kleu
meisjes a
mensen e
kerstwens

Op deze foto's van de Unesco zie je, dat de jongens en meisjes overal op de wereld zijn zoals wij...

DE JEUGD VAN DE HELE WERELD SLAAT DE HANDEN IN ELKAAR

Nu zijn jullie dikke vrienden... Maar weet je nog, toen hij de eerste keer de klas binnenkwam? Iedereen zat hem aan te kijken met grote, verwonderde ogen. Hij kreeg het vrije plaatsje naast jou op de bank. Tjonge, wat was dat een gebeurtenis op school! En dat nu alleen maar, omdat hij een gele huid had en spleetogen en hij in China geboren en getogen was... Eerst durfde je niks tegen hem te zeggen, weet je nog? Je wist helemaal niet hoe of wat. Er was geen kijk op te krijgen, of hij nu goed of slecht geluimd was.

Zoetjesaan hebben jullie nader kennis gemaakt. Of hij je gom even mocht lenen... Of hij je potlood even mocht gebruiken. Tot je grote verbazing deed hij alles zoals jij.

En dan eindelijk tijdens het speelkwartier. Een fijn partijtje voetbal. Jij was keeper en hij back. Denderend gewoon, zoals hij de gevaarlijke balletjes wist weg te werken. Al spelend ontdekte je, dat hij helemaal hetzelfde was als jij. Hij kon tegen zijn verlies met een glimlach. Hij was eerlijk en sportief... Hij had ook zijn gebreken, zoals iedereen die heeft... Ook had hij zijn Oosterse eigenaardigheden, die je natuurlijk erg vreemd aandeden...

Op een goeie dag zat-ie een beetje in de put en je hebt hem getroost. Jullie zijn de dikste vrienden geworden. Geen geheimpjes kennen jullie voor elkaar. Jullie begrijpen elkaar...

Alle jongens en meisjes op de wereld zijn eigenlijk broertjes en zusjes van elkaar. Dat we een negerjongen en een Japans meisje met wat achterdocht bezien, gaat vanzelf. Eigenlijk is dat geen achterdocht. Maar we staan voor iets nieuws en weten geen weg met onszelf. Want wij, ja, wij zouden ze juist nader willen leren kennen. Wij kijken niet naar kleur. Voor ons zijn jongens altijd jongens en meisjes altijd meisjes. Wij zouden willen, dat alle mensen elkaar zo goed begrepen als wij... De mooiste kerstwens, die denkbaar is!

Op deze foto's van de Unesco zie je, dat de jongens en meisjes overal op de wereld zijn zoals wij...

Op Bolivia krijgen ze dikwijls buiten les. Er zijn niet genoeg scholen en ruimte om alle leerlingen te herbergen...

Dit jonge Italiaantje weet drommels goed, waarom hij moet leren: om later een flinke kerel te worden.

Natuurlijk, de school is ook niet alles... Maar klaag niet te hard. Bij jullie is het zeker prettiger dan voor veel kinderen in India.

T DE HANDEN IN ELKAAR

weet je nog,
vam? Ieder-
verwonderde
t jou op de
is op school!
ele huid had
en getogen
te zeggen,
e of wat. Er
oed of slecht

nis gemaakt.
ij je potlood
bazing deed

wartier. Een
en hij back.
jke balletjes
e je, dat hij
tegen zijn

verlies met een glimlach. Hij was eerlijk en sportief... Hij had ook zijn gebreken, zoals iedereen die heeft... Ook had hij zijn Oosterse eigenaardigheden, die je natuurlijk erg vreemd aandeden...

Op een goeie dag zat-ie een beetje in de put en je hebt hem getroost. Jullie zijn de dikste vrienden geworden. Geen geheimpjes kennen jullie voor elkaar. Jullie begrijpen elkaar...

Alle jongens en meisjes op de wereld zijn eigenlijk broertjes en zusjes van elkaar. Dat we een negerjongen en een Japans meisje met wat achterdocht bezien, gaat vanzelf. Eigenlijk is dat geen achterdocht. Maar we staan voor iets nieuws en weten geen weg met onszelf. Want wij, ja, wij zouden ze juist nader willen leren kennen. Wij kijken niet naar kleur. Voor ons zijn jongens altijd jongens en meisjes altijd meisjes. Wij zouden willen, dat alle mensen elkaar zo goed begrepen als wij... De mooiste kerstwens, die denkbaar is!

Op Bolivia krijgen ze dikwijls buiten les. Er zijn niet genoeg scholen en ruimte om alle leerlingen te herbergen...

Dit jonge Italiaantje weet drommels goed, waarom hij moet leren: om later een flinke kerel te worden.

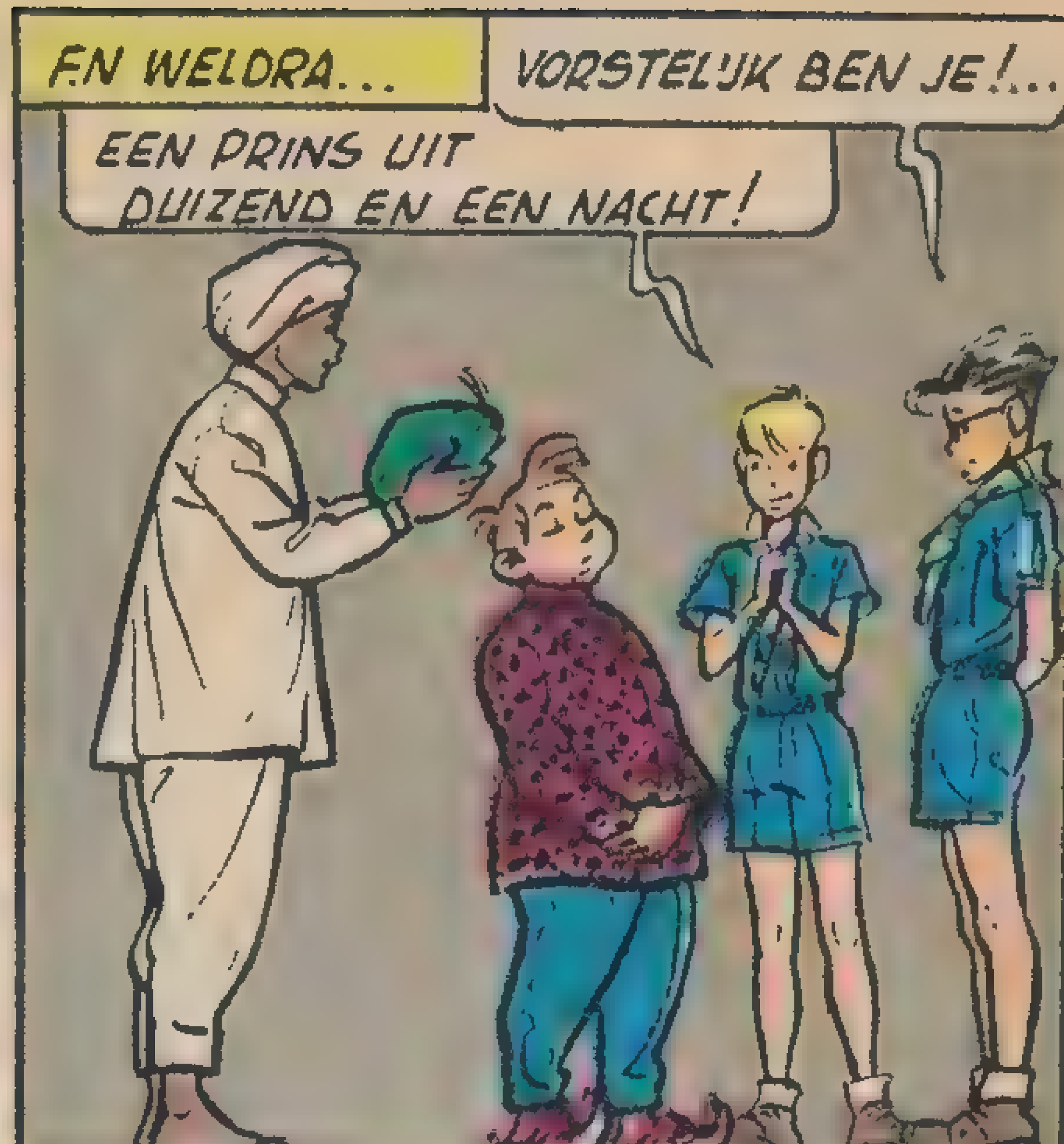

Natuurlijk, de school is ook niet alles... Maar klaag niet te hard. Bij jullie is het zeker prettiger dan voor veel kinderen in India.

DE BEVER-PATROELJE

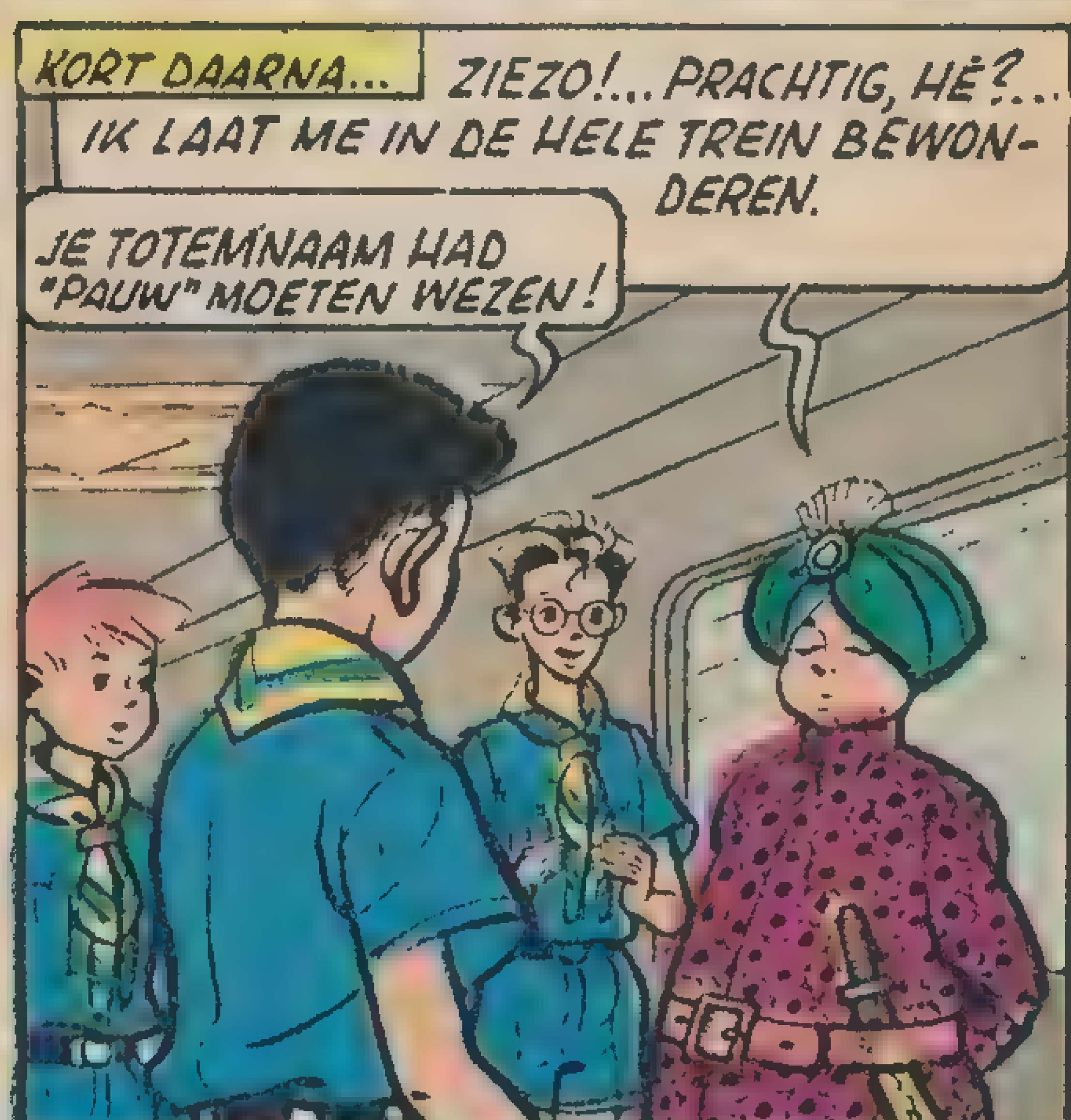
OP MOWGLI'S VOETSPOOR

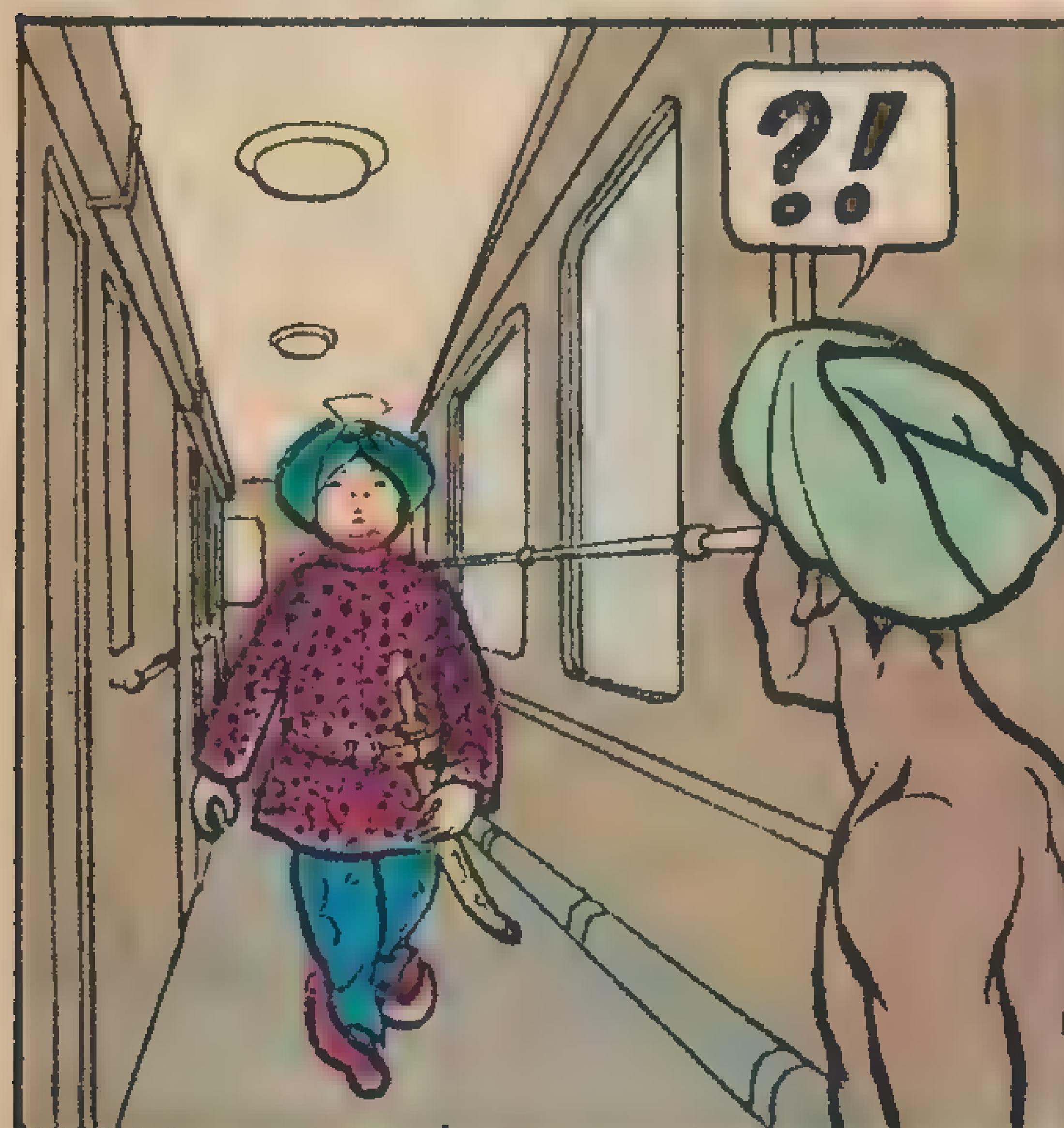

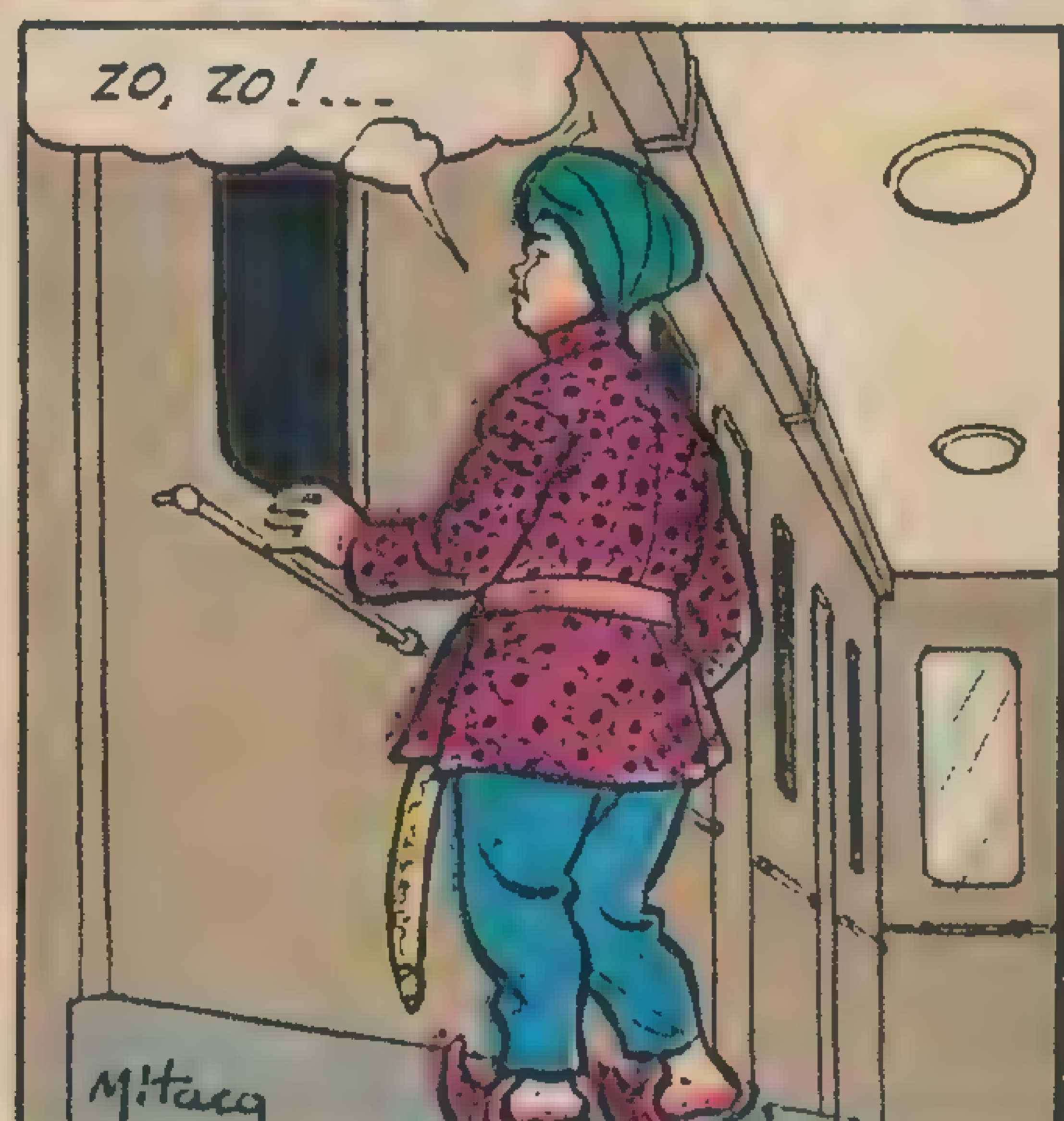

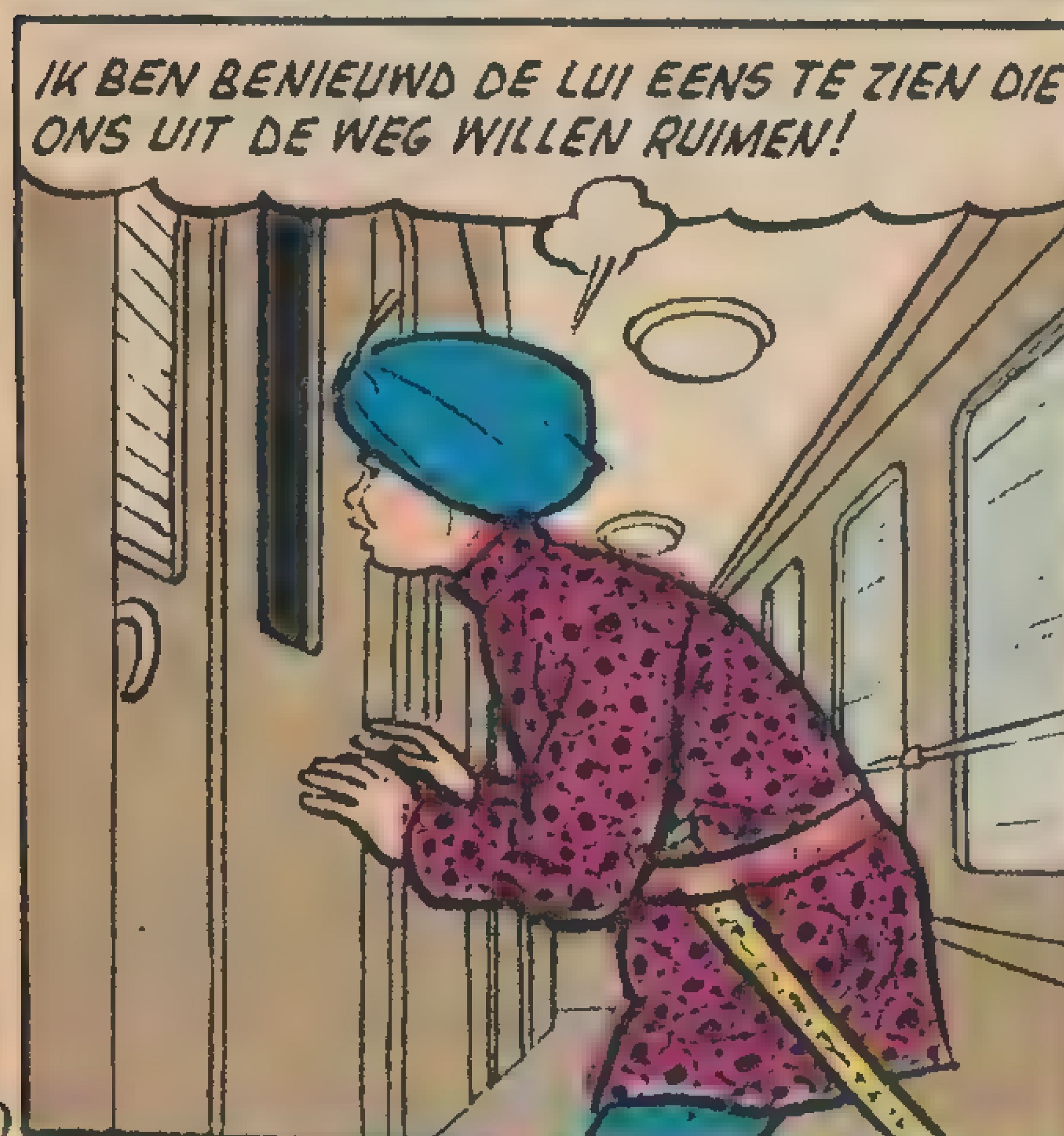

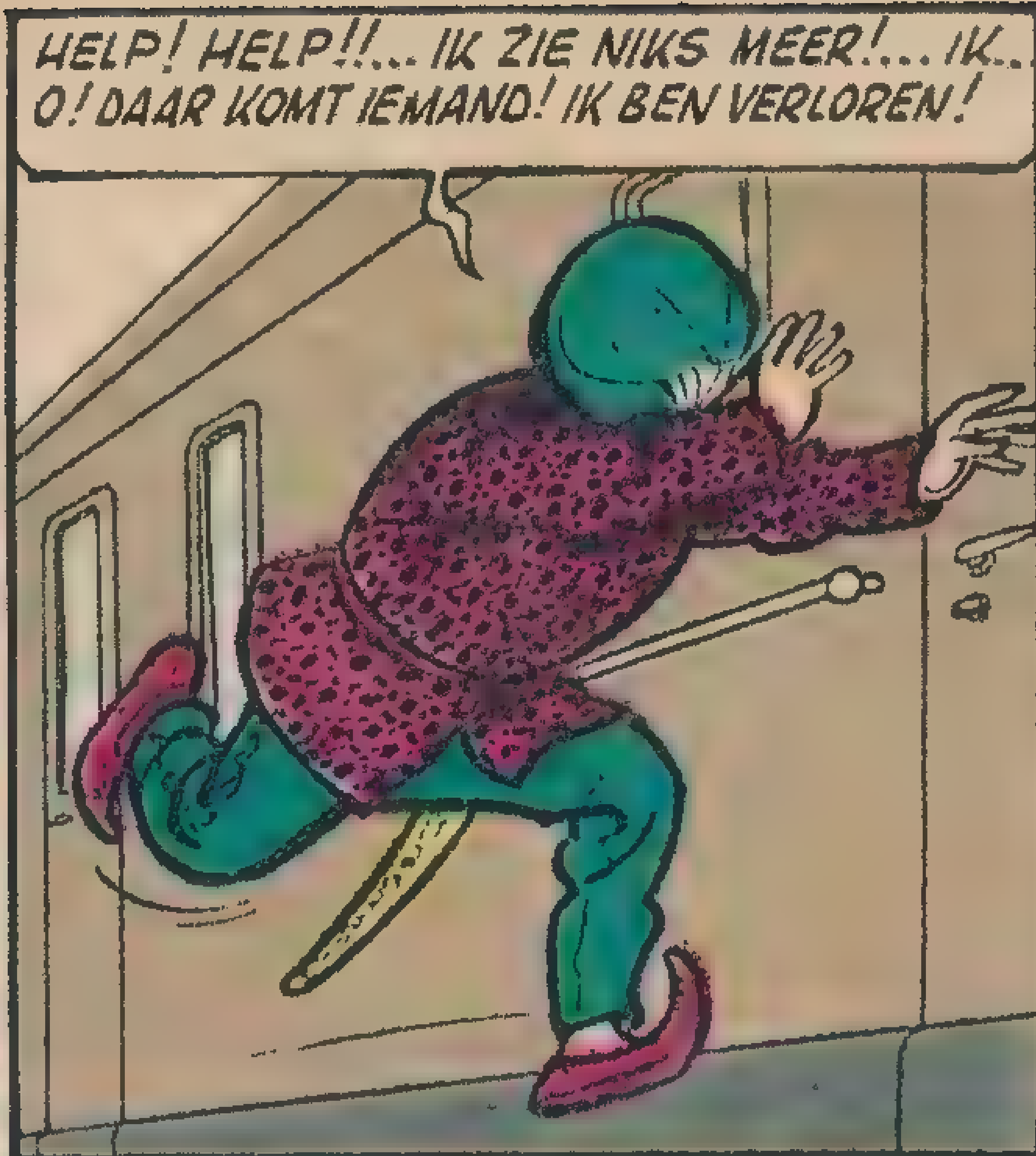

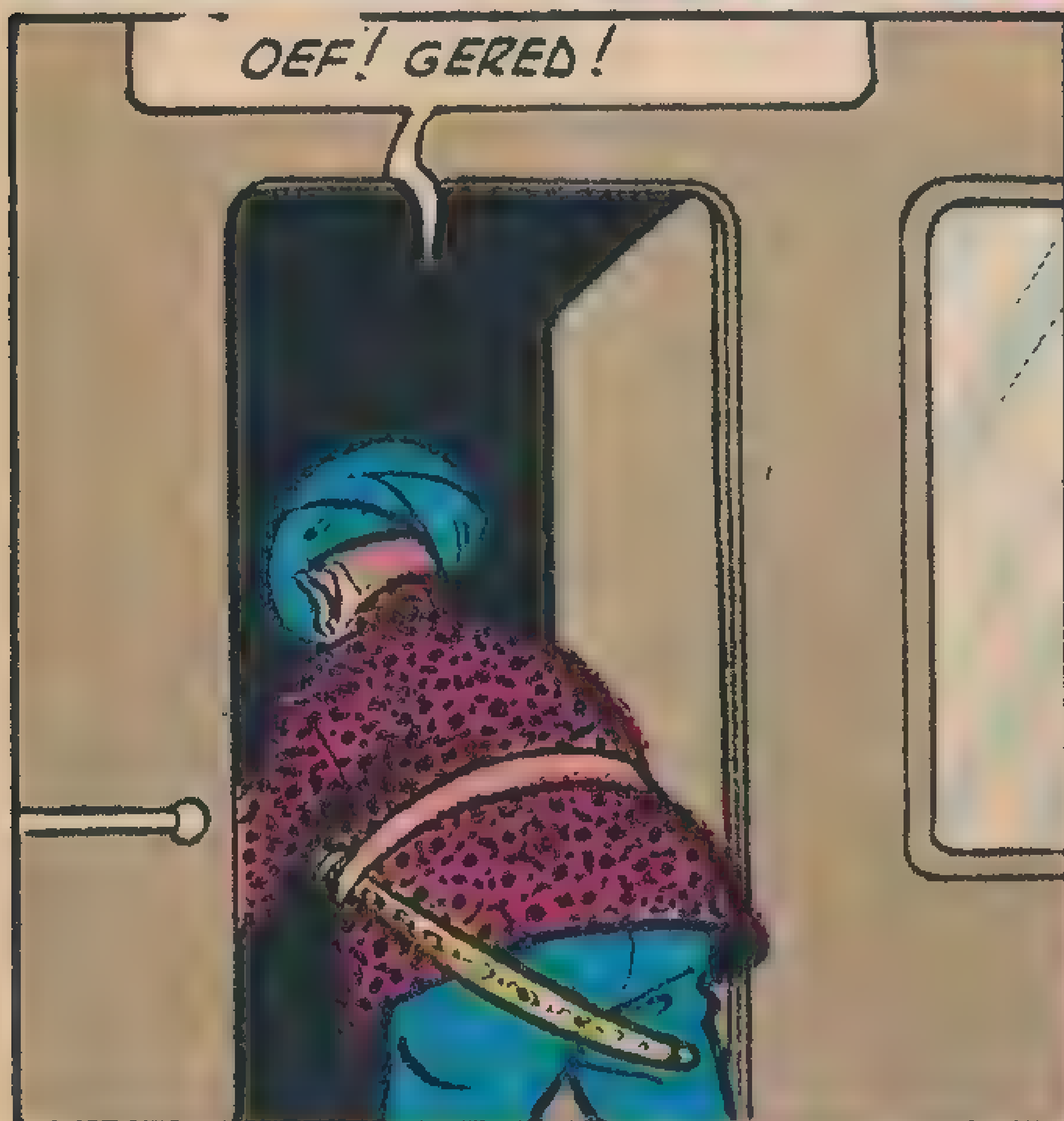

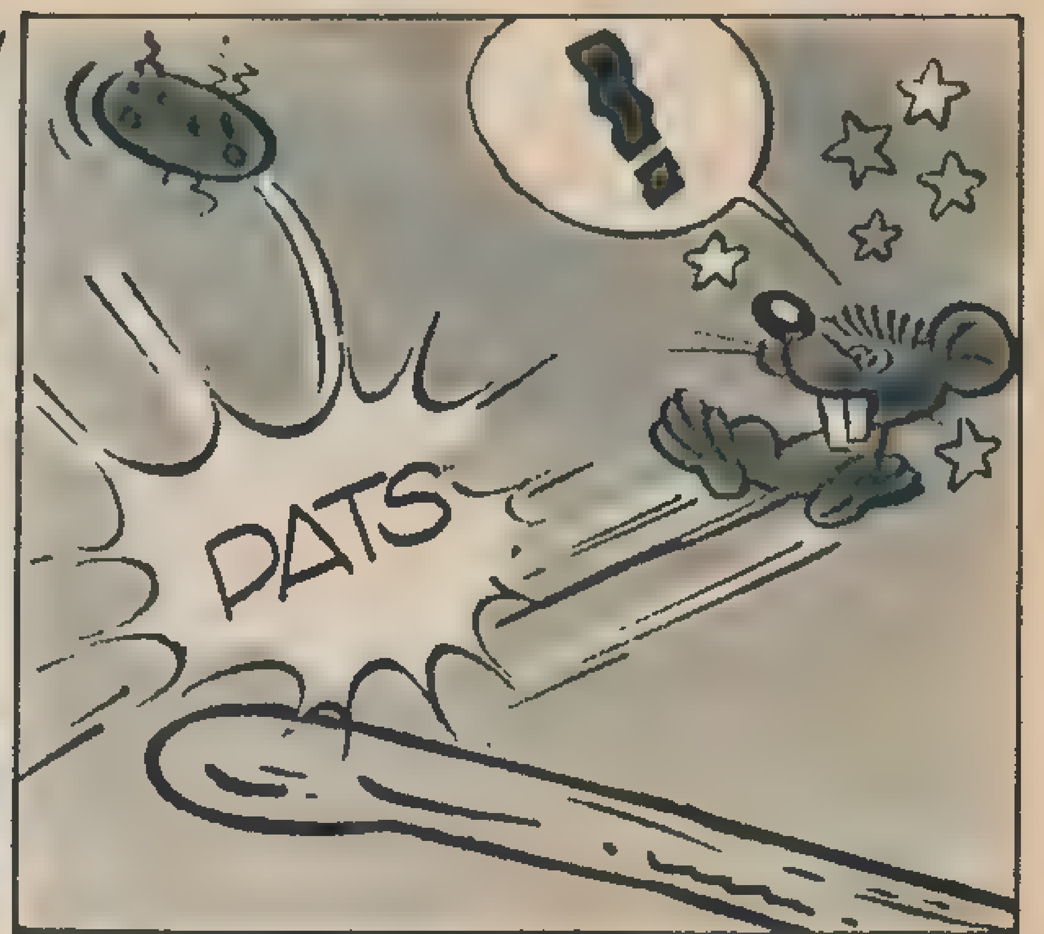

(Wordt vervolgd.)

HET STILLE WOUD door Remacle

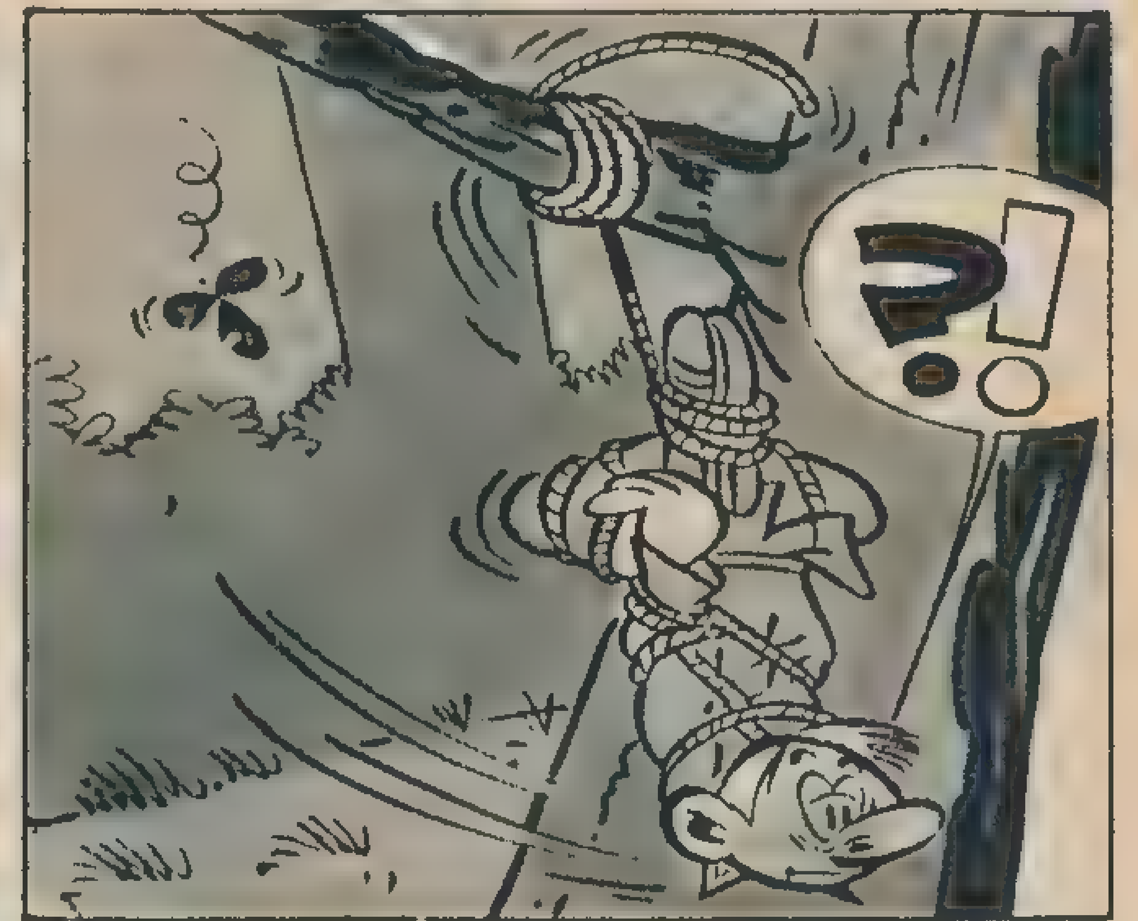

37 (Wordt vervolgd.)

EINDELIJK KOMT HIJ BIJ JOU THUIS !

Zoals jullie weten heeft André Franquin een verkleind model van zijn beroemde Marsupilami ontworpen. Het beeldje, dat uit schuimrubber is vervaardigd, kun je al de bewegingen laten uitvoeren van de echte Marsupilami. Dat mooie gelukspoppetje, met de bijna één meter lange staart, kan tot in de minste schakeringen al de houdingen aannemen van dit zo sympathieke en alom bekende diertje.

Jij ook kan je zo'n Marsupilami aanschaffen.

Jij ook kan nu met je Marsupilami de bewondering opwekken van al je vriendjes.

Jij ook kan nu aan het trouwe vriendje van Robbedoes en Kwabbernoot de gekste en onmogelijkste houdingen geven!

- In een uitstalraam zal hij alle blikken trekken.
- In een wagen of aan het stuur van een fiets kan je geen origineler gelukspoppetje laten bengelen.
- In een poppentheater zal hij zeker het middelpunt vormen der belangstelling.
- Voor je kamer kan je geen prettiger beeldje bedenken.
- Voor je kleine broer, je zusje of voor jezelf, is de Marsupilami het mooiste geschenk, dat je aan vader en moeder kan vragen.
- Onder alle cadeautjes aan de kerstboom, zal het Marsupilamibeeldje zeker het meest begeerde zijn.

Met zijn staart, die bijna één meter lang is, zal de Marsupilami onder al de gelukspoppetjes en beeldjes ongetwijfeld de meeste belangstelling wekken.

Elke week kun je hem de houdingen geven en gebaren laten maken, zoals Franquin hem in Robbedoes tekent. De Marsupilami kan zelfs met zijn soepele pootjes de geschenken aanbieden die je voor je ouders hebt bedacht en met het Marsupilamipoppetje als model kun je hem zo goed leren tekenen als Franquin zelf.

Wacht dus niet tot morgen om een van deze onderstaande bons aan Robbedoes te sturen. Stel niet uit, doe het aanstonds, want de voorraad Marsupilamipoppetjes is beperkt!

ALS JE IN NEDERLAND WOONT, stuur dan deze bon naar
ROBBEDOES - MARSUPILAMI
Laan van Meerdervoort 129,
Den Haag.
GIRONUMMER : 211714.
De Marsupilami kost Fl. 5.50.

NAAM : ....
VOORNAAM : ....
STRAAT : .... Nr. ...
GEMEENTE : ....
PROVINCIE : ....

Ik verlang ...... Marsupilami(s) te ontvangen.

- Gelieve onder rembours te zenden.
- Ik stort .... op uw gironummer.
- **Het onnodige doorhalen.**

OP HET STORTINGSBULLETIJN VERMELDEN : **MARSUPILAMI.**

ALS JE IN BELGIE WOONT, stuur dan deze bon naar
ROBBEDOES - MARSUPILAMI
Ommeganckstraat 21,
Antwerpen.
POSTREKENING Nr. 3621.59.
De Marsupilami kost 70 frank.

NAAM : ....
VOORNAAM : ....
STRAAT : .... Nr. ...
GEMEENTE : ....
PROVINCIE : ....

Ik verlang ...... Marsupilami(s) te ontvangen.

- Gelieve onder rembours te zenden.
- Ik stort .... op uw postrekening.
- **Het onnodige doorhalen.**

OP HET STORTINGSBULLETIJN VERMELDEN : **MARSUPILAMI.**

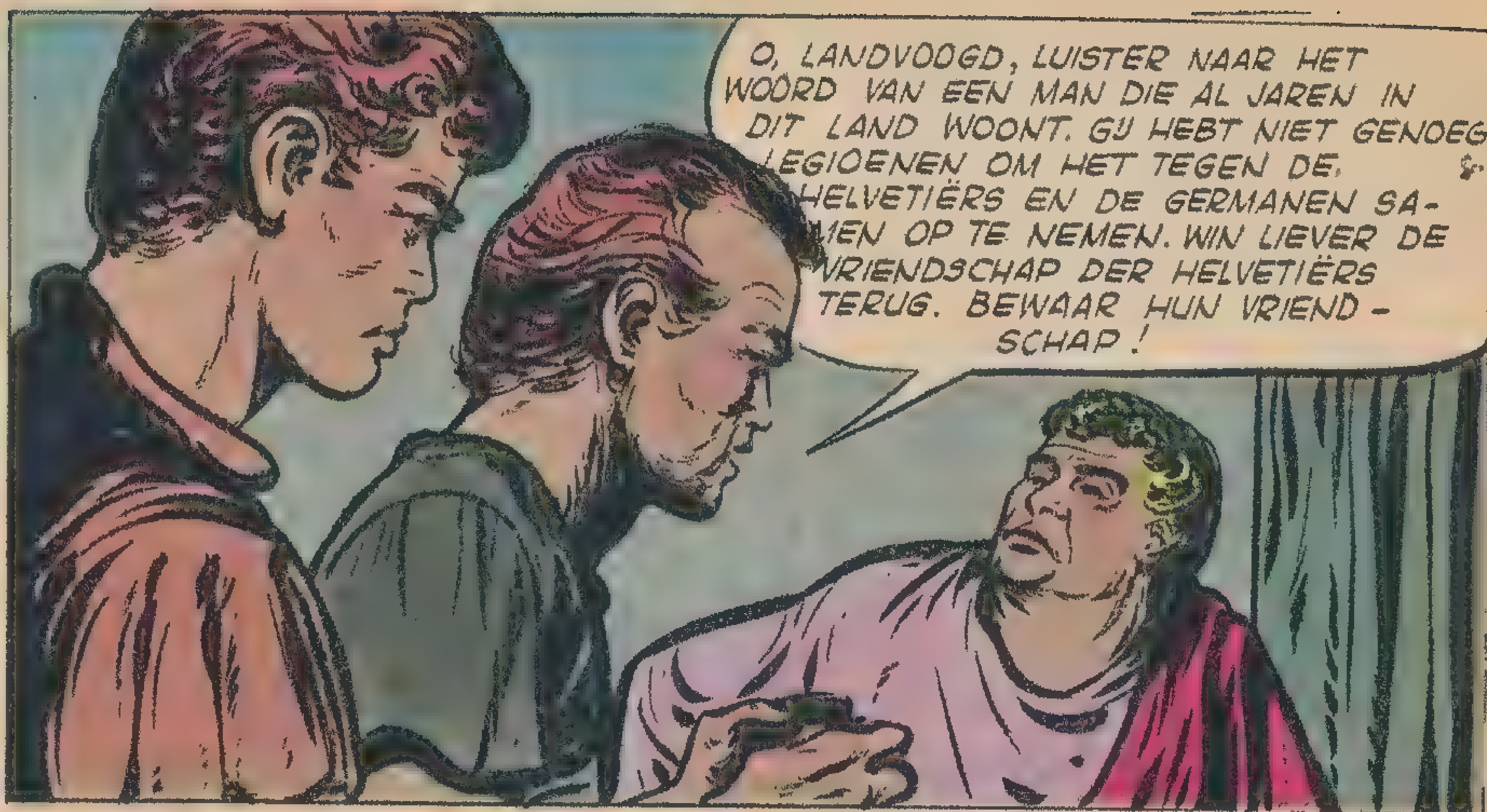
MARSUPILAMI-POPPETJE
OP WARE GROOTTE. HET UITEINDE VAN ZIJN STAART BEVINDT ZICH OP 86 CM. VAN DE RAND DER BLADZIJDE

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

DE ZOON VAN DE HONDERDMAN

De TIMOERS

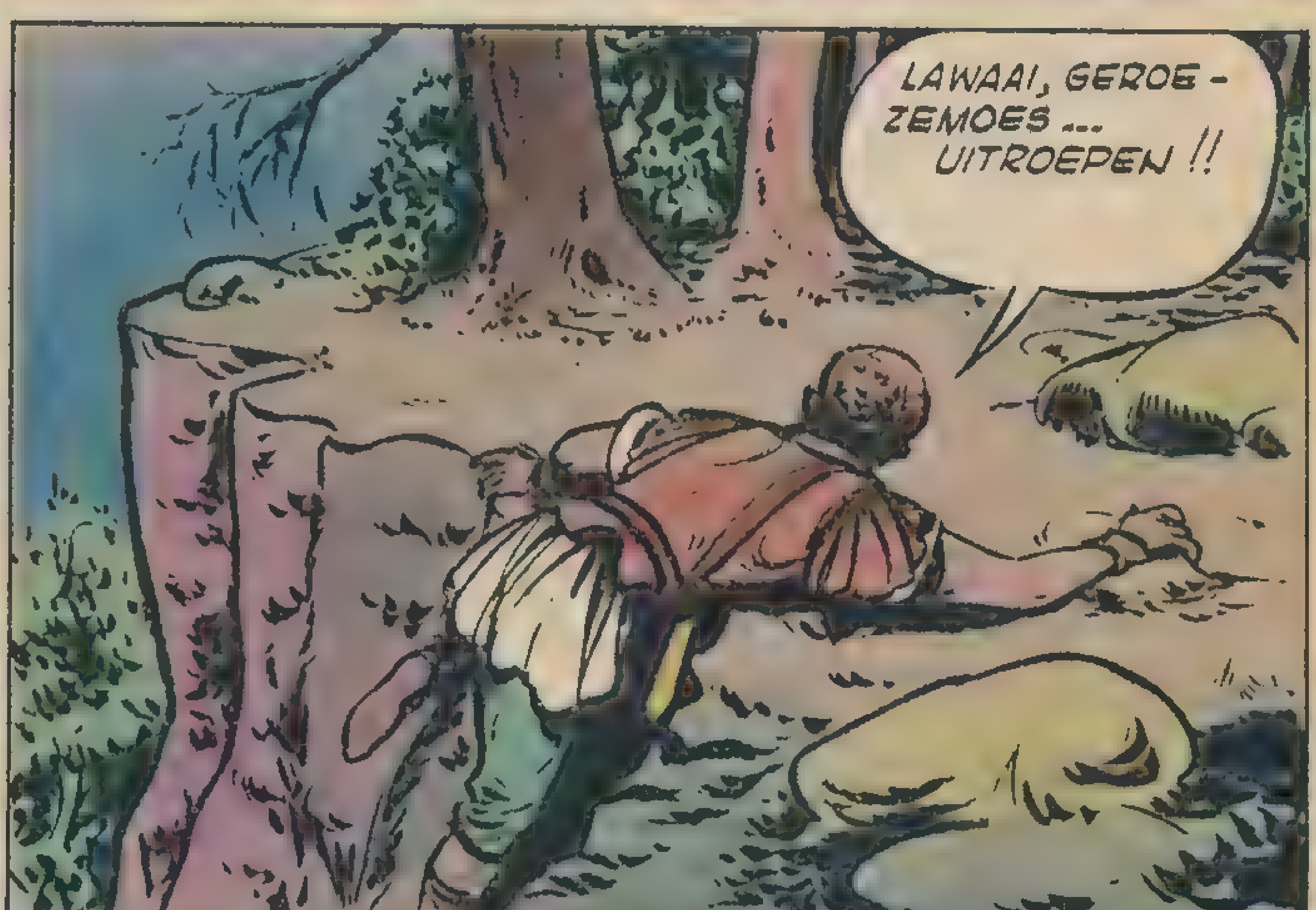

(Wordt vervolgd.)

Lucky LUKE — EN DE BENDE VAN JOSS JAMON

DE DAG DER VERKIEZINGEN NADERT...

TONSORIAL PARLOR

MAIN STREET

ELECTION DAY

WIJ WILLEN JOOS JAMON!

ALLEMAAL NAAR DE STEMBUS! EN DE STEMBUSSEN STAAN IN DE SALOON!...

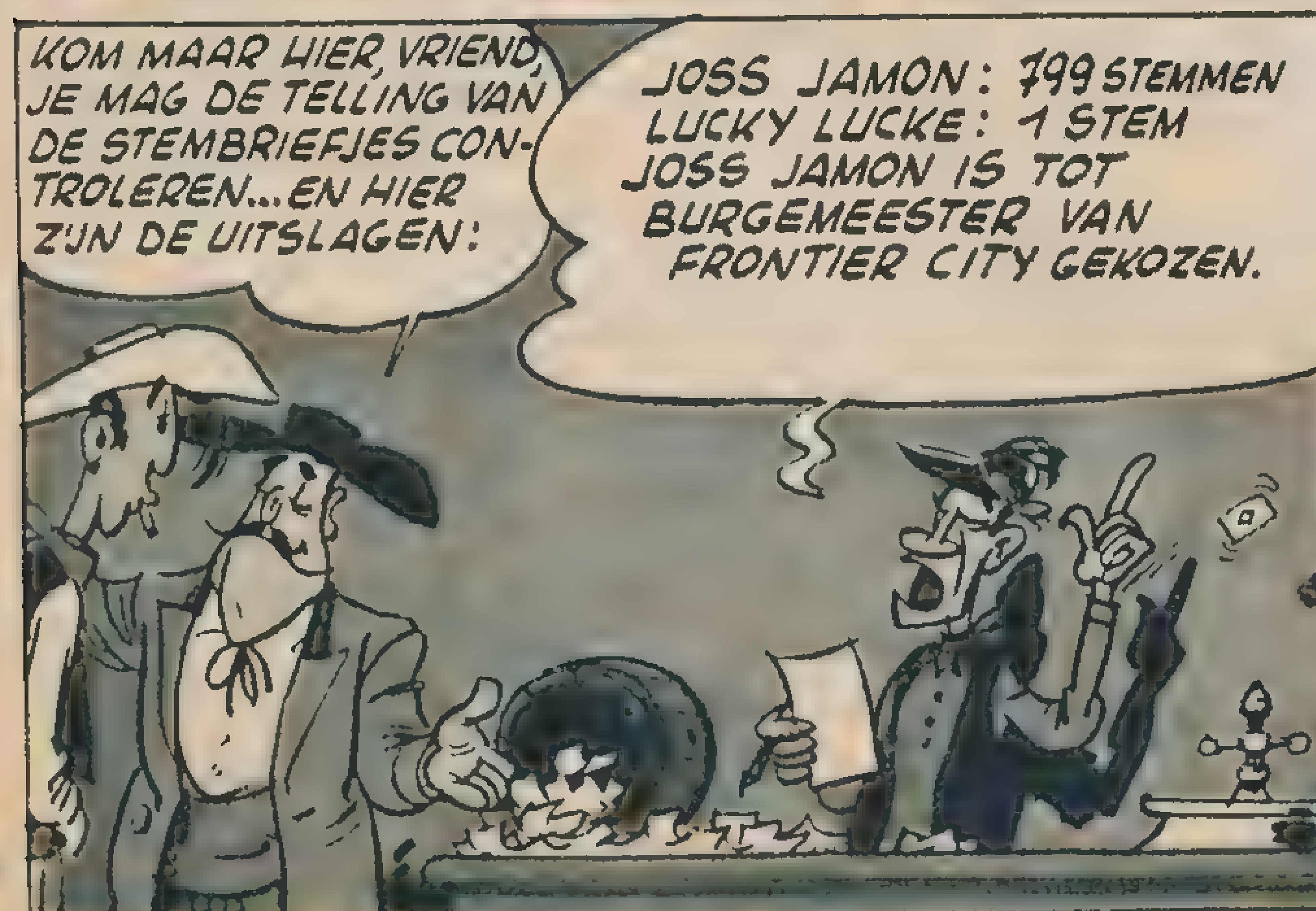
BOE?!

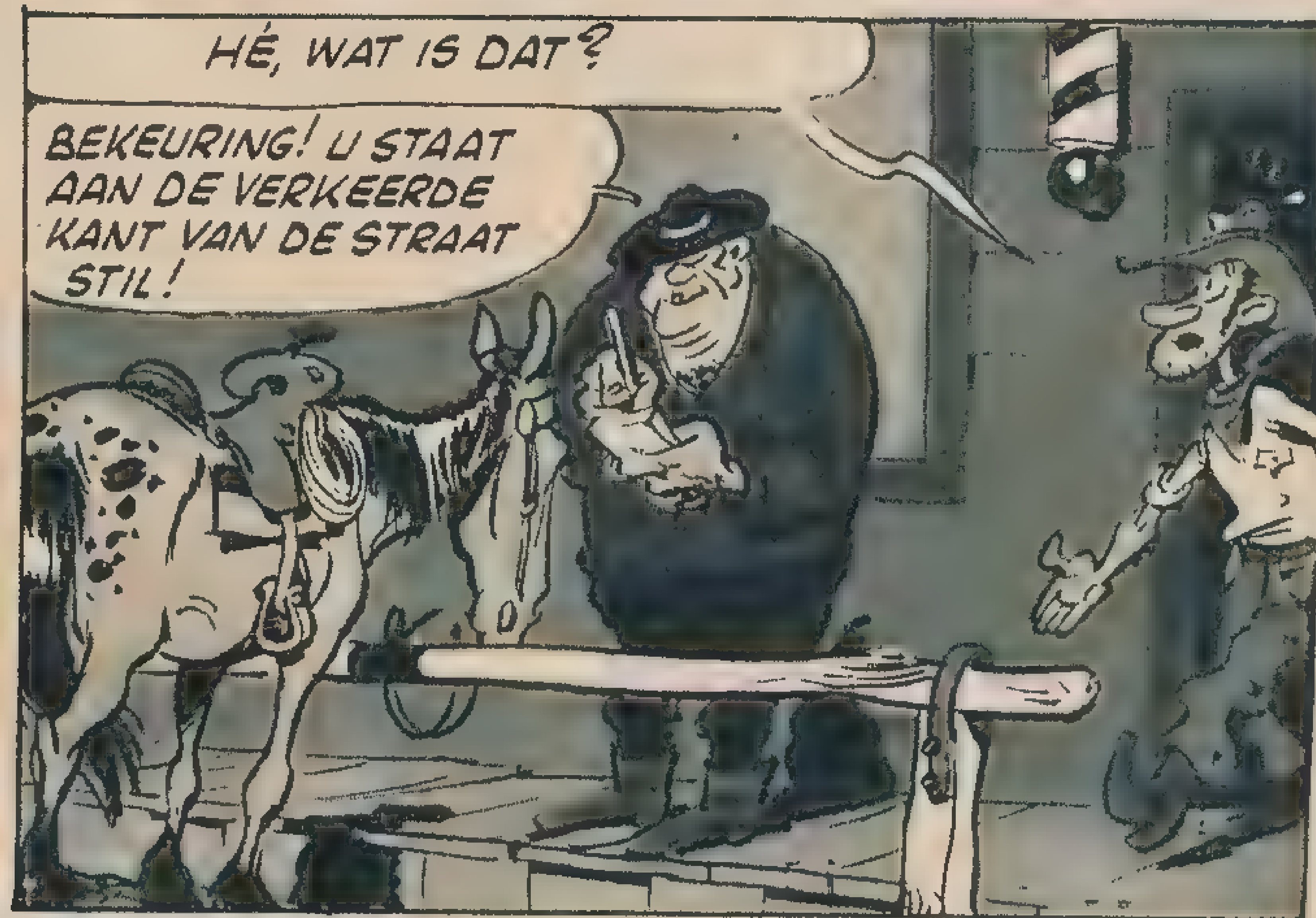

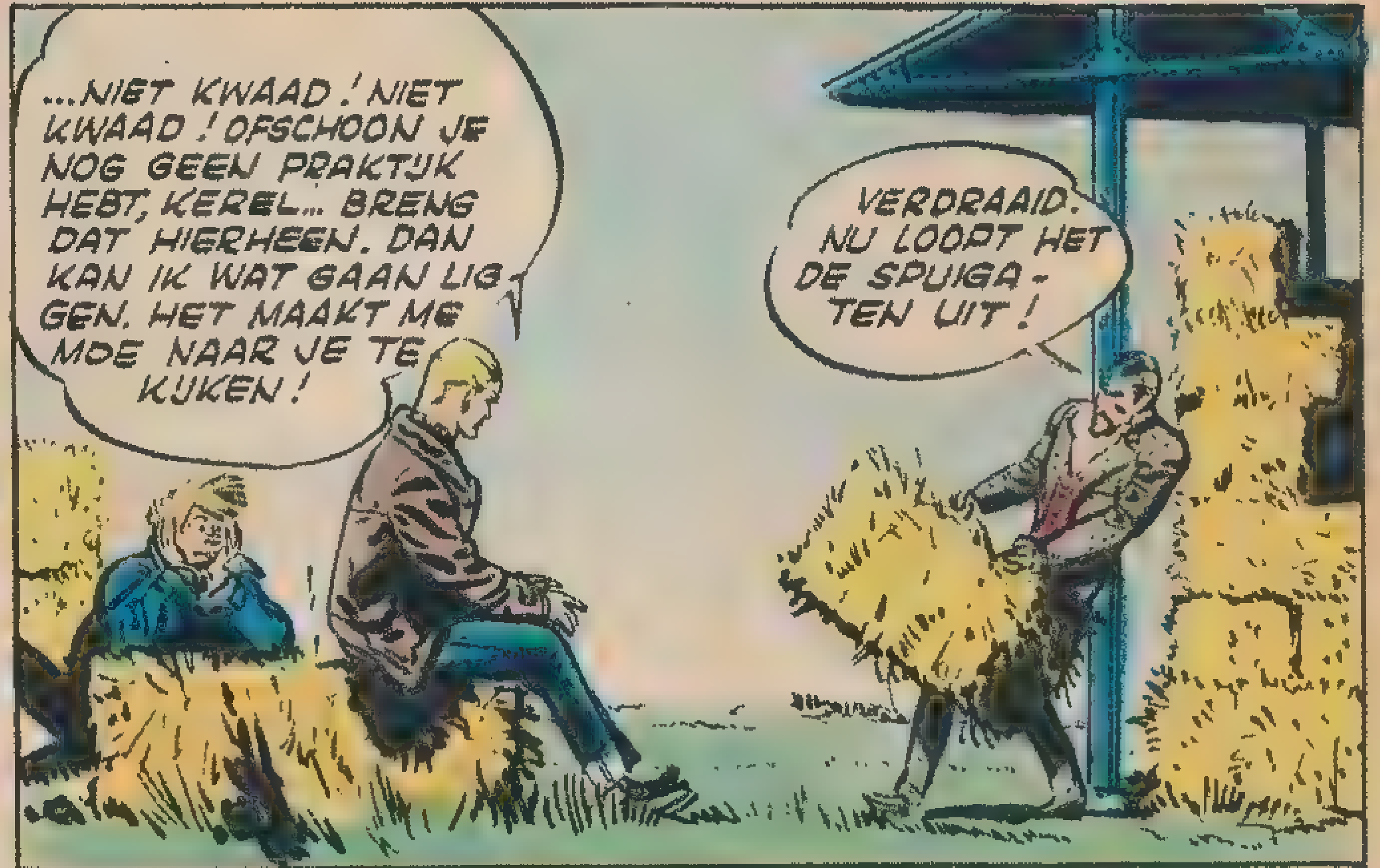

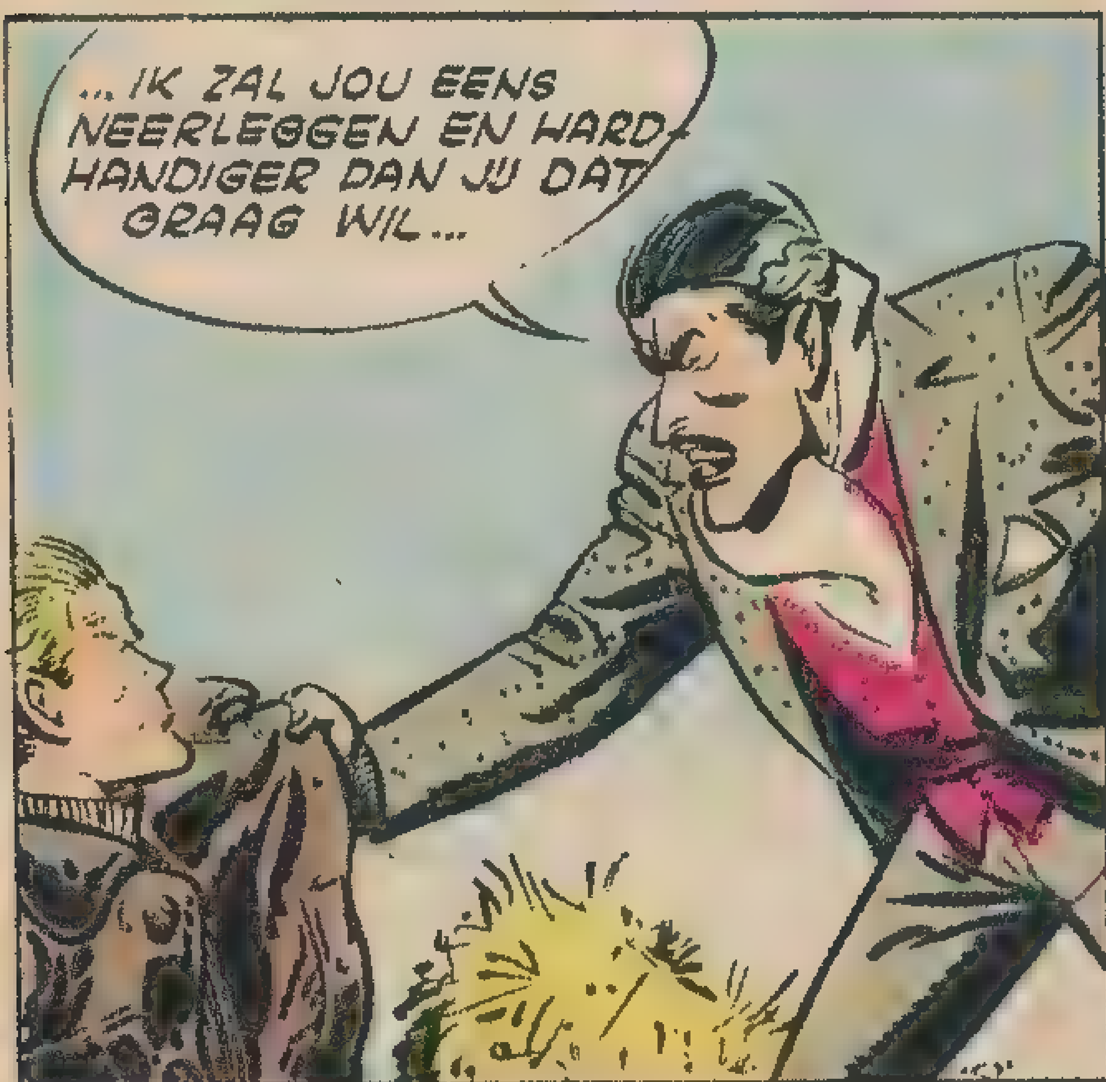

(Wordt vervolgd.)

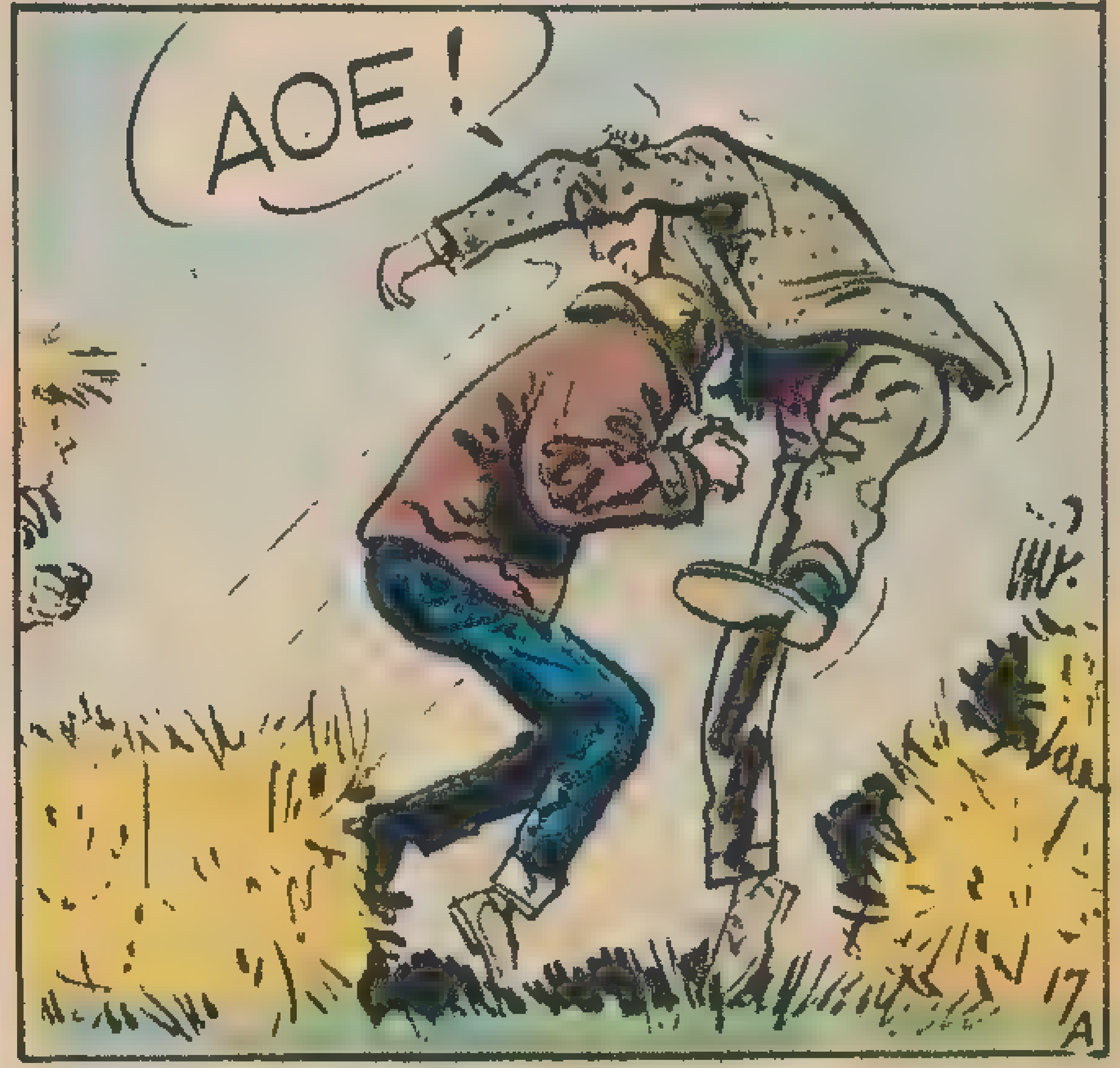
JAN KORDAAT tegen

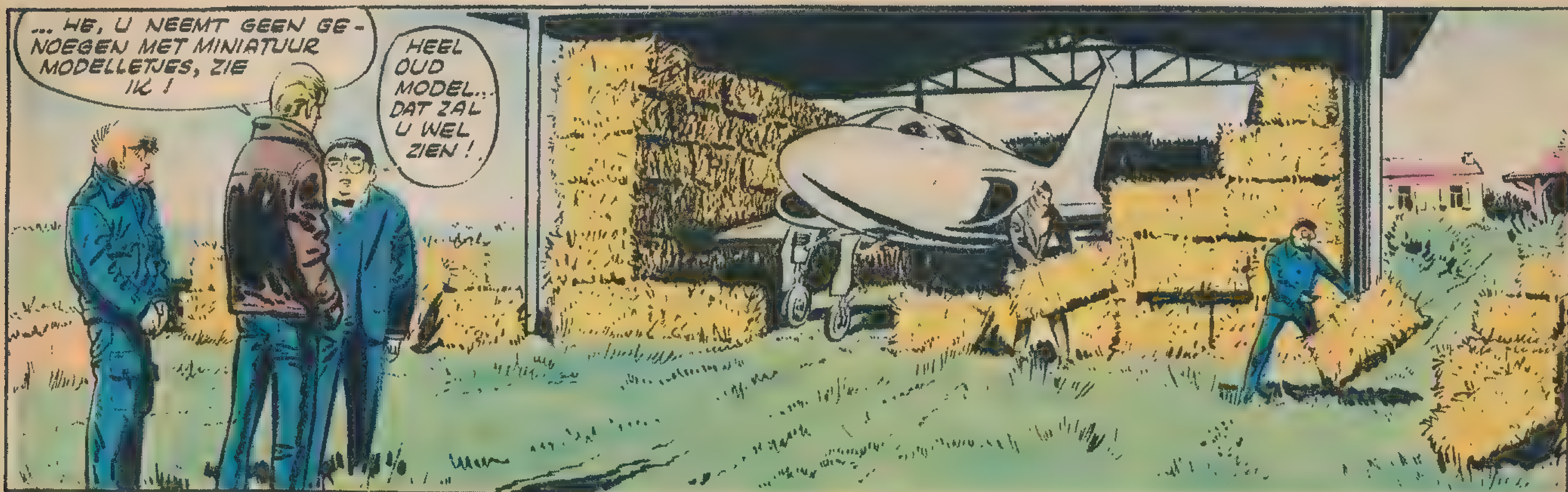

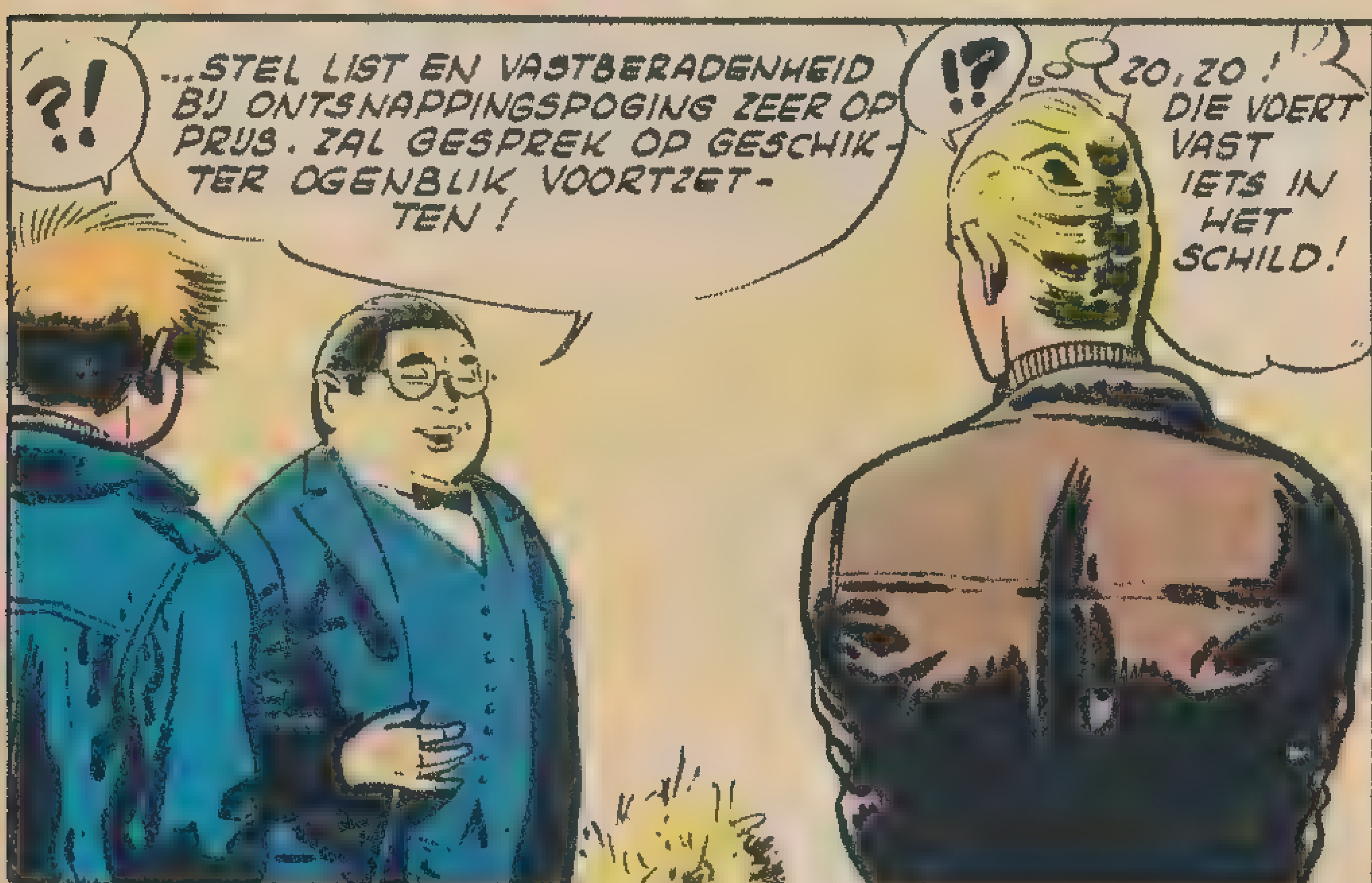

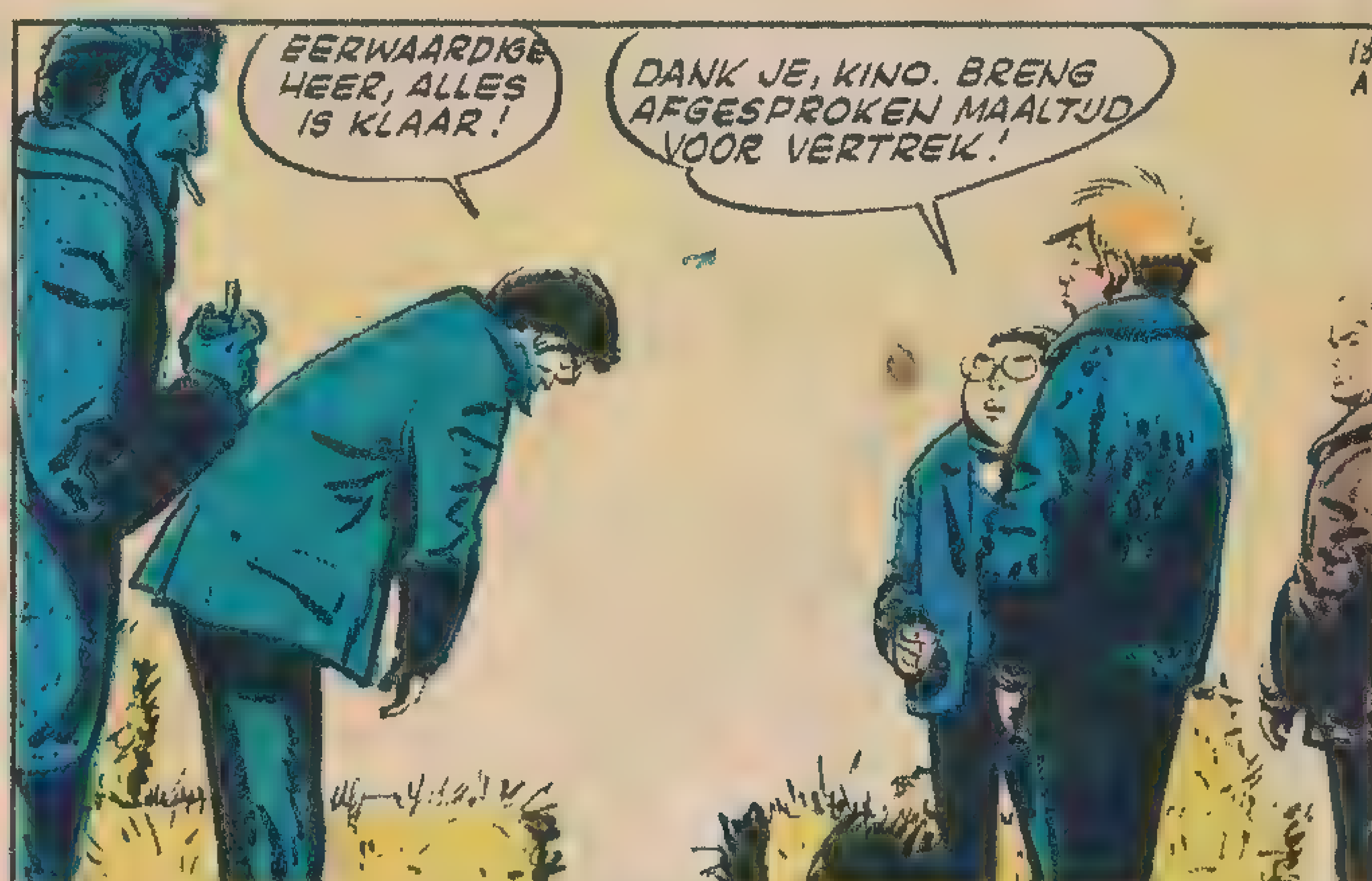

DE ZWARTE ZON

Jijé

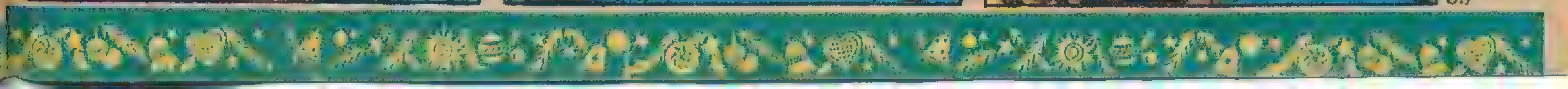

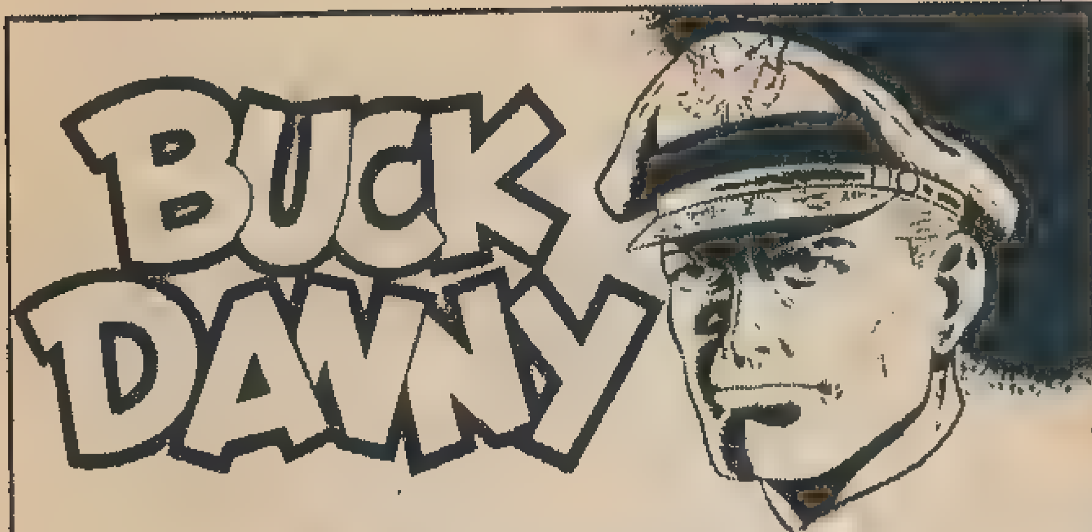

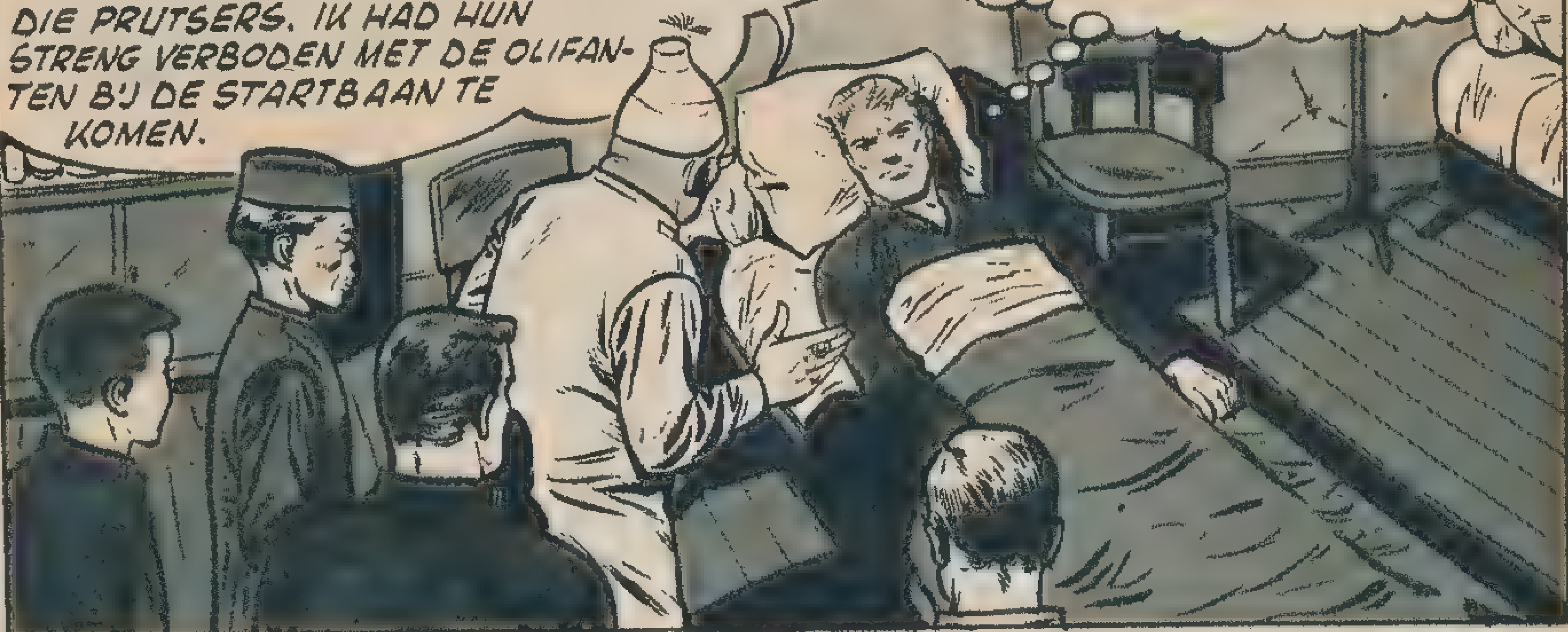

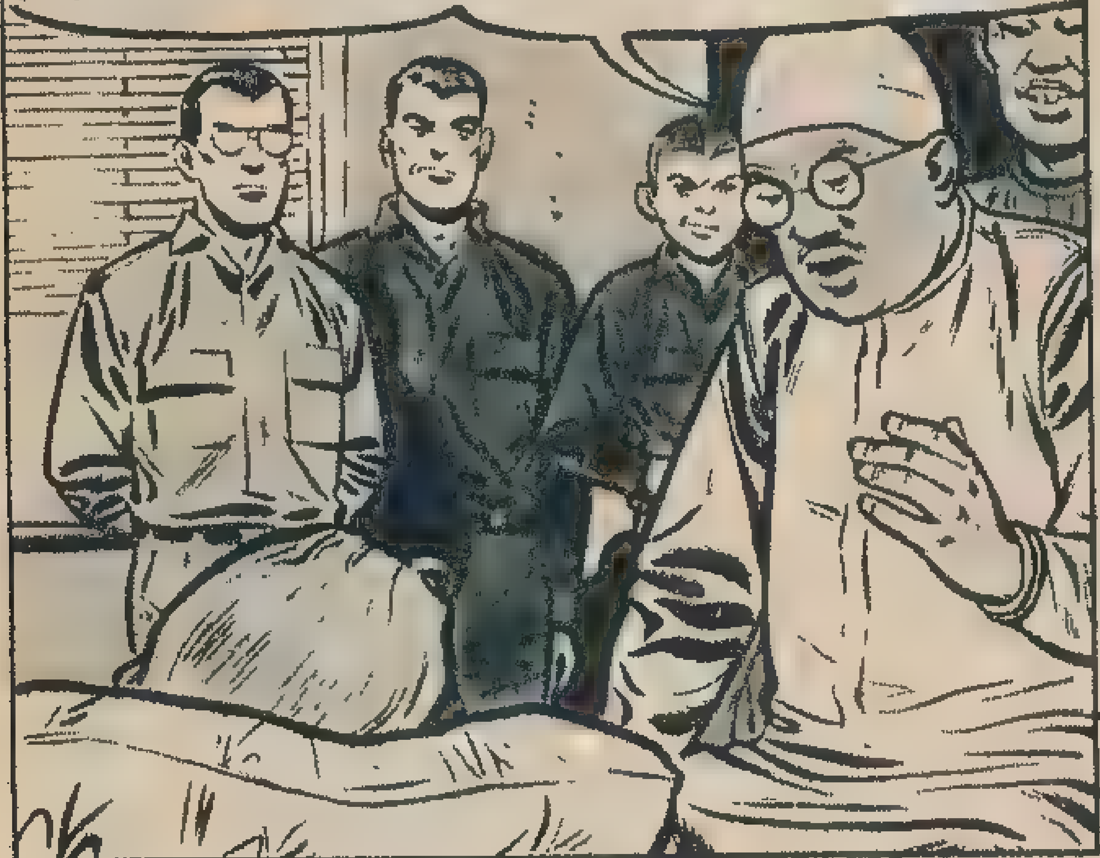

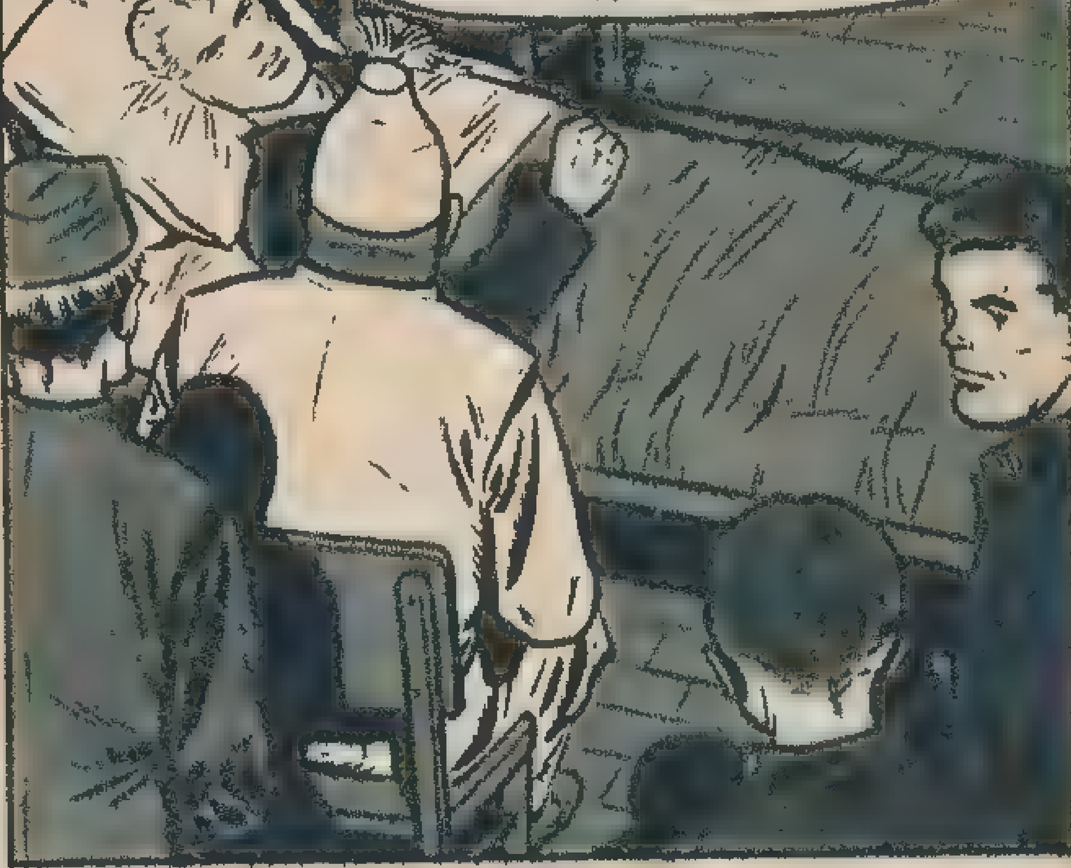

AANVAL op MALAKKA

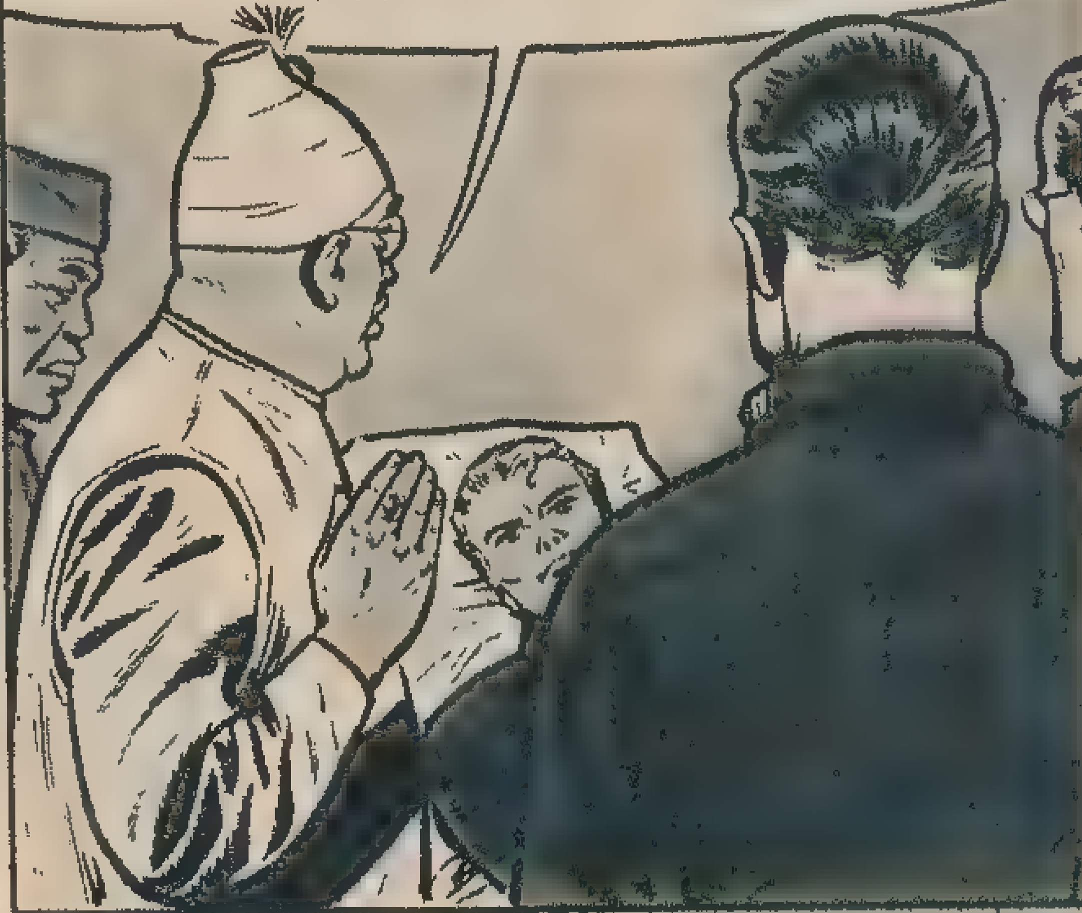

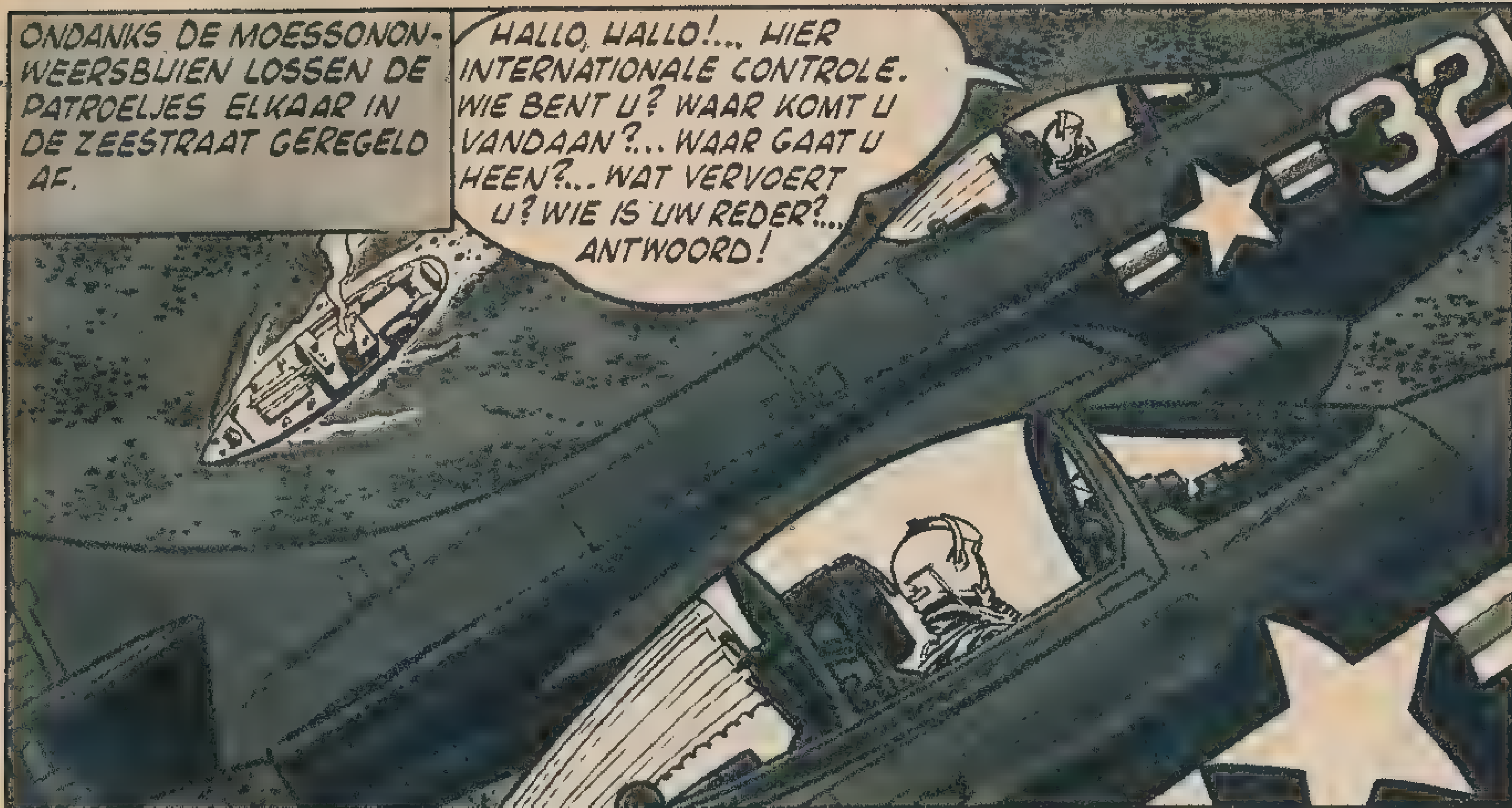

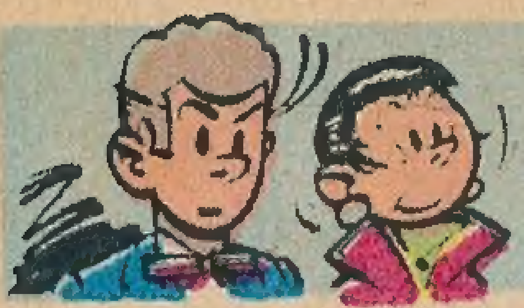

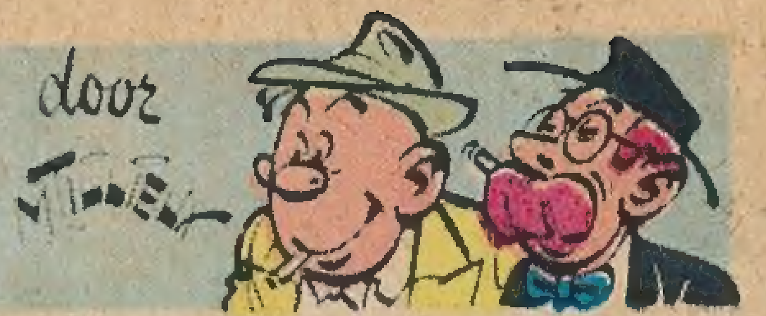

(Wordt vervolgd.) I.M.40

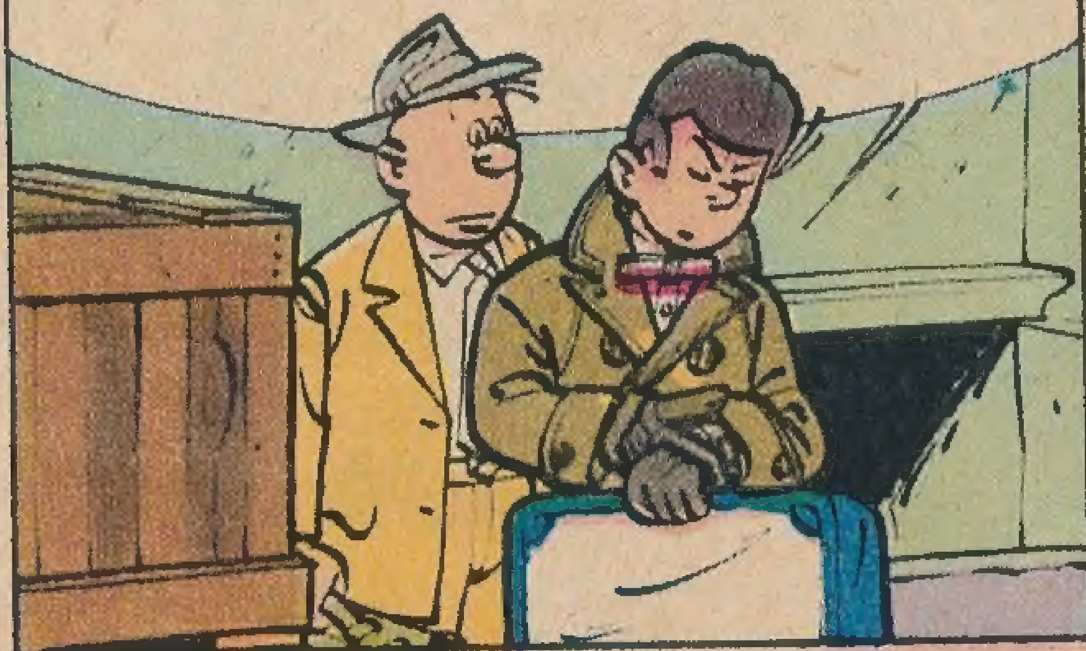
GUUS SLIM

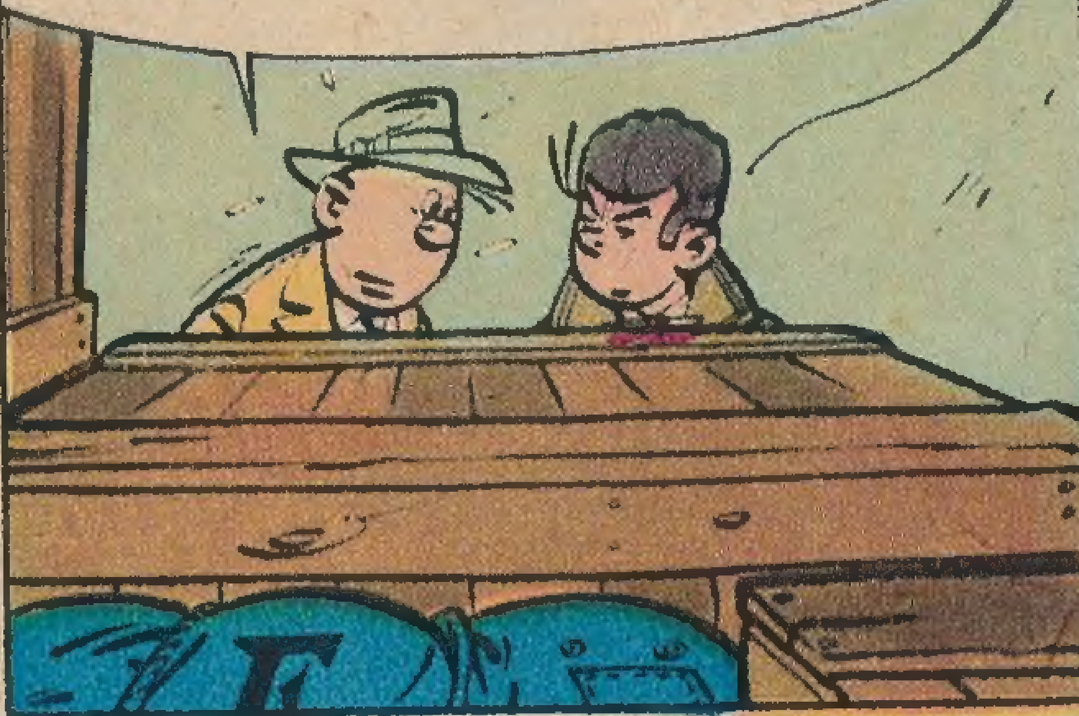

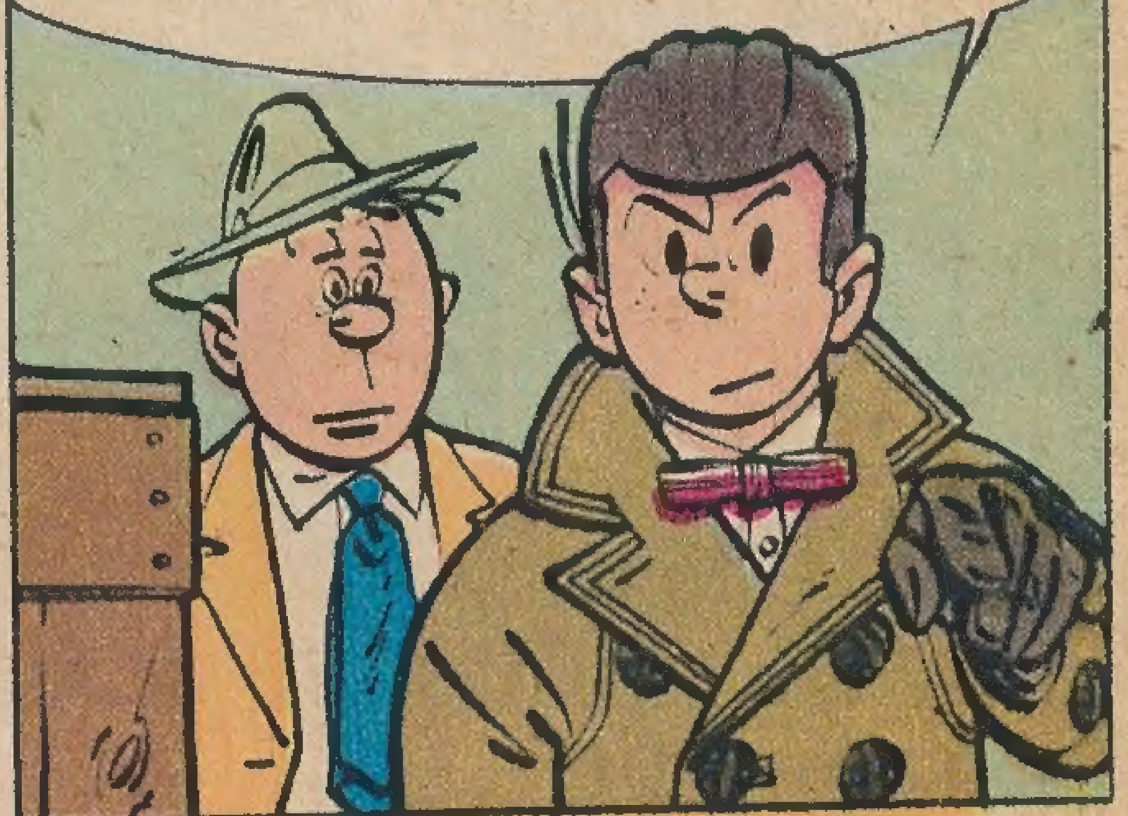

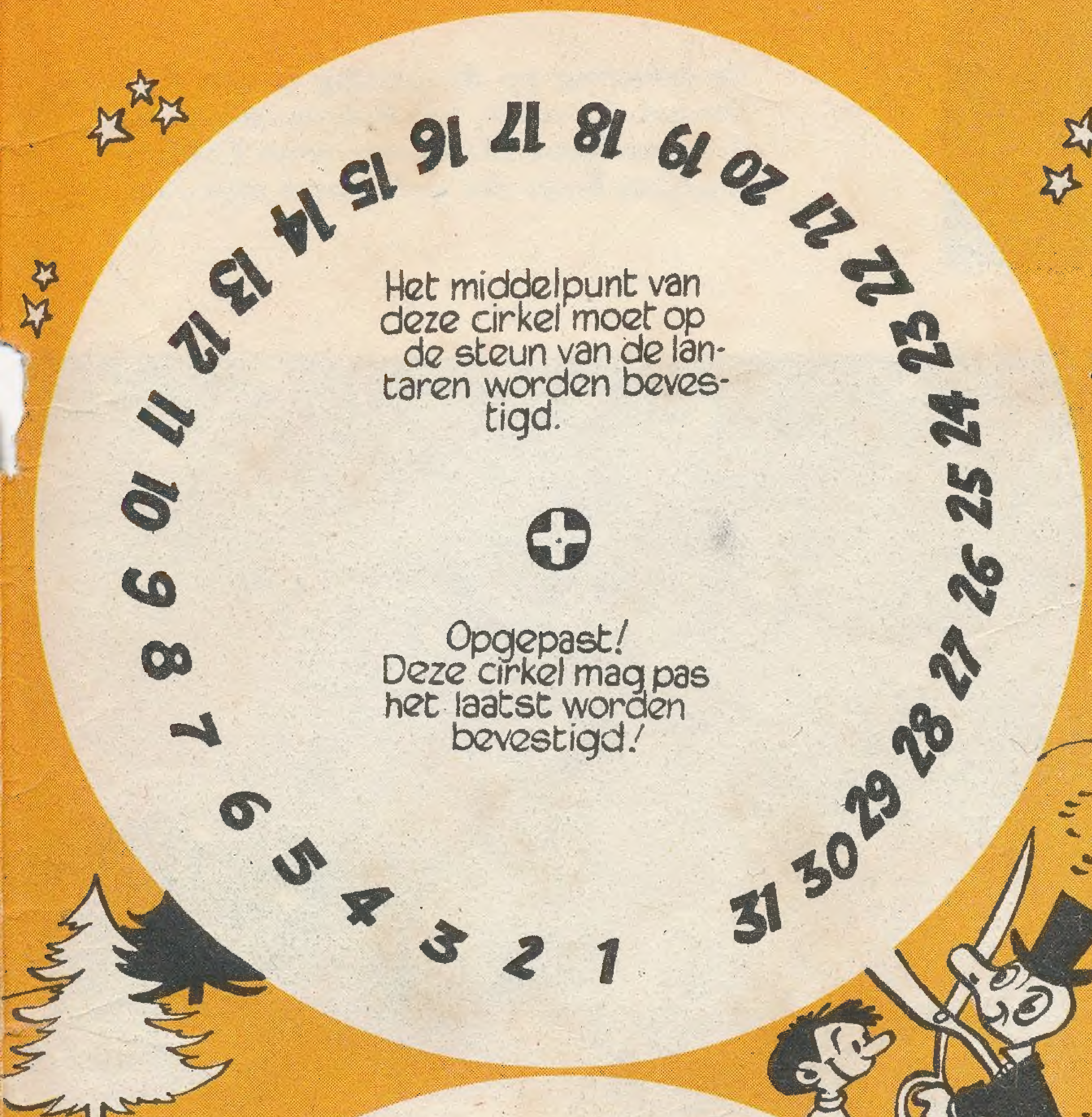

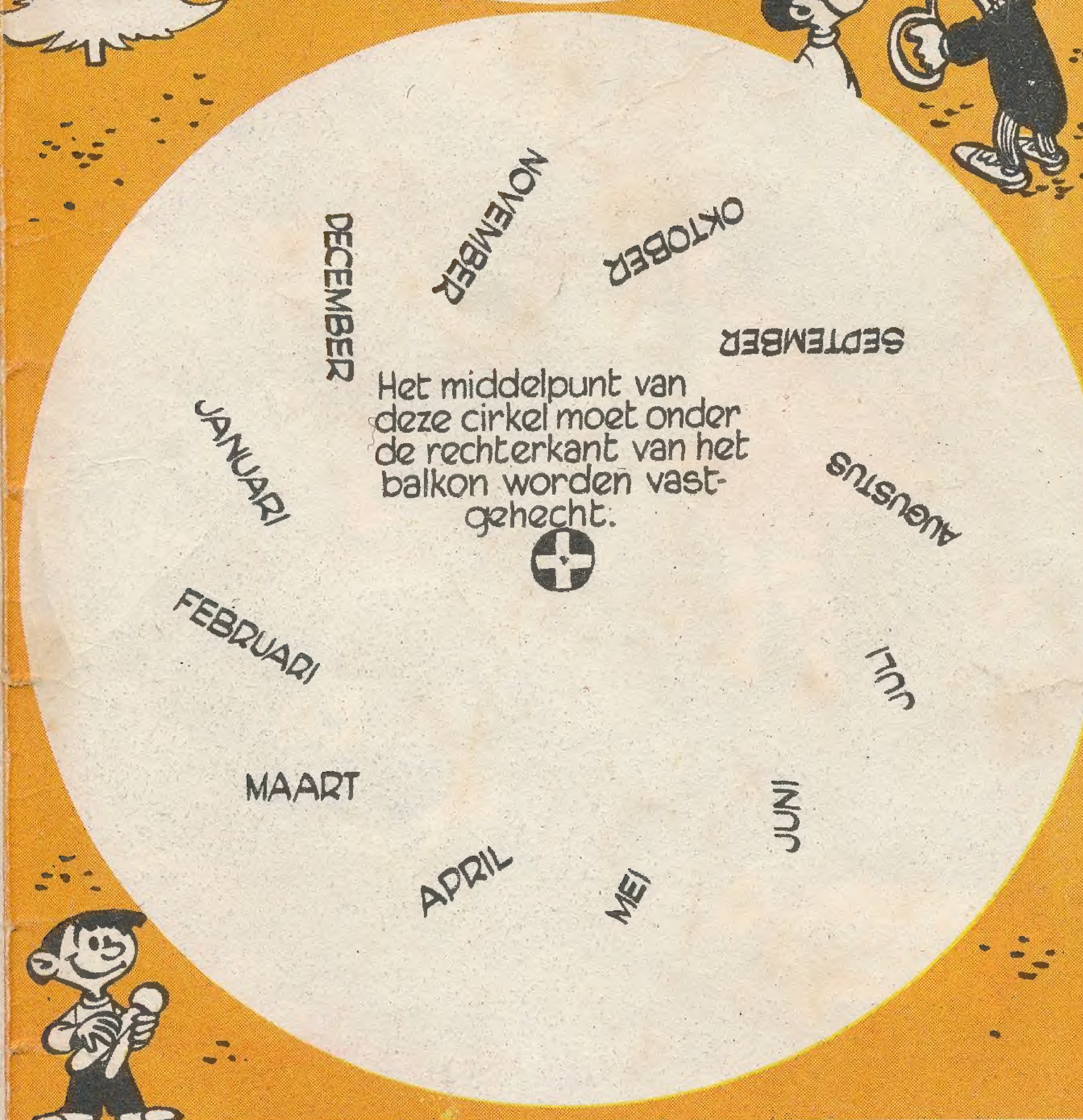

(Wordt vervolgd.)

HOE MAAK JE DE ROBBEDOES-KALENDER ?

- Maak deze omslag los.
- Plak hem op karton. Heb je geen voldoende groot stuk (39 cm. × 23 cm. minstens), dan zijn twee stukken van 19,5 cm. × 23 cm. ook goed.
- Knip het Robbedoeshuis voorzichtig uit.
- Knip de drie zwarte vakjes met een geel kruis (naast de deur, in de deur en boven in het raam) er uit.
- Knip ook de drie cirkels op deze bladzijde uit.
- Neem drie klinknagels of drie spijkers.
- Sla die in het karton op de plaats van de punten met kruisjes: deurknop, haak van de lantaren, punt onder het balkon.
- Haal de klinknagels of spijkers door het middelpunt van de drie cirkels en neem nauwkeurig de daarop voorkomende aanwijzingen in acht.
- Bevestig nu de Robbedoeskalender aan de muur.
- Schuif elke dag het wiel van de weekdagen en de data een streepje verder. En verschuif ook eens per maand de maandcirkel...
- En twee en vijftig maal per jaar krijg je Robbedoes op bezoek.

Die kalender is het werk van Will en Franquin.

WIE WEET HET ? (oplossingen van bladzijde 18)

HET STERRENKRUIS.

		6		
		4		
9	1	5	8	2
		3		
		7		

Een goed zaakje? Nee, voor die 24 sterren moet Mowgli 16.177.215 appels geven.
Het kribbetje. De kortste weg is weg 3, daarna: 4, 5, 1 en 2.

De vlaggen:
Albanië - Birma - Jordanië - Nieuw-Zeeland - Honduras - Panama - Jemen.

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 — UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN en Co. — Den Haag, Laan van Meerdervoort 129

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 873.
20 December 1956. - 44 bladzijden.

België : 10 fr. - Nederland : Abonné's :
50 ct. — Losse nummers : 55 ct.

De tekening op de omslag is van Vera Zitman. Tricolor, het tijdschrift van het Venezuelaanse Ministerie voor Volksopvoeding, heeft die welwillend afgestaan.

R

Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 873.
20 December 1956. - 44 bladzijden.

België : 10 fr. - Nederland : Abonné's :
50 ct. — Losse nummers : 55 ct.

De tekening op de omslag is van Vera Zitman. Tricolor, het tijdschrift van het Venezuelaanse Ministerie voor Volksopvoeding, heeft die welwillend afgestaan.